

- GRAU EN TURISME -
PROMOCIÓ 2012 - 2016

Universitat de Girona
Facultat de Turisme

UN BITLLET SENSE TORNADA

ANÀLISI DEL COMPORTAMENT
DELS E-RODAMÓNS DURANT
EL VIATGE

- REBECA BLÁZQUEZ SÁNCHEZ -

TUTELAT PER: JOSE ANTONIO DONAIRE

- GIRONA, SETEMBRE DE 2016 -

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	4
<i>VIATGERS MÉS QUE TURISTES.....</i>	<i>5</i>
1.1 HIPÒTESIS.....	6
1.2 OBJECTIUS.....	6
1.3 METODOLOGIA.....	7
<i>DISSENY DE L'ESTUDI.....</i>	<i>8</i>
<i>RECERCA BIBLIOGRÀFICA.....</i>	<i>8</i>
<i>ESTUDI DE CAS.....</i>	<i>9</i>
<i>TÒPICS DE L'ESTUDI.....</i>	<i>11</i>
2. ELS BLOGS DE VIATGES I ELS RODAMÓNS TURÍSTICS CONTEMPORANIS. TURISME 2.0.....	12
2.1 ELS BLOGS DE VIATGES	12
2.1.1 Travel 2.0.....	12
2.1.2 La Blogosfera i els seus organismes.....	15
<i>ELS ORGANISMES DE LA "BLOGOSFERA".....</i>	<i>16</i>
2.2 ELS RODAMÓNS.....	16
2.2.1 Millennials	17
2.2.2 Backpackers	19
3. ELS RODAMÓNS TURÍSTICS CONTEMPORANIS. ANALITZANT ELS BLOGS	21
3.1 BLOG X BLOG	21
<i>SALTA CONMIGO.....</i>	<i>22</i>
<i>GQTRIPPIN.....</i>	<i>23</i>
<i>EXPERT VAGABOND.....</i>	<i>24</i>
<i>ADVENTUROUS KATE.....</i>	<i>25</i>
<i>UN MILLON DE PIEDRAS.....</i>	<i>25</i>
<i>PEDALEANDO EL GLOBO.....</i>	<i>26</i>
<i>EARTH WIDE WALK.....</i>	<i>27</i>
3.2 ELS VIATGERS DEL SEGLE XXI. ANÀLISI QUALITATIVA DELS BLOGS DELS RODAMÓNS TURÍSTICS	28
3.2.1 La geografia del viatge.....	28
<i>MUST SEE</i>	<i>29</i>
<i>VIURE NOVES EXPERIÈNCIES I AVENTURES</i>	<i>33</i>
<i>FUGIR DELS ESPAIS TURÍSTICS</i>	<i>35</i>
<i>VIATGE IMPROVISAT</i>	<i>37</i>
3.2.2 El contacte amb els locals.....	40
<i>SOLIDARITAT, AMABILITAT I HOSPITALITAT</i>	<i>40</i>
<i>EXPLICANT LA REALITAT D'UN PAÍS.....</i>	<i>42</i>
<i>ELS LOCALS COM A GUIES.....</i>	<i>44</i>
3.2.3 Bloggers arreu del món i la seva relació interpersonal	46
<i>AMISTATS BLOGGERS</i>	<i>46</i>
<i>COINCIDIR A LA MATEIXA DESTINACIÓ.....</i>	<i>48</i>
3.2.4 La relació amb altres viatgers.....	50
<i>HANGING OUT.....</i>	<i>50</i>
<i>ACTIVITATS CONJUNTES</i>	<i>52</i>
3.2.5 El plaer del descans	53
<i>DORMIR AMB LOCALS</i>	<i>54</i>
<i>DORMIR A LA NATURAESA.....</i>	<i>56</i>
<i>ALLOTJAMENT ALTERNATIU</i>	<i>58</i>

BUSCANT EL CONFORT	60
3.2.6 La mobilitat durant el viatge	62
AVIÓ I VAIXELL	62
LLOGUER DE BICICLETA I MOTO	64
LLOGUER DE COTXES O LA PRÀCTICA D'AUTOESTOP	65
3.2.7 Gastronomia	67
CUINA LOCAL	67
DIETA "BÀSICA"	70
4. CONCLUSIONS	72
5. BIBLIOGRAFIA.....	76
6. WEBGRAFIA.....	79

ÍNDEX DE TAULES

Taula 1: User-Generated Content (UGC) 2008 –2013.....	13
Taula 2: Taula resum bloggers rodamóns seleccionats.....	22

ÍNDEX D'IL·LUSTRACIONS

Il·lustració 1: Cadena de valors dels Millennials	18
Il·lustració 2: Prioritats i necessitats dels Backpackers	20

1. INTRODUCCIÓ

" Sé que no te fías de mí. Que has oído por ahí que no atiende a mis raíces, que mi corporeidad suele tener fecha de caducidad y que ni los sentimientos consiguen mantenerme más de lo que algunos quisieran. Lo sé. No soy fiel a ninguno de los lugares que he pisado. Y sabes que tú, no vas a ser menos. Pero ojo, eres el único en esencia, y por esa imposibilidad de reemplazarte, cuando esté allí, no estaré pensando en ningún otro." - Noemí Carnicero Sanz

Wanderlust. La paraula que tant ressona en l'actualitat i que cada vegada està més arrelada a una generació, la generació Millennial. La paraula amb la que em sento més identificada. El desig inherent de viatjar. Mentre hi ha persones que mai han sentit la necessitat de sortir del seu entorn (quedant-se, en la majoria dels casos, a la ciutat en la què van néixer), hi ha d'altres que simplement no podem quedar-nos quietes. Fabricats entre la curiositat i la llibertat i amb el passaport sempre prop de nosaltres, tenim un desig d'explorar que no aconseguim saciar. És l'addició de qui viatja: abans de marxar d'una destinació ja ens trobem inconscientment pensant en una altra, en quina i quan serà la propera, i és que per molts viatges que fem sempre trobem alguna cosa nova per veure, algun lloc nou per visitar o algun nou risc per prendre. Exploradors de llocs, idees, menjars o relacions, som una generació amb una creixent acceptació al moviment, al canvi i a l'aventura.

Atrevits a viure diverses experiències a llocs diferents, a confiar en un mateix i en les seves possibilitats. Aprenents de cada viatge que desvesteixen velles teories per construir-ne de noves. Buscant noves històries, aventures i persones. Somiadors, que mai tenen suficient i que no volen posar límits al món, doncs entenent que el temps és limitat, no volen limitar-se en espai. Perquè sí, avui estic aquí, però demà? Demà qui sap... (Carnicero, 2014).

La passió pels viatges i el fet de voler combinar carreres per a tenir la possibilitat de poder treballar viatjant, és el que m'ha portat a dur a terme aquest projecte on s'estudia el comportament dels rodamóns durant la seva travessia arreu del món, tot diferenciant-los amb els turistes convencionals.

Ens trobem a l'era de la comunicació, on els blogs de viatges estan agafant cada dia més força i el seu impacte en la indústria del turisme és substancial. Els blogs de viatges s'han convertit en les noves narracions, el *storytelling* digital, donant a les persones una oportunitat sense límits de compartir amb la resta de persones connectades a la xarxa tant les experiències diàries com dels viatges.

A més a més, quan parlem de turisme parlem d'un canvi constant, doncs noves tipologies i formes de turisme, així com diversos tipus de moviments turístics, sorgeixen any rere any. Així mateix, esdevé el conflicte entre turista i viatger. Un conflicte contradictori en el què tots aquells viatgers contemporanis volen demostrar i ser considerats com autèntics viatgers, tot i que són i mai deixaran de ser turistes.

VIATGERS MÉS QUE TURISTES

El sentit del terme viatge s'associa des de fa molt de temps a un allunyament del lloc d'origen o ocupació permanent. No només un allunyament físic, sinó també interior (Espinosa, 2008).

La diferenciació entre turistes i viatgers té una llarga tradició en la literatura del turisme. En la seva descripció sobre les diferents maneres de viatjar, Cohen (1979), identifica des de la cerca del plaer dels turistes fins a la cerca d'experiències significatives dels viatgers. Així doncs, tot i que ambdós es mouen més enllà dels seus límits geogràfics compartint sovint els mateixos espais, no només les seves pràctiques de viatge difereixen en gran mesura, sinó també el consum, l'actitud i disposició així com els desplaçaments i el temps (Espinosa, 2008).

Els viatgers de l'època victoriana van ser impulsats per la motivació d'assolir l'autorealització i conèixer nous llocs i cultures. Amb l'auge del turisme de masses, però, les motivacions per viatjar han canviat (Thurm, 2014).

Els turistes convencionals es presenten com a persones no aventureres i sense iniciativa pròpia, els quals tenen com objectiu confirmar la seva visió del món en comptes d'utilitzar l'oportunitat de transformar-lo. L'objectiu és sovint ser testimoni d'alguna cosa i obtenir un registre del mateix, una prova de la realitat d'haver viscut una certa experiència, com per exemple fent fotos (Rojek, 1993) i compartint-les en les xarxes socials, mentre busquen l'aprovació dels demés i presumeixen de tenir les vacances ideals. Cada vegada miren més pel que esperen trobar a la destinació i sovint compren atraccions i experiències prefabricades (Boorstin, 1963), convertint la cultura humana en una mercaderia (Cole, 2007). El turista es caracteritza pel consum de paquets turístics i itineraris planificats, seguint el rastre dels turistes previs. Allotjats en hotels i normalment establerts en una base fixa, els turistes viatgen sempre amb un pressupost previst i estalviat, acompanyats per una o més persones (familiars, amics...) i destaquen per no relacionar-se amb d'altres viatgers o locals. En definitiva, el turista percep el seu viatge com unes vacances a curt termini, un descans i una desconexió de les seves quotidianitat i rutina, movent-se de la manera més còmoda possible i resseguint circuits determinats per l'oferta turística establerta a cada destinació (Tourism Victoria, 2009).

A l'altre cara de la moneda trobem el viatger, pel qual el viatge suposa la seva quotidianitat i rutina (Espinosa, 2008). El viatger és una figura en continu moviment, el qual fuig dels comportaments massificats i desenvolupa sentiments de pertinença en àmbits de petites comunitats. En la cerca de viure experiències autèntiques, els viatgers són caracteritzats per viatjar d'un lloc a un altre a llarg termini, sols o acompanyats, i amb un pressupost reduït. Principalment definits com a motxillers, s'allotgen en albergs, càmpings o habitacions llogades, entre d'altres tipologies d'allotjament, mentre recorren els camins no establerts dins del turisme convencional. Dirigits per l'espontaneïtat i la llibertat, són persones independents amb plans menys definits (si en tenen), les quals tenen un creixent interès en barrejar-se amb els locals, buscant més la filosofia en comptes de què veure a la destinació (Tourism Victoria, 2009).

Al llarg d'aquest estudi es reflecteixen les diferències més significatives entre ambdós. Així mateix, l'estudi està enfocat a una tipologia concreta de viatgers: els rodamóns. Descobrim que ser rodamón és voler fugir de turisme fordista, és una manera de descobrir el món caminant errant al voltant d'aquest.

Troblem doncs el principal interrogant de l'estudi realitzat: Quin és el comportament del rodamón contemporani en els seus viatges que fa que es diferenciï del turista convencional?

1.1 Hipòtesis

Les principals hipòtesis que intentarem contrastar són les següents:

- a) Els e-rodamóns tenen una actitud davant del viatge obertament diferent a la dels turistes convencionals. Interpreten el viatge com una forma d'enriquiment personal, amb un component gairebé espiritual.
- b) Els e-rodamóns es manifesten obertament contraris al turisme convencional i eviten constantment el contacte amb les rutes, serveis i concentracions turístiques tradicionals.
- c) Malgrat l'heterogeneïtat d'aquesta tipologia, comparteixen una sèrie de pautes comunes que acaben creant una mena de rituals compartits: Hi ha una forma ritual de combatre el ritual turístic.
- d) El viatge es caracteritza per la necessitat de contacte personal amb dos col·lectius, que són els altres e-rodamóns (que avalen la ruta) i els locals (que aporten autenticitat a l'experiència).
- e) E fet d'haver de descriure el viatge en un blog fa que la pràctica literària condicioni totalment el comportament dels visitants.

1.2 Objectius

El principal objectiu és identificar el comportament declarat dels e-rodamóns en el seu viatge turístic i establir les principals diferències amb el turisme convencional.

Aquest objectiu es complementa amb tres objectius secundaris, que articulen el treball:

- a) Volem determinar la relació dialèctica entre els elements turístics convencionals (els fluxos tradicionals, els serveis tradicionals i els propis turistes) i els e-rodamóns.
- b) Esperem analitzar la relació dels e-rodamóns amb els altres subjectes, especialment els altres e-rodamóns (com a factor de validació) i els locals (com a factor d'autenticitat de l'experiència).
- c) Volem considerar l'efecte de l'acte d'escriure el blog en l'experiència del visitant i la particular percepció que genera.

1.3 Metodologia

Les persones actuen guiades per les seves percepcions individuals, resultant finalment com a conseqüències reals. Així doncs, la realitat subjectiva observada per cada individu no és menys real que una realitat definida i mesurada objectivament (Fetterman, 1989).

El projecte dut a terme té un caràcter fonamentalment inductiu, doncs el seu propòsit principal és extreure conclusions generals del comportament en els viatges dels rodamóns a partir de la observació de casos particulars. La metodologia emprada es basa en ser essencialment qualitativa. Per tant, els resultats extrets de l'anàlisi estan fonamentats en la interpretació que he aconseguit extreure de les dades recollides en els diferents blogs de viatges.

La investigació qualitativa es descriu com una estratègia d'investigació distintiva (Phillimore, Goodson, 2004), la qual aporta una òptica especialment valuosa, doncs disputa les formes en les què els individus i els grups construeixen i interpreten les organitzacions i les societats. A més a més, aquesta tipologia d'anàlisi facilita l'aprenentatge de les cultures i les estructures organitzades, proveint diferents formes d'examinar el coneixement, el comportament i els artefactes que, en aquest cas, els bloggers comparteixen i utilitzen per interpretar les seves experiències (Schwartzman, 1993).

Així doncs, les anàlisis qualitatives s'utilitzen per recopilar dades sobre activitats, esdeveniments, successos i comportaments. Tanmateix, dins del context social s'utilitza per buscar la comprensió de les accions, els problemes i els processos. Donant èmfasi a la comprensió del món des del punt de vista dels seus participants i veient la vida social com el resultat de la interacció o interpretació (Phillimore, Goodson, 2004), l'objectiu d'aquest estudi és no només analitzar, sinó també comprendre el comportament dels rodamóns en els seus viatges envers el turisme convencional, des de la perspectiva que aquests ens aporten a través dels seus posts.

Així doncs, els estudis qualitatius, garanteixen una major seguretat a l'objecte de la investigació, doncs ens permet conèixer millor als individus estudiats. L'estudi qualitatiu proporciona paràmetres com per exemple la motivació i actitud de l'individu. Les dades qualitatives impliquen informació empírica sobre el món, però no en forma de nombres sinó de paraules (Punch, 2005). Materials de l'experiència personal publicades en els blogs de viatges representen les dades qualitatives d'aquest estudi. Així mateix, els blogs són una mena de diari per als viatgers on es registren els detalls i moments més importants del seu viatge. La característica més apreciada és la seva comprensió mitjançant el marc de referència, la riquesa i profunditat de les dades disponibles així com el interès en la descripció dels fets, resultant el mètode qualitatiu l'ideal per a la seva aplicació en aquest estudi (Pujals, 1997).

Aquest capítol ens introdueix els mètodes de cerca escollits per a la recerca dirigida i relatada en aquest estudi, així com el procés de realització per a l'obtenció de dades i posterior anàlisi i interpretació dels resultats. A continuació es desenvolupen els diferents apartats d'aquest epígraf començant pel disseny de l'estudi, seguit de la recerca bibliogràfica i finalitzant amb l'estudi de cas i els tòpics de l'estudi.

DISSENY DE L'ESTUDI

El disseny de l'estudi ens mostra el pla a utilitzar per recollir i analitzar les dades, ambdues realitzades per tal d'abordar les principals qüestions de la recerca. Així mateix, els dissenys de l'estudi depenen generalment de les preguntes que aquest està tractant de respondre (Punch, 2005). Basat en les preguntes d'estudi, el disseny defineix:

- a) quina estratègia s'ha de seguir
- b) dins de quin marc teòric
- c) qui i què serà estudiat
- d) quines eines i procediments s'han d'aplicar per a la recopilació i anàlisi de les dades

(Punch, 2005).

L'objectiu d'aquest estudi és arribar a trobar generalitzacions en el comportament dels rodamóns, identificant-los i diferenciant-los del turisme convencional o fordista, mitjançant l'anàlisi de la descripció i narració de les seves experiències als seus respectius blogs. En altres paraules, la tasca principal és descobrir i descriure què visiten els rodamóns, quins llocs eviten, on i què mengen, quines són les seves preferències a l'hora d'escollir allotjament, amb qui és relacionen, com es mouen dins i fora de la destinació, entre d'altres aspectes. Comprendre i interpretar els diferents posts com una descripció del seu viatge i el seu comportament vers els conflictes, singularitats i contradiccions que el viatge els aporta.

L'estudi té una naturalesa exploratòria (doncs les dades d'aquest estudi s'han obtingut a través de la lectura de fonts secundàries com són els blogs de viatges) guiant-nos a l'elecció d'un mètode qualitatiu com a eina analítica.

RECERCA BIBLIOGRÀFICA

Ens trobem endinsats a l'era de la comunicació, on sembla tot està dit, escrit i estudiat. És per aquesta raó, per la que la recerca bibliogràfica es transforma en una eina necessària per a dur a terme l'estudi, doncs és inabastable recuperar tota la quantitat d'informació que es genera diàriament.

El concepte bibliogràfic ha anat adquirint cada vegada més importància i ha evolucionat des de una agrupació i selecció directe d'un conjunt de textos sobre una matèria o autor fins a una altra més complexa, entenen com el resultat final d'un procés metodològic, estructurat i sistemàtic, que condueix a la selecció d'un conjunt de documents vàlids, útils i rellevants sobre un tema o una matèria específica (Gálvez, 2002).

Així doncs, s'ha realitzat una cerca bibliogràfica i documental així com a Internet i una revisió sistemàtica de documents i estudis relacionats amb el tema d'aquest estudi i els objectius establerts. Les fonts utilitzades han estat tant primàries –estudis d'organitzacions–, com secundàries –tesis, articles–.

La base de dades emprada per a la recerca bibliogràfica ha estat Google Scholar. Amb la finalitat d'acotar la recerca i utilitzar un mateix criteri de selecció, es va realitzar un llistat de paraules clau relacionades amb els conceptes principals del tema de l'estudi. Les paraules clau seleccionades van ser: <blogs de viatges>, <travel blogs>, <blogs>, <millennials>, <backpackers>, <trotamundos> <tourism>.

Un cop seleccionats els estudis primordials, es van revisar les paraules clau catalogades als estudis escollits, per així poder ampliar la cerca d'estudis relacionats amb el tema, resultant les següents: <user generated content (UGC)>, <web 2.0>, <travel 2.0>, <blogosfera>, <blogosphere> <urban culture> <low-budget>.

ESTUDI DE CAS

Generalment dut a terme quan l'investigador necessita entendre o explicar un fenomen, el mètode d'estudi de cas és una altra tècnica d'investigació qualitativa comú, doncs utilitza tantes fonts d'informació com sigui possible per tal d'estudiar sistemàticament a individus, grups, organitzacions i successos (Wimmer, Dominick, 2001).

El mostreig es defineix com el procés de selecció d'objectes per a les observacions. El propòsit del mostreig consisteix a seleccionar un conjunt d'elements d'una població de manera que les descripcions d'aquests elements representen precisament la població total des d'on es seleccionen els elements (Babbie, 2011).

La tipologia de mostreig triat per a l'estudi del projecte és la selecció intencional. Descrita per Engel i Schutt (2010) com "una enquesta a informants clau", s'entén la selecció intencional com una tipologia no probabilística de la selecció. És a dir, generalment implica l'estudi d'un subgrup o un grup limitat d'una població (Engel, Shutt, 2010). Així doncs, cada element ha estat seleccionat amb un propòsit definit. No interessa el mostreig de participants a l'atzar, sinó que totes les mostres han estat escollides de manera estratègica i són rellevants per a les preguntes i tòpics de la recerca (Byrman, 2012).

Durant aquest estudi, la mostra seleccionada són els bloggers de viatges, concretament els rodamóns. Els bloggers internacionals van ser trobats a través del filtre "Top 100 Travel Blogs", cercats a Google, i trobats al blog de viatges Nomadic Samuel (<http://nomadicsamuel.com/top100travelblogs>). Respecte els bloggers nacionals, van ser trobat al post del blog de viatges de Paco Nadal "Diez webs muy recomendables de viajeros sin billete de vuelta" del 12 de desembre del 2013 (<http://blogs.elpais.com/paco-nadal/2013/12/diez-webs-viajeros-sin-billete-vuelta.html>) i el post "Viajeros sin billete de vuelta, pero con blog" del 19 de Febrer de 2016" (<http://blogs.elpais.com/paco-nadal/2016/02/viajeros-sin-billete-vuelta-blog-grandes-viajes-familia-pareja-dar-vuelta-mundo.html>), cercats a Google amb el filtre <sin billete de vuelta>.

El criteri que es va seguir per a la selecció de la mostra va ser la cerca de perfils diferents entre ells, cercant doncs diferències en el gènere, nacionalitat, idiomes i formes de viatge, buscant singularitats en cadascun dels participants. A més a més, també es va tenir en compte en el

criteri de selecció aspectes com ara el nombre de lectors, la participació i vinculació d'altres xarxes socials amb el blog així com una activitat recent en les publicacions. Pel que respecte als criteris relacionats amb el viatge, es van cercar bloggers rodamóns amb aproximadament 100 post relacionats amb el viatge i que aquest tingués una durada de mínim un any. Així mateix, es va tenir en compte si havien estat nombrat entre ells en els respectius blogs.

En el procés d'establiment de la mostra 35 bloggers van ser identificats com a rodamóns. D'aquest 35 blogs, finalment van ser set els seleccionats per dur a terme aquest estudi, suposant una mitjana total d'aproximadament 700 posts llegits. Donant resposta als objectius i preguntes de l'estudi, els fragments recollits per a l'estudi descriuen l'itinerari del recorregut (llocs que visiten, llocs que eviten...) així com l'elecció del transport o allotjament, la relació amb altres viatgers, bloggers i locals i la gastronomia.

Així doncs, les dades i la informació va ser extreta dels blogs de viatges. L'elecció dels blogs per a l'estudi del comportament dels rodamóns s'explica, no només pels criteris establerts anteriorment, sinó també per la capacitat d'aquests per revelar les seves experiències, impressions, percepcions, pensaments i sentiments. Tanmateix, les fonts per a la recol·lecció de les dades van ser blogs particulars, és a dir, cada un dels blogs analitzats pertany a una persona o a una parella, escrivint de forma co-productiva.

El propòsit de l'anàlisi qualitativa d'aquest estudi és la gestió de les paraules, el llenguatge i el significat darrere d'ells. L'objectiu d'aquest procés és descriure i entendre les decisions, itineraris i vida social dels bloggers durant els seus viatges. La dificultat d'aquest procés és la quantitat de dades empíriques, com ara textos, amb múltiples significats. El punt d'anàlisi de les dades és organitzar i reduir les dades empíriques recollides per temes o etiquetes, transformant-les en descripcions, models i teories (Walker, Myrick, 2006).

L'anàlisi del contingut és un mètode d'investigació en general aplicat a l'estudi de dades de text o no estadístiques. Poden ser missatges dels mitjans de comunicació, entrevistes, transcripcions, fòrums de discussió en les comunitats virtuals i, en el cas d'aquest estudi, diaris o blogs de viatges (Stepchenkova, Kirilenko, et al. 2009).

Les principals preguntes d'aquest estudi es centren en el comportament dels rodamóns en el seus viatges. Per tal de donar resposta a aquestes preguntes, en primer lloc, era necessari esbrinar què descriuen els bloggers en els seus posts. Així, amb l'ajuda de l'anàlisi de contingut, totes les dades es classifiquen i es codifiquen, activant l'estudi a la identificació de quins són els tòpics més importants per a la reflexió per als bloggers de viatges. Per tant, en primer lloc, les dades es classifiquen en set categories principals (la geografia del viatge, el contacte amb els locals, bloggers arreu del món i la seva relació interpersonal, la relació amb altres viatgers, el plaer del descans, la mobilitat durant el viatge i la gastronomia) de les quals neixen diferents subcategories.

Seguidament trobem l'anàlisi qualitativa de les dades, la qual en la majoria dels casos, es porta a terme per tres components principals o etapes: la reducció de les dades, la visualització de les dades i el dibuix de les conclusions o verificacions (Klimova, 2015).

Una descripció més detallada del procés d'anàlisi inclou cinc etapes o tècniques. L'etapa inicial és la documentació de les dades i el procés de recoll·lecció de dades. La segona etapa és l'organització de les dades en els conceptes. La següent és la connexió de les dades que mostren com un concepte por influir un altre. Seguidament, la quarta etapa és d'aproximadament corroboració de les dades mitjançant l'avaluació d'explicacions alternatives, refutació d'evidències i la recerca de casos negatius. Finalment, la cinquena i última etapa reporta els descobriments (Grbich, 2013).

Així doncs, s'ha escollit l'agrupació i etiquetatge de les dades per ser un procés en el què la informació en la exhibició és fa més manejable. Finalment, un cop recol·lectada tota la informació i separada per temes i categories, s'ha procedit a la realització de l'etiquetatge dels diferents fragments seleccionats. Mitjançant una tècnica de post-its, cada tema va obtenir una mitjana de 15 etiquetes diferents, de les quals les més nombrades van ser les seleccionades i posteriorment analitzades i comentades.

TÒPICS DE L'ESTUDI

Així doncs, com a estudi qualitatiu dirigit a l'anàlisi del seu comportament i la diferenciació del perfil clàssic del turisme, cada comentari de l'anàlisi ha estat vinculat amb un tema més general. Els cinc tòpics més rellevants són els següents:

- a) La necessitat de convertir-se en un no turista, tot i que són turistes. Això acaba creant una sèrie de contradiccions inherents.
- b) La creació d'un model de viatge basat en la improvisació i la relació (aparent) amb els locals.
- c) La visió idealitzada del que veuen, sense posar massa accent en els conflictes i els problemes.
- d) La idea romàntica de "ser com locals" topa amb l'evidència que ells no ho són de locals.
- e) La relació entre ells acaba generant una certa connexió i un ritual comú. Tot i que volen fugir dels estereotips acaben creant el seu propi estereotip.

2. ELS BLOGS DE VIATGES I ELS RODAMONS TURÍSTICS CONTEMPORANIS. TURISME 2.0

2.1 Els Blogs de Viatges

La narració de viatges forma part d'una gran tradició dins de la cultura occidental la qual ha estat utilitzada històricament per descriure, comprendre i imaginar altres cultures i societats, pròximes o llunyanes resultant el reflex de la percepció del món a partir de la imaginació creada pels narradors de viatges. En aquest mateix sentit, el relat del viatge suposa una capacitat per construir, ampliar i desenvolupar o completar la comprensió del món. (Baltar, Valencia, 2016).

Els blogs de viatges es poden comparar al *storytelling* digital. Els primers viatges i viatgers eren considerats només per la societat elitista. Si volien llegir alguna història sobre viatges, havien de comprar aquelles publicades en forma de monòlegs, diaris, novel·les, *sketches* o pintures (Pudliner, 2007). Avui en dia tota aquesta informació es pot obtenir als blogs de viatges. Però la finalitat dels blogs no és només el *storytelling*, sinó també la construcció d'identitat, la documentació de la seva vida, compartir informació, comunicació, entreteniment, obtenir recompenses i fer contactes a la xarxa (Bosangit, et alt. 2012).

2.1.1 Travel 2.0

Les comunitats virtuals on les persones narren les experiències dels seus viatges és un saló secular on les modes i les tendències neixen. Aquí és on podem veure les normes acceptades en aquesta tipologia de societat. Veure qui pertany a aquest grup i qui és un forà (Fenko, 2007).

La paraula blog va ser establerta per Peter Merholz al 1999 en una combinació del terme web log donat per Jorn Barger al 1997 (Davydova, 2012). Tanmateix, el gènere dels blogs va néixer al 1995 però no va ser fins sis anys després, al 2001, quan va començar l'ús revolucionari d'aquesta nova tendència. Tal com diu Myers (2010) el software emprat per a la creació dels blogs –anomenat Pitas and Pyra– es va inventar al 1999, any en què segons Hookway (2008) el nou mitjà de comunicació on-line es va convertir notablement popular.

D'altra banda, cal destacar Internet com el principal canal de propagació i recerca d'informació (Lin, Huang, 2006). Així mateix, en el sector del turisme no ha esdevingut una excepció convertint-se no només en una font d'informació primordial per als viatgers (Pan, MacLaurin, Crotts, 2007), sinó també una eina de comunicació en constant creixement pel turisme (Schmallegger, Carson, 2008). Així doncs, de la innovació que va suposar la Web 2.0 aplicada al món del turisme resulta el model Turisme 2.0 o Travel 2.0 (Schmallegger, Carson, 2008). Parlem d'un nou model d'Internet per consultar, publicar, compartir, discutir i distribuir informació sobre turisme, contingut creat per la interacció dels mateixos usuaris. Qualsevol

persona en qualsevol part del món té la possibilitat de consultar i expressar les seves idees i experiències sobre una destinació turística i compartir-la amb la resta del món a través d'Internet. Deixant oberta a la mateixa vegada la possibilitat d'aportació de nova informació procedent d'altres persones, s'origina una plataforma col·laborativa de construcció de coneixements compartits i distribuïts funcionant com a xarxa social (Filgueira, 2008).

En aquest mateix sentit, segons O'Reilly (2005), un dels grans desenvolupaments a Internet ha estat a l'àrea dels "User Generated Content (UGC)", entenent aquest com qualsevol informació o materials contribuïts pels usuaris d'una pàgina web, preferiblement que no hagi estat creat per periodistes professionals o editors (Mackenzie, 2011).

Com podem veure a la Taula 1, la tendència del "User Generated Content (UGC)" està notablement creixent i enfocada cap als blogs, suposant un 69% al 2013. Tanmateix, l'UGC juga un paper molt important en els negocis turístics, doncs tot i ser els bloggers qui tenen el control de la discussió, els usuaris tenen la possibilitat de publicar qüestions i comentaris, esdevenint sempre una arma de doble fulla (Davydova, 2012).

Any	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Vídeo	36,0%	39,8%	42,5%	44,8%	47,2%	49,2%
Social networking	41,2%	44,2%	46,9%	49,1%	50,5%	51,8%
Blogs	54,0%	58,0%	61,0%	64,0%	67,0%	69,0%
Wikis	33,9%	36,6%	39,0%	41,0%	42,6%	43,9%
UGC Consumers	60,0%	62,2%	64,0%	66,0%	68,0%	70,0%

Taula 1: User-Generated Content (UGC) 2008 – 2013

Font: <http://goo.gl/CQBDSL>

Així doncs, els blogs de viatges estan agafant cada dia més força i el seu impacte en la indústria del turisme és substancial, doncs un dels factors més importants i forts en la compra d'un producte turístic o destinació és la informació que tenim sobre ells (Molina, et alt. 2010). En el cas del Turisme2.0, trobem els blogs com a funció d'eix central i d'enorme difusió.

Originàriament creats com a pàgines web personals on es publicaven entrades per ordre cronològic invertit i funcionant com a diari personal, ambdós aspectes van quedar amb el pas del temps en segon terme degut a la seva creixent evolució, classificant-los, per tant, com a pàgines web orientades a qualsevol propòsit (Filgueira, 2008). Caracteritzats per tenir un contingut poc estructurat i sense el control d'una organització –generats i gestionats directament pel propi usuari- (Schmallegger, Carson, 2008), els blogs constitueixen nous espais oberts per a la col·laboració (Macías, 2007) de categoria interactiva (Schmallegger, Carson, 2008). El seu contingut es troba actualitzat freqüentment, amb una escriptura informal (Macías, 2007) i en format de diari personal (O'Reilly, 2005). Allò que en el seu dia esdevenien

uns senzills diaris personals, s'han convertit en autèntics portals d'interacció que dia a dia augmenten amb noves funcionalitats.

El major propòsit de les bitàcoles és compartir records i experiències, explicar qüestions no escrites a les guies turístiques, aportar informació útil de nous llocs per als futurs turistes per així poder ajudar a per exemple escollir un bon hotel, a planejar un bon itinerari o a no perdre's aquella atracció turística ineludible, intentant sempre advertir als futurs viatgers dels possibles obstacles amb els què es poden trobar quan viatgen a una destinació (Fenko, 2007). Les bitàcoles representen, doncs, una tipologia de mitjà de comunicació utilitzat tant per individuals com per organitzacions amb la finalitat de compartir opinions (Pühringer and Taylor, 2008) observacions i experiències d'un o varis escriptors (Davydova, 2012).

En definitiva, la creació dels blogs ha donat a les persones una oportunitat sense límits de compartir les experiències dels viatges amb els demés (Pudliner, 2007). Els blogs de viatges són definits com entrades individuals i fòrums on es discuteix sobre viatges futurs planejats, viatges actuals o del passat. Normalment, els blogs de viatges són representats com una tipologia de diari personal en línia on els viatgers narren les seves experiències a amics i famílies. Trobem un ampli ventall de diferències en l'estil d'escriptura, opinions personals, matisos culturals, temàtica i contingut (Klimova, 2015), entre els quals destaquen les descripcions generals de les destinacions, com ara clima, gastronomia, transport, nodes, o estereotips d'una regió específica (Carson, 2008; Pan, 2007; Wenger, 2008). Els blogs proporcionen una narrativa de qualitat la qual conté detalls d'experiències, i per tant de la seva percepció, dotant consegüentment als seus lector d'una informació de gran utilitat tot i que subjectiva. (Zehrer, 2011; Bosangit, Dulnuan, et al. 2012).

A nivell mundial és difícil realitzar un estudi sobre el tema principal d'un conjunt de blogs degut a diversos motius, el principal però és la diversitat de temàtiques que un mateix blog pot albergar –tantes com l'autor vulgui-, de manera conjunta sense l'obligació d'especialitzar-se en un tema concret. Tot i això, podem parlar de blogs especialitzats viatges o turisme, però també podem parlar de blogs personals on els autors relaten de manera puntual les seves vacances o viatges (Filgueira, 2008). Tanmateix, el fenomen dels blogs ha experimentat un enorme creixement quantitatiu en els últims anys. Tecnhorati, el qual va esdevenir un reconegut buscador de blogs a escala mundial, va registrar al març de 2007 aproximadament setanta milions de blogs, mantenint un ritme de creixement on el número total de blogs doblava la seva magnitud cada mig any (Filgueira, 2008).

Així doncs, la popularitat dels blogs ha crescut ràpidament durant els anys i avui en dia és una dels mitjans de comunicació més populars, convertint-se en un fenomen global. D'acord les estadístiques de Blog Pulse i Technorati, el nombre de blogs des de 2004 fins a 2011 va incrementar de 3 milions a 170 milions de blogs a Internet (Trenor, 2011, citat a Bosangit, Dulnuam et al, 2012). Turisme i viatges, essent el principal tema del blog, esdevenia la 8a posició, suposant aproximadament un 28% del total dels blogs monitoritzat per la web.

2.1.2 La Blogosfera i els seus organismes.

Actualment la Blogosfera s'ha convertit en de l'espai dins de la xarxa on múltiples comunitats de totes les llengües i cultures estan construint dia a dia noves formes d'expressió, de conversa i de coneixement (Orihuela, 2007).

Blood (2002) defineix blog com la compilació i construcció d'enllaços relatius, comentaris, observacions i filtració de contingut rellevant web per un blogger o autor de la pàgina. Els bloggers estableixen relacions mitjançant el intercanvi d'enllaços amb l'objectiu de crear aliances socials i compartir la informació que escriuen en els seus respectius blogs amb els lectors. Comentaris, estadístiques de visites, cites no hipertextuals o el desenvolupament de pràctiques com són els memes, els retroenllaços, els meta-llocs dels blogs la sindicació de titulars, entre d'altres (Bowman i Willis, 2003) són tota una sèrie de propietats connectives (Cornfield et al, 2005), pràctiques i mecanismes que es poden interpretar com elements que serveixen per a la construcció d'un camp de connexions. A través d'aquest, els blogs i els bloggers construeixen l'espai de comunicació compartida anomenada Blogosfera (Cerezo, 2006). La dinàmica generada entre els blogs a través dels diàlegs i els hiperenllaços o els elements com icones, entre d'altres aspectes, ens mostra l'existència de quelcom construït entre ells.

Així doncs, quan parlem de "Blogosfera", fem referència a l'ecosistema on conviuen els blogs, una subxarxa dins d'Internet on s'engloba tot allò que estigui relacionat amb les bitàcoles com ara; els llocs, eines i serveis web (Filgueira, 2008). La Blogosfera és un espai de comunicació construït material i simbòlicament en el què les persones estableixen una sèrie de relacions mitjançant el compartiment d'experiències i aprenen conjuntament la seva pràctica, dotant aquesta de sentit (Cerezo, 2006).

Segons Efimova (2005) la comunicació compartida esdevé mitjançant les interaccions que es donen a través dels hiperenllaços als diàlegs, generant una espècie d'espai entre els blogs. Tot i que Efimova en el seu estudi es centra en l'anàlisi dels diàlegs establerts mitjançant hiperenllaços, reconeix altres mecanismes i pràctiques les quals indiquen també l'existència d'aquest entre blogs com són logos, memes, etc. (Cerezo, 2006).

Nardi (2005) en el seu estudi proposa interpretar aquestes interaccions partint des del punt que el seu objectiu principal és la connexió entre els seus participants i no com a transmissió d'informació, connexions de les quals es crearà una comunicació futura.

Pan, Maclaurin i Crotts (2007) així com Lin et al. (2006), emfatitzen la formació de diverses i diferents comunitats de bloggers a la blogosfera. Considerada com una superfície que propicia la interacció i relació entre els usuaris que comparteixen un interès comú –en el cas dels blogs de viatges, compartir experiències de viatges, recomanacions o fotografies amb altres usuaris, familiars o amics-, es pot considerar als bloggers com una comunitat on-line. Així doncs, aquest interès comú els impulsa a interactuar i mantenir relacions estables a la xarxa a través de sistemes electrònics (Casaló, 2009).

ELS ORGANISMES DE LA "BLOGOSFERA"

Lew (2007) crea una classificació dels blogs segons tipologia de funcionament la qual està centrada en la perspectiva de l'usuari tot diferenciant tres tipologies de bitàcoles de viatges: diaris de viatges personals, notícies i opinions sobre turisme i blogs de destinacions. A aquesta classificació Filgueira critica és massa genèrica i, partint de la primera classificació, proposa basar-se en la autoria del blog, és a dir, si l'autor d'aquest són empreses i institucions -els quals ofereixen serveis-, són usuaris d'aquests serveis esmentats o són eines genèriques les quals ajuden a realitzar les funcions dins del sistema (Filgueira, 2008). Així doncs, la blogosfera en l'àmbit del turisme no és exclusivament una forma de comunicació de consumidor a consumidor (C2C), sinó que també trobem la comunicació de negoci a negoci (B2B), empresa a consumidor (B2C) o fins i tot govern a consumidor (G2C) (Schmallegger, Carson, 2008).

Tanmateix, els blogs no només es poden classificar per la seva autoria, sinó també pels diferents mitjans de comunicació socials utilitzats, doncs actualment trobem una tendència en la incorporació d'aquests en els blogs. Trobem diferents blogs utilitzant especialment vídeos (vbogs), fotografies (photoblogs) o enllaços (linklogs). Això és degut a la creixent popularitat de la utilització de dispositius mòbil, el qual dona com a resultat el microblogging. Considerada com una nova tendència de la blogosfera (Davydova, 2012), però també com una amenaça (Ortiz, 2011), el microblogging està cada vegada més de moda i és més efectiu pels viatgers. Essent Twitter la més popular, són xarxes caracteritzades per no necessitar accés a un ordinador amb connexió a Internet per així poder compartir informació ràpidament amb els seus amics i familiars o poder escollir un restaurant o node a visitar (Davydova, 2012).

En definitiva, podem veure que la Blogosfera no és només el conjunt de blogs i els seus continguts sinó justament tot allò que hi entre ells: les connexions i/o les interaccions que formen el seu esquelet. Ser blogger i, per tant, membre d'aquesta comunitat, no suposa tan sols escriure en el teu propi blog, sinó també llegir-ne d'altres, enllaçar-los i ser enllaçat. (Mayers, 2010). Una pràctica multisituada, és a dir, desenvolupada en diferents espais on, a través d'aquests mecanismes i pràctiques, els bloggers creen un espai comú i de pràctica col·lectiva. (Cerezo, 2006).

2.2 Els rodamóns

"Once in a while it really hits people that they don't have to experience the world in the way they have been told to." - Alan Keightley

Rodamón | nom masculí i femení | roda·món

1. Persona que va d'una banda a l'altre recurrent diferents països pel gust de viatjar, per guanyar-se la vida, etc.

Els rodamóns són persones ocioses i aventurers que caminen errant arreu del món sense tenir ni residència ni ofici determinat. Associats al coneixement de nou espais mentre recorren diferents regions del món, els rodamóns tenen la possibilitat de conèixer noves persones, impregnar-se de noves cultures i aprendre diversos idiomes. Tanmateix, no aconsegueixen establir-se en un lloc concret i la manca d'un grup social estable pot esdevenir una feina laboriosa per algunes persones. Caracteritzats pel desig de creuar fronteres i descobrir nous horitzons, no tots els rodamóns busquen una experiència similar. Mentre alguns s'estableixen durant un temps i organitzen les seves vides d'una forma semblant a la d'un resident, d'altres prioritzen la seva llibertat, afrontant alguns dels reptes d'aquest estil de vida: dormir a l'aire lliure i disposar d'un pressupost reduït.

A continuació, definirem dos conceptes arrelats a aquesta tipologia de viatgers: els Millennials i els Backpackers. Així mateix, realitzarem un anàlisi del seu comportament i visió envers els viatges.

2.2.1 Millennials

El punt de partida que dona lloc al caràcter perdurable d'una generació és que cadascuna aporta una perspectiva diferent. Tot i així, arriba un punt en què totes les generacions presents dins la nostra societat s'enfronten a un conjunt similar de condicions socials. Per poder parlar sobre les característiques dels viatges dels joves d'avui en dia, és important entendre primer el context de la generació mil·lenària (Catlett, Allen, 2015).

Quan parlem dels Millennials parlem de la generació nascuda entre el 1979 i el 1996. Amb edats compreses dels 19 als 37, els Millennials són la generació amb més diversitat en quant a estil de vida i multi culturalisme. Absorbits per les noves tecnologies i les xarxes socials, són una generació que ha nascut durant el temps d'expansió econòmica en harmonia més llarg de la història, però han assolit l'adolescència i maduresa durant la pitjor crisi econòmica mundial en 75 anys. Així mateix, han crescut en una societat on el canvi climàtic ha esdevingut més evident dia a dia, fet que ha ajudat a l'augment de l'atenció en les limitacions de recursos (Catlett, Allen, 2015).

Envoltats d'un mercat de treball desafiant amb tasses d'atur molt elevades, són molts els graduats universitaris treballant com a becariis o a llocs de treball on no es requereix titulació. Tanmateix, són molts els reptes als que la generació dels Millennials ha d'afrontar, com són: tornar a definir noves formes per a poder assolir l'èxit, la cerca de nous somnis substituint aquells que han estat obligats a abandonar i reconèixer que el joc a canviat (Catlett, Allen, 2015).

Amb valors fonamentals com són l'autenticitat, l'autonomia i ser el propi autor de la seva vida, els joves i estudiants són el segment de mercat que està liderant la innovació i estenent el camí cap a un turisme responsable, assumint la responsabilitat dels efectes de la seva ambició per viatjar sobre el canvi climàtic (Ortega, 2010: citat a UNWTO, 2010).

A més, trobem una jerarquia relativa de les necessitats de vacances per als Millennials. A la base de la piràmide trobem la gastronomia, implicant provar nous restaurants o diferents tipus de cuina. A la segona posició trobem l'oportunitat del descans durant les vacances, mentre que a la tercera s'observa el viatge com a aventura i la realització d'accions o activitats que no s'han fet abans. Seguidament trobem conèixer diferents cultures a la pròpia del viatger i, finalment, la varietat i adaptació en la realització d'activitats a l'hora de viatjar en grup. (Catlett, Allen, 2015).

A l'avantguarda del canvi i la innovació, el turisme jove representa no només un segment important, sinó també un recurs vital per a la indústria del turisme (UNWTO, 2010). Així mateix, al 2010 els viatgers joves van generar 165 bilions de dòlars envers als ingressos de turisme a nivell mundial. Però el poder del turisme jove no és només un efecte econòmic, sinó també un benefici social i cultural tant per als viatgers com per les comunitats que els acullen (Ortega, 2010, citat en UNWTO, 2010).

D'altra banda, la indústria del turisme està experimentant els últims anys un enorme i ràpid canvi, les cadenes de distribució verticals tradicionals –agències de viatges, places d'avió i llits d'hotels- donen pas a una xarxa de valor més complexa que implica una àmplia gamma de diferents proveïdors dins i fora del sector amb l'objectiu de crear noves oportunitats. Actualment ens trobem en una nova economia en què les TIC, la cultura local, la societat, l'educació i el treball, entre d'altres, es converteixen en part de la cadena de valor del turisme (UNWTO, 2010).

Il·lustració 1: Cadena de valors dels Millennials
Font: UNWTO (2010)

En definitiva, els Millennials no veuen els viatges com una breu fugida de la realitat, sinó com una part essencial de la seva vida quotidiana, enriquint diferents aspectes en els estils de vida dels joves. Viatjar és per ells una forma d'aprenentatge, una manera de conèixer altres persones, d'entrar en contacte amb altres cultures i una font de desenvolupament tant professional com personal, però sobretot, els llocs que han visitat són part de la seva identitat. Així mateix, els joves viatgers solen estar a la prominença d'aquesta innovació per diversos motius, entre ells la disposició a creuar fronteres i fer nous enllaços. Principals usuaris de les noves tecnologies, els joves són pioners en l'ús de les xarxes socials i els mitjans de comunicació mòbil en la recerca d'informació sobre el viatge i la compra de productes (UNWTO, 2010).

2.2.2 Backpackers

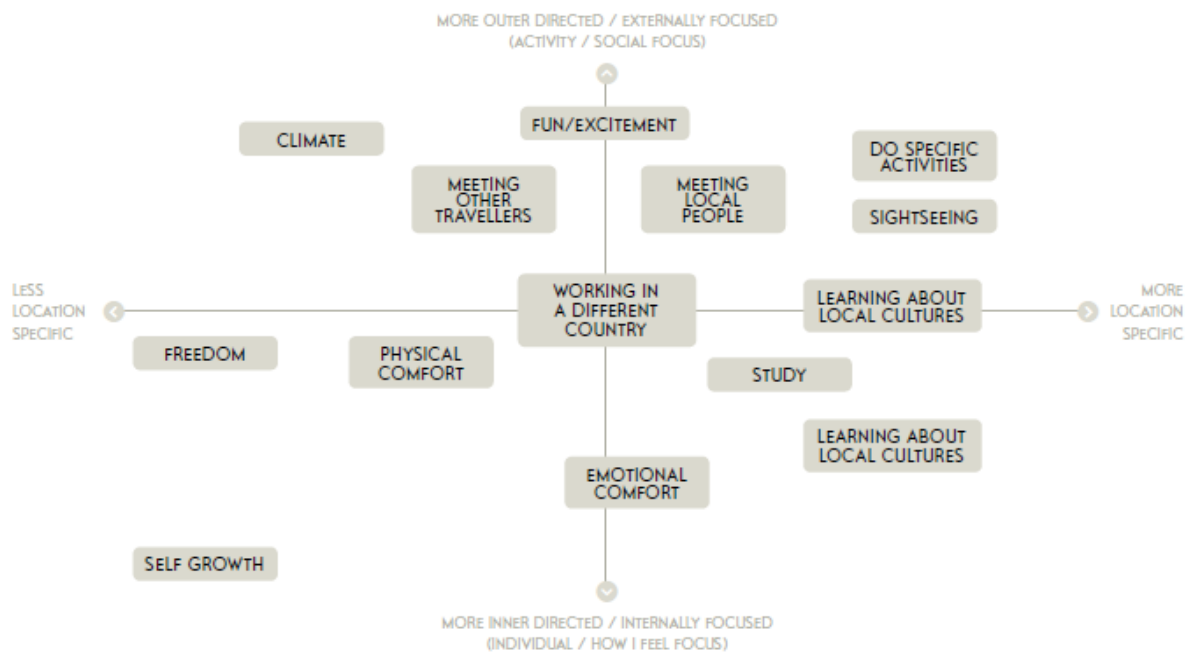
El fenomen dels Backpackers és una metàfora de la mobilitat en el context modern. És una forma de viatjar, però també és una forma de vida i una expressió de la identitat. No només és una metàfora del turisme modern, sinó també una metàfora de la joventut moderna. (Richards, Wilson, 2004).

Definir aquest grup de viatgers física i conceptualment mòbils és, sovint, una contrarietat. És difícil percebre el que l'espai cultural i la identitat d'aquesta tipologia de mobilitat i categoria de viatgers ocupen (Allon, Bushell, 2008), doncs, amb el pas del temps la infraestructura dels motxillers s'han convertit en quelcom tan sofisticat i institucionalitzat que és difícil determinar on acaben les principals tendències del turisme i on comencen les dels Backpackers (Richards, Wilson, 2004).

Turisme significa canvi constant. Noves tipologies i formes de turisme, així com diversos tipus de moviments turístics estan sorgint any rere any. La presència de turistes arreu del món no és només una mostra dels avenços de la globalització, sinó també una part integral del procés en sí. Una de les cultures sota l'amenaça d'extensió en la societat moderna és la del nòmada (Richards, Wilson, 2004). El nòmada creua les barreres físiques i culturals amb aparent facilitat en la cerca de la diferència i la diferenciació i, d'aquesta manera, el motxiller es col·loca en una posició oposada al turista convencional, atrapat a la gàbia de ferro de la indústria del turisme modern (Richard, Wilson, 2004). Tanmateix, un viatger contemporani no cerca el turisme de les 3s (*sea, sand and sun*) –o de les 4s si tenim en compte el famós sex o sangria–, sinó que busca la varietat d'activitats durant el viatge i una experiència autèntica, resultant una tipologia de turisme contrària al turisme de masses (Majstorović, 2011).

Així doncs, els Backpackers s'han convertit en significatius participants dels moviments turístics. En la seva majoria són caracteritzats per tenir una clara preferència per un allotjament i transport de baix pressupost, la socialització amb altres motxillers, viatgers (Tourism Victoria, 2009) i locals, la sensació de llibertat, la cerca d'entreteniment, noves experiències i aventures emocionants en un període de temps prolongat (Majstorović, Stankov, Stojanov, 2013), familiaritzar-se amb la cultura local, la gent i la cuina tradicional així com donar èmfasi en activitats informals i participatives (Tourism Victoria, 2009). Tanmateix, passen períodes de temps més llargs viatjant que la mitjana de viatgers i són propensos a organitzar els seus viatges de manera independent (Loker-Murphy, Pearce, 1995).

Com podem veure a la Il·lustració 2 són moltes les prioritats i necessitats dels Backpackers, però les fonamentals són la llibertat, la diversió, el clima, el creixement personal i la cerca d'experiències autèntiques (Tourism Victoria, 2009). El viatge és per ells una forma important per descobrir més sobre ells mateixos (Tourism Victoria, 2009) i sobre noves destinacions (Richards, Wilson, 2004), cercant exactament l'experiència que la destinació els pot aportar. Evitant i cercant espais no superats pel turisme de masses, creen la seva pròpia experiència de viatge i tenen l'oportunitat d'arribar a conèixer la cultura local.

Il·lustració 2: Prioritats i necessitats dels Backpackers

Font: Tourism Victoria (2009)

Essent, generalment, una tipologia de viatgers més respectuosa i conscients amb el medi ambient que d'altres tipologies de turisme, els Backpackers tenen un creixent interès per tornar quelcom a la societat. Així mateix, estan interessats en oportunitats de voluntariat per causes altruistes arreu del món (Tourism Victoria, 2009).

En definitiva, el notable augment en el tràfic de turistes és degut al viatge de baix pressupost. Així mateix, el procés de globalització ha contribuït a què el fenomen motxiller estigui present arreu del món. Present sobretot entre la població jove, ser Backpacker és una forma de viatjar per experimentar autèntiques aventures i aprendre sobre la cultura local. Allunyats de les rutes i destinacions turístiques del turisme de masses, l'objectiu d'aquesta tipologia de viatgers és visitar tant com sigui possible (Majstorović, Stankov, Stojanov, 2013) sense oblidar mai els cinc pilars de la seva ideologia: viatjar amb una quantitat reduïda de diners (un pressupost baix), conèixer a diferents persones, ser i sentir-se lliure, independent i de ment oberta, organitzar els seus viatges de forma individual i independent i, per últim, viatjar el major temps possible (Welk, 2004).

3. ELS RODAMÓNS TURÍSTICS CONTEMPORANIS. ANALITZANT ELS BLOGS

Els blogs són els llibres de viatges contemporanis. Són narracions públiques de les vivències, les esperances, els somnis i l'emoció desbordant dels grans viatges contemporanis. Però també són un reflex de les decepcions, de les contradiccions, de les tensions i de les petites (o grans) crisis dels viatgers. Llegir els blogs és una forma de viatjar. Però és també una manera d'enfrontar-se als reptes del turisme contemporani.

Aquest capítol presenta els resultats de l'anàlisi del comportament dels rodamóns en els seus viatges, contingut extret dels diferents blogs de viatges seleccionats anteriorment i, els quals, presentarem a continuació. Així doncs, el capítol comença amb la presentació dels autors dels blogs escollits per a l'anàlisi d'aquest treball. Seguidament, un cop examinats els continguts dels blogs i identificats els temes més descriptius, s'ha procedit a classificar-los en set temes segons el contingut de l'anàlisi.

3.1 Blog x Blog

Aquest capítol exposa les bitàcoles seleccionades per a l'anàlisi del comportament dels rodamóns mentre viatgen. Per a la seva selecció s'han establert els següents criteris: diferències en el gènere, nacionalitat, idiomes i formes de viatge així com la participació i vinculació d'altres xarxes socials amb el blog i tenir una activitat recent en les publicacions. Pel que respecta als criteris relacionats amb el viatge, es van cercar bloggers rodamóns amb aproximadament 100 posts relacionats amb el viatge i que aquest tingués una durada de mínim un any. Així mateix, es va tenir en compte la connexió entre ells, atenent si alguna vegada s'havien nominat entre ells o havien recomanat el blog.

Així doncs, una parella espanyola, una parella estrangera, un viatger solitari masculí, un viatger solitari femení, un viatger en moto, un viatger en bicicleta i un viatger caminant van ser els perfils escollits per a la realització d'aquest estudi. L'objectiu d'aquest capítol és facilitar la comprensió del comportament dels bloggers mitjançant la presentació dels autors dels blogs.

Taula 2: Taula resum bloggers rodamóns seleccionats

Font: Pròpia

BLOG DE VIATGES	GÈNERE	VIATJA EN...	OCUPACIÓ	Nº DIES VIATJATS	ON?
SALTA CONMIGO	Masculí / femení	En parella	Enginyer informàtic / Brand Manager	372 dies	Sud Amèrica i Antàrtida.
GQTRIPPIN	Masculí / femení	En parella	-	1 any	Àsia, Amèrica, Europa, Oceania.
EXPERTVAGABOND	Masculí	Solitari	Travel blogger, Fotògraf	5 anys	Al voltant del món.
ADVENTUROUSKATE	Femení	Solitari	Full-time Travel Blogger	6 mesos / 4 anys	Sud-est Àsia / Al voltant del món.
UNMILLONDEPIEDRAS	Masculí	Solitari en moto	Viatger i escriptor	-	Al voltant del món.
PEDALEANDO EL GLOBO	Masculí	Solitari en bicicleta	Agent de viatges	15 anys	Al voltant del món.
EARTHWIDEWALK	Masculí	Solitari a peu	Socorrista	3 anys i 4 mesos	Europa, Àsia, Oceania, Amèrica.

SALTA CONMIGO

 @saltaconmigo
 @stCnmg
 @saltaconmigo
 /+Saltaconmigo

 SaltaConmigo

JAAC (enginyer i informàtic) i Sara (Brand Manager) són la parella espanyola autora del blog Salta Conmigo, els quals van tenir l'oportunitat de viure el seu somni: deixar els seus respectius treballs per poder viatjar per Sud Amèrica i l'Antàrtida sense bitllet de tornada en un viatge que els va mantenir desperts durant 372 dies. Actualment es troben establerts a Madrid, però el seu blog i els seus viatges continuen actius. Amb aproximadament 1.092 *posts*, dels quals aproximadament 150 pertanyen al viatge pel continent americà, l'última publicació va esdevenir el 22 de Juliol de 2016. Així mateix, gràcies a l'organització del seu blog, s'han pogut

analitzar els posts relacionats amb el viatge per Sud Amèrica i l'Antàrtida, establerts en un apartat dedicat exclusivament al viatge. El contingut del blog i els diferents posts són escrits per ambdós, creant una participació i publicació col·laborativa.

En definitiva, el salt els caracteritza com a viatgers somiadors, curiosos, desenfadats i optimistes. Atrets per la improvisació, afirmen creure que la vida es allò que et passa quan estàs de viatge.

Personalmente creo que ha sido uno de los mejores momentos del [#LatTrip](#) hasta la fecha. Sólo estando ahí se puede entender lo vital que es la samba para los cariocas y como lo viven y lo sienten, es imposible de explicar con palabras. Fuimos al barrio de Gambóia en el Largo João da Bahiana (Pedra do Sal). El barrio no es muy seguro, o eso nos dijeron, así que mejor ir en taxi –nosotros fuimos con nuestro anfitrión en coche– pero cuando se llega al sitio no hay problemas ya que está repleto de gente y hay varios coches de policía por la zona. Además, es una ocasión para probar los buenísimos, y baratos, feijão bombado y sopa de ervilha. También hay salchichas y pinchos morunos con carne de muchos tipos y, por supuesto, cerveza y caipirinha. La música comienza a eso de las nueve de la noche y dura un par de horas, todos los lunes –segunda feria– y viernes –sexta feria–.

GQTRIPPIN

Gerard i Kieu són la parella provinent de Bay Area (San Francisco) autora del blog GQTrippin. Amants dels viatges i del menjar, després de dos anys d'enorme sacrifici estalviant la major part dels seus ingressos, Gerard i Kieu van començar l'aventura de donar la volta al món durant 12 mesos al 2012. Els continents escollits van ser Àsia, Oceania (Nova Zelanda i Australia), Sud Amèrica (Perú i Bolívia), Nord Amèrica (Nova York) i Europa (Praga, Ljubljana, Budapest i Viena). Tot i que després del viatge es van tornar a establir a Nord Amèrica, el viatge segueix present en les seves vides molt sovint i no dubten en compartir-ho amb els seus lectors, resultant el 7 de juliol de 2016 l'última publicació. Amb un total de 205 posts, són aproximadament més de 90 els que pertanyen al viatge pels 4 continents.

It's embarrassing for me to admit, but before coming to Cambodia, my knowledge of this country consists of one history podcast of Angkor and, sadly, Tomb Raider. That was it. So to learn that this beautiful country with the humblest of people had such a

dark, dark past did not settle well with me at all. I have never experienced anything like this before. I couldn't wrap my head around it; the genocide in Cambodia. [...] I think it's important when you visit a place, that you not only seek the beauty in landmarks and indulge in delicious food, but you take the time to get cultured and learn about its past too. This isn't the sort of stuff they teach you in World History class. I wish they did, but I have no qualms getting that lesson now and not from some book.

EXPERT VAGABOND

Matthew Karsten és l'autor americà de 34 anys del blog Expert Vagabond. El seu viatge és basa principalment en l'aventura, veient el món des d'una altre perspectiva. No només participant a activitats extremes, sinó també sortint de la seva zona de confort, endinsant-se en noves cultures i provant coses noves i diferents.

Així doncs, cansat del seu treball com a fotògraf freelance a Miami, va deixar tot per donar-li a la seva vida el què necessitava, aventures. Després de passar un any estalviant, va vendre el seu cotxe i tot allò que fos de la seva propietat, va deixar el seu treball i fins i tot a la seva parella i va comprar un bitllet d'avió a Guatemala, on va començar el seu tan anhelat viatge. Cinc anys després, en Matt és un viatger d'aventures, blogger i fotògraf sense itinerari ni plans establerts. Amb un total de 418 posts i molt actiu a les xarxes socials, el seu últim post va ser redactat el 23 de juny de 2016.

In fact writing about Siargao is just convincing me to go back. The slow pace of life, cheap accommodation, incredible surfing, lack of tourists, and laid back attitudes makes it one of my favorite island destinations. Oh, and did I mention the epic sunsets every afternoon?

ADVENTUROUS KATE

@AdventurousKate

@adventurouskate

/+KateMcCulley

Kate McCulley és l'autora del blog Adventurous Kate, la qual va decidir viatjar arreu del món per viure. Atreta per l'aventura, Kate, l'americana de 31 anys provinent de Boston, és una de les cada vegada més abundants noies que viatgen soles. Amb un desig permanent de recórrer el món, Kate va deixar el seu lloc de treball com a On-line Marketer per recórrer el sud-est d'Àsia durant sis mesos, els quals és van convertir en 5 anys. Tot i així, després de tots aquests anys viatjant, a l'entrada de 2016 va decidir reduir els seus viatges establint-se a Nova York i passant d'un 80 – 100% a un 25% del seu temps. Així doncs, amb més de 1.000 posts publicats al seu blog, l'última publicació va ser editada el 12 de juliol de 2016.

Yes, it's true — I actually have a favorite place in the world now. It's a little place called Koh Lanta, Thailand. [...] This time in our lives, we were looking for something different. This would be a trip back to our beloved island where we could splash out a bit more, getting a much nicer guesthouse and going out to eat without watching our pennies. A trip where we wouldn't feel pressure to do a ton of sightseeing or activities. We were getting away from chilly temperatures (Boston for me and London for her) and wanted to chill out, hang out on the beach, read some books, hit up some bars, and meet some cool people.

UN MILLON DE PIEDRAS

@miquel.silvestre

@miquelsilvestre

@thesilverrider

Miquel Silvestre

Miquel Silvestre és l'autor espanyol del blog Un Millón de Piedras. Viatger i escriptor, va decidir recórrer el món en solitari a través de més de 100 països d'una manera molt especial: en moto. La finalitat dels seus viatges es basa en explicar la realitat del món on vivim, el què veuen els seus ulls i el que aprenen. Anys després el resultat han estat tres blogs diferents i una sèrie de televisió de 13 capítols "Diario de un Nómada", nom que dóna també a un dels seus blogs. En aquest, Miquel Silvestre presenta la seva ja començada al darrer març de 2016 nova travessia a través d'Amèrica, doncs la sèrie documental estarà disponible a la televisió un cop acabada la travessia. Durant aquest estudi, però, s'ha analitzat el blog "Un millón de piedras" el qual relata, a través de aproximadament 100 posts, aquesta volta al món recorrent més de 100 països per Europa, Àfrica i Àsia. Tot i que el seu viatge va acabar fa temps, Miquel Silvestre continua narrant les seves històries i experiències del viatge al blog, essent la seva última publicació el 20 de maig de 2016.

—El viaje en moto es una de las últimas aventuras reales que quedan. Un automóvil es una caja en la que uno se aísla del exterior, pero sobre una motocicleta uno es el exterior. No hay barreras entre tú y el paisaje; sobre ti golpeará la lluvia, el viento y el sol. Claro que te cansarás antes y estarás expuestos a graves riesgos. Pero serás ágil. Serás centauro, caballero y nómada de corta impedimenta. No cargarás más que con lo imprescindible y aprenderás a renunciar a lo accesorio. Si esto no te parece motivo suficiente, no creo que pudieras entenderlo ni aunque estuviéramos hablando durante horas.

PEDALEANDO EL GLOBO

@PedaleandoElGloboPorPabloGarcia

@Pablobicycle

Pablo Garcia

Pablo Garcia, autor de Pedaleando el Globo, és un rodamón innat. La seva primera aventura la va començar a l'any 1993, després d'intentar començar dos carreres universitàries. Un any viatjant va ser el resultat del qual, juntament amb altres amics i companys, van començar a comercialitzar productes turístics. Tot i així, un cop assolit l'èxit, es van cansar i van decidir separar els seus camins. Va ser en aquest precís moment quan la idea de donar la volta al món en bicicleta el va començar a inquietar. La volta al món en bicicleta és, per Pablo, un projecte basat en recórrer els cinc continents passant per més de 100 països. Apunt de finalitzar el seu viatge, amb 149.765 quilometres recorreguts i 103 països visitats, ja són 15 anys els que Pablo porta pedalejant a través del món. Aportant un interessant i diferent perspectiva d'altres cultures, Pablo s'endinsa al cor de cada poble, cada país i dels seus habitants.

D'aquesta aventura, la qual Pablo pensava només tindria una durada de dos anys, han resultat aproximadament 166 posts, essent el 16 de maig de 2016 l'última publicació. Així doncs, amb la finalitat de documentar les diferents cultures i les seves actuals formes i condicions de vida, l'autor del blog ha de projectar cuidadosament cada etapa informant-se no només de la situació del país i els seus perills, sinó també dels llocs interessants per conèixer. Una manera més intensa de descobrir les coses simples de la vida.

Desde Santa Clarita, EL Salvador entramos en Honduras y durante dos días pedaleamos por la panamericana los 140 km que nos llevarían hasta Nicaragua. Atravesamos pequeños poblados y solo un par de ciudades. Por ser la época seca todo está amarillo, más desolado, más pobre. Hay casas que apenas están construidas con troncos y nylon, otras de adobe. Me recuerda a África. No veo cultivos de ningún tipo, tampoco árboles con fruta, ni ganado.

EARTH WIDE WALK

 @deanmouliaa

 EarthWideWalk Vuelta al Mundo a Pie

Diplomat en Publicitat i Relacions Públiques i Tècnic en Medi Ambient, Nacho Dean és el jove madrileny de 35 anys autor del blog Earth Wide Walk, el qual el passat març de 2016 es va convertir en el primer espanyol en acabar la volta al món a peu. El creixent interès per recórrer el món per poder conèixer la gran diversitat de cultures i paisatges que alberga el planeta, sumat a la necessitat de llençar un missatge mediambiental, va impulsar en Nacho a deixar el seu treball com a socorrista i emprendre una nova aventura com és donar la volta al món caminant. Acompanyat només per un carro de trekking, en Nacho ha estat tres anys i quatre mesos caminant després de 33.000 kilòmetres a través de quatre continents i 31 països. La constància de la seva travessia ha quedat relatada al llarg de 134 posts, dels quals l'última publicació va ser el 09 de març de 2016.

Y yo salí a caminar porque no quería seguir donde estaba, porque necesitaba aire fresco y cosas nuevas, abandonar viejas relaciones viciadas...Prefería poner mi vida en juego de esta manera, como un loco suicida ávido de vida que ir desangrándome lentamente y perderla de aquella otra. Nunca supuso dejar mi vida de lado sino agarrarla más intensamente que nunca, me eché a caminar tras un sueño por un camino largo y solitario buscando la libertad. [...]Me eché a caminar porque no comulgo con un estilo de vida consumista y sedentario, me fui desprendiendo de cosas hasta quedarme únicamente con lo que cabía en un carrito y lancé mi apuesta: mi oda a la ligereza y la sencillez. [...]Me eché a caminar para darle rienda suelta al espíritu

nómada y aventurero que hay en mi interior, para ser dueño de mi tiempo y vivir sin prisas, saborear cada momento y llegar a los sitios por mi propio pie. Para encontrarme a solas con la inspiración y esta atávica criatura que es la escritura, acercarme al instinto y vivir a flor de piel por la senda del escritor. Salí a caminar para alejarme de tanto ruido y oírme pensar, para ir quitándole capas a la cebolla del pensamiento y encontrar en la supervivencia algunas verdades perdidas entre el exceso, el derroche y la ostentación. Para ordenar las piezas en mi cabeza, escuchar mi pasado, encontrar la paz y reencontrarme con Dios.

3.2 Els viatgers del segle XXI. Anàlisi qualitativa dels blogs dels rodamóns turístics

El proturisme va néixer amb els primers viatgers del segle XIX. Ells obren els camins que després seran les rutes turístiques i visiten les platges que acabaran essent els resorts (Donaire, 2012). Molts dels viatgers romàntics tenen la necessitat de narrar el seu viatge i, de fet, els llibres de viatge són per ells mateixos una categoria literària. Més de 100 anys després de Klee, Bernanos, de Maupassant o Gidé, una nova generació d'escriptors de viatges ha entrat en joc. Són els rodamóns turístics i tenen una característica comuna i és la necessitat de reinventar l'experiència turística. No volen explícitament 'fer el turista'. Aquest és un dels principals atractius d'aquests viatgers: Representen la necessitat d'una part del turisme contemporani (no tota) de fer les coses de forma diferent. Si els estudiem, estudiarem també les contradiccions internes del turisme fordista i les línies mestres de noves formes turístiques que, potser, s'acabaran imposant.

Aquest capítol presenta els principals resultats de la recerca qualitativa dels blogs. Ens hem centrat en àmbits temàtics: La geografia del viatge, el contacte amb els locals, les relacions interpersonals amb bloggers i viatgers, la mobilitat el descans i la gastronomia. El nostre objectiu és dibuixar les principals característiques dels nous viatgers, per tal de comparar-les amb el turisme tradicional i detectar els canvis més significatius.

3.2.1 La geografia del viatge

Els viatges dels rodamóns són com un puzzle de moltes peces per resoldre. Per aquesta raó és important estudiar la geografia dels seus viatges, per poder establir algunes de les regularitats en els seus hàbits i comportament durant el viatge. A continuació, es desenvolupen els diversos i variats punts que integren aquest epígraf, des dels must see, fins a fugir dels espais turístics passant per l'aventura però també pel descans així com la improvisació del viatge.

MUST SEE

Un dels principis dels rodamóns turístics és oposar-se al model turístic clàssic. No només eviten repetir els elements que formen part de la geografia del turisme més convencional, sinó que obertament busquen espais clarament alternatius. En el moment que accedeixen a una ciutat amb una relativa reputació turística, tendeixen a situar-se i visitar els espais allunyats dels circuits turístics.

El resultat una enorme diversitat. És molt difícil intentar sintetitzar uns hàbits tan diferents, però podríem destacar algunes regularitats. La primera és que els rodamóns senten una veritable devoció pels espais considerats bohemis. Els llocs que tenen la reputació d'alternatius, d'espais al marge de la lògica convencional, són immediatament incorporats al catàleg dels must see. Així, quan els autors de SaltaConmigo arriben a Sao Paulo, recomanen ràpidament el barri de Vila Madalena:

*Vila Madalena es un barrio conocido por ser el más **bohemio** de la ciudad, desde los años '70 cuando su cercanía a la Universidad de São Paulo llevó a vivir ahí a muchos estudiantes con poco dinero. Ahora es una **zona de bares de moda con una vida nocturna muy activa**, si os paseáis por calles con nombre tan graciosos como **Simpatía** o **Harmonía** veréis muchos. Pero lo que nos llevó ahí, y desde luego no nos desilusionó, fueron los **graffitis del Beco do Batman**. Imprescindibles. <http://saltaconmigo.com/blog/2013/05/sao-paulo-la-ciudad-que-no-puede-parar/>*

O en el cas de Kate, el barri bohemí de Belgrad:

No list of sights to check off. Just letting Belgrade soak into my skin. My favorite neighborhood in Belgrade was Skadarlija — the Bohemian Quarter. This is Belgrade's answer to Montmartre — a community of adorable streets home to artists and people who dream of becoming artists. <http://www.adventurouskate.com/briefly-belgrade/>

En aquesta cerca d'espais singulars, els rodamóns turístics també posen en valor nodes que destaquen per la seva singularitat. Tot i no tenir interès històric, artístic o simbòlic, aquests viatgers posen l'accent en elements que no apareixen a les guies. De vegades són elements extravagants, d'altres són peces kistch, però sempre amb el valor comú de la singularitat. Per exemple, quan els bloggers de SaltaConmigo viatgen a Colòmbia, opten pel santuari de Nuestra Señora de Lajas.

*Un lugar poco conocido y que **parece sacado del Rivendel del Señor de los Anillos es el Santuario de Nuestra Señora de las Lajas, cerca de Ipiales**. La primera vez que vi una foto del lugar no pude dejar de pensar que era un retoque, una creación de Photoshop, pero investigando en internet quedó claro que **era real**, que existía. Eso fue antes de pensar en este viaje, pero ya quedó como lugar que visitar y, con la decisión de viajar por Latinoamérica, la visita quedó incluida obligatoriamente. <http://saltaconmigo.com/blog/2013/11/santuario-de-las-lajas-cementerio-de-tulcan-frontera-colombia-ecuador/>*

Si els rodamóns visiten cinc espais d'una regió, les lloances més elevades recauen en els espais més insòlits. Potser l'itinerari passa per llocs més o menys clàssics, com la ruta de Kate pels Balcons, que s'inicia a Croàcia. Però l'autora en destaca per sobre de la resta d'espais turístics, el més desconegut i al marge dels recorreguts clàssics: Albània.

The Balkans are my favorite region in the world. I've now visited four summers in a row: Croatia, Bosnia, and Montenegro in 2012; Macedonia and Kosovo in 2013, Croatia and Slovenia in 2014; and finally Albania, Montenegro, and Serbia in 2015. Oh, Albania. This country is probably the most interesting place I visited in 2015.

<http://www.adventurouskate.com/the-funk-factor-of-tirana-albania/>

Un altre element que destaca en la cerca dels elements interessants és el patrimoni immaterial, en el sentit que li dona la UNESCO: les festes, les tradicions, les activitats quotidianes relacionades amb cultures locals, les formes de vida singulars. D'una manera molt especial, els rodamóns se senten interessats per les festes locals, encara que sigui necessari un gran esforç per arribar-hi. De fet, com explicarem més endavant, el caràcter poc accessible és un factor d'atractiu molt evident. Per això, quan els autors de SaltaConmigo s'interessen per la poc coneguda ciutat de Pirenópolis, destaquen més les mascarades que la seva arquitectura colonial.

Pirenópolis es una pequeña ciudad del estado de Goiás a 150 kilómetros de Brasilia con casas coloniales y calles de piedra, casi como [Ouro Preto](#) o [Paraty](#). Pero no fue su arquitectura lo que nos llevó hasta allí –tres horas en autobús–, sino sus Cavalhadas y mascarados: un espectáculo con moros, cristianos, gigantes, cabezudos, enmascarados... y caballos.

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/07/cavalhadas-de-pirenopolis-botas-sombreros-y-sertaneja/>

O en aquest cas, en el viatge a l'Índia

Welcome to India! Remember the TV show Outsourced? Best show ever! It was the first time we ever heard about Holi. Needless to say it quickly made its way to our bucket list. So we came to India with that goal in mind – to celebrate Holi otherwise known as the Festival of Colors. <http://gqtrippin.com/asia/india/holi-cow/>

Hem detectat en alguns casos un sentit de darrera oportunitat. Els rodamóns volen veure els espais que potser no podran veure mai més. Per exemple, aquesta és la sensació d'aquest blogger que vol visitar l'Antàrtida 'mentre sigui possible'. Un dels objectius d'aquest viatge és entrar en un club exclusiu, que en pocs anys, potser, serà impossible de repetir.

*Hay destinos que uno ve inalcanzables, que se convierten en **sueños viajeros**. Desde el momento en que decidimos cumplir [nuestro principal sueño: dejarlo todo para viajar](#), quedó claro que ningún otro era imposible de cumplir. Y el menos imposible era uno en blanco y gris. [Atravesar el Salar de Uyuni](#) o [ver los moáis de la Isla de Pascua](#) eran etapas*

importantes de nuestro [#LatTrip](#) pero, desde el principio, lo único que marcó el calendario era **llegar a Ushuaia mientras todavía hubiera barcos a la Antártida**. <http://saltaconmigo.com/blog/2014/04/sensaciones-imagenes-fotos-antartida/>

En algunes ocasions, els viatges connecten amb la complexitat geopolítica. Els rodamón volen veure en primera persona els escenaris dels grans conflictes contemporanis, com les tensions entre fronteres o els espais de guerra, en una lògica que els apropa al model de 'dark tourism'. No estem parlant d'una situació generalitzada. Però si els rodamóns viatgen prop d'espais de tensió, més que evitar-los, tenen tendència a aproximar-s'hi, com si la proximitat física els hi donés un plus de coneixement sobre aquest conflicte.

I was visiting the West Bank city of Hebron to learn more about the Israeli & Palestinian conflict from the people who live here. The city is a complicated & controversial place — as is the topic. [...] For me, traveling to Israel without witnessing what is happening in the West Bank was not an option. This is a key reason why I travel, to learn about the world through personal experience. <http://expertvagabond.com/visiting-west-bank-hebron/>

Amb un to més moderat, aquesta és la percepció del viatge per Veneçuela de l'autor de Pedaleando el Globo:

Más allá de los lugares turísticos que existen en Venezuela, elegí visitar este país para conocer la realidad que vive el pueblo Venezolano. La mayoría de las personas se quejan, mientras que otros al verme extranjero, me gritaban en la calle viva la revolución! http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=471

Malgrat la construcció d'un atlas alternatiu de nodes per tot el planeta, inevitablement els viatgers cauen en la temptació de visitar nodes convencionals, que figuren en la primera pàgina de totes les guies. Quina és, per exemple, el principal node que destaca la blogger de GQTrippin en el seu periple pel sud-est asiàtic?. El temple d'Angkor, que és probablement el must see número 1 d'aquesta regió del món. Ara bé, la blogger destaca que la seva fascinació pel complex cambodjà no s'explica per cap guia o agència de viatges, sinó per un documental sobre la regió.

Last July, we boarded a bumpy bus ride to cross the border from Vietnam to Cambodia. We know little about the country before coming here. In fact, the only reason Cambodia was on our list was because I wanted to see Angkor Wat. That's it. That and an [Angkor Wat documentary](#) we watched on a Korean Air flight a few months prior. <http://gqtrippin.com/asia/cambodia/angkor/>

En aquest mateix sentit, seleccionen els guerrers de Xi'an, les geishas o la Gran Muralla en el seu viatge per la Xina i el Japó. Són elements característics de qualsevol visita convencional a aquestes destinacions:

If you're going to spot a real-life geisha, Kyoto is the place to do it. We were told prime geisha sighting is between four and six o' clock so we arrived early to increase our chances.

There may have been 80,000 geisha shuffling about in the 1920s, but today, less than 2,000 remain in Japan. Our odds were slim but we were hopeful.

<http://gqtrippin.com/asia/japan/geisha-hunting/>

No visit to China would be complete for us if we didn't make the journey to Xi'an to visit one of history's greatest discoveries. In fact, I was secretly more excited to see the Terracotta Warrior Museum than the Great Wall itself, but just slightly.

<http://gqtrippin.com/asia/china/terracotta-warriors/>

I en aquest cas, Kate s'atura davant del gran must see de Kuala Lumpur.

*For my 48 hours in KL, I had only two things planned: **eat laksa and pose in front of the Petronas Towers**. To get to the Petronas Towers, I took the metro to KLCC. Rather than getting out of the station, I decided to follow the wave of the crowd — and found myself in the middle of Suria KLCC, an amazing, six-floor shopping mall.*

<http://www.adventurouskate.com/can-you-sightsee-at-a-mall-yes/>

Tanmateix, el que tenen tots en comú és la necessitat constant de justificar-se. Han d'explicar per què escullen una determinada destinació i especialment han de justificar per què de vegades opten per espais més o menys clàssics. Aquesta constant explicació del perquè del viatge és, sens dubte, la característica més significativa.

*Guatemala is one of the best countries in the world to visit if you'd like to learn Spanish. It's not too far from the United States, classes are inexpensive, and locals naturally speak slowly without using too much slang. Plus, if you'd like to learn Spanish fast, there's no better way than to be totally immersed in the culture & language for an extended period of time. I decided to study in the town of **San Pedro La Laguna** on Lake Atitlan, located in the Guatemalan Highlands of the Sierra Madre mountains. This massive lake is surrounded by volcanoes, colourful wildflowers, and traditional Maya villages. A picture perfect setting to learn Spanish. <http://expertvagabond.com/learning-spanish-guatemala/>*

Antes de comenzar este viaje había tres países a los que quería llegar y que tenía especial interés en conocer. El primero era Nepal, en Asia, país budista donde se alzan las montañas más altas del planeta, la cordillera del Himalaya por encima de los 8000 metros de altitud. El segundo era Nueva Zelanda, en Oceanía, por la belleza de sus paisajes y estar prácticamente situado en las antípodas de España, pero que me quedé sin conocer. El tercero y último, México, en América, país que me atraía por su riqueza cultural, su colorido, su naturaleza y su magia. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/133580870605>

En mi caso lo que me atrajo fue una gran curiosidad de ver como se vive aquí: la parte más rica y poblada de los Estados Unidos de América.

http://www.pedaleandoglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=451&id_pais=144

En definitiva, la geografia dels must see dels rodamóns es caracteritza per la necessitat de cercar espais alternatius, que no apareixen en les guies i que no són comuns. Tot i així, en algunes ocasions també opten per espais clàssics, si bé és menys freqüent i aquestes visites

solen ser justificades amb arguments no turístics. Destaca també el creixent interès pel patrimoni immaterial i el contacte amb el que és considerat la realitat local. Uns altres elements interessants són la seducció per experiències de 'dark tourism' i l'atracció de les experiències que es poden considerar com a 'darrera oportunitat'. Això ens permet considerar que en termes generals existeix una notable diferència amb el comportament convencional dels viatges fordistes.

VIURE NOVES EXPERIÈNCIES I AVENTURES

Els rodamóns són aventurers per naturalesa. Viatgen no només per aprendre i créixer personalment, sinó també per viure noves experiències i superar les seves pors. Els hi agraden els nous reptes i sortir de la seva zona de confort i és, per aquesta raó, per la qual a cada destinació on van busquen activitats d'aventura per fer. Aquestes aventures els hi permeten mirar la destinació amb uns altres ulls i no només quedar-se amb la visió que els viatgers fordistes tenen d'aquell lloc. Al cap i a la fi el que realment queda gravat a la memòria són les experiències viscudes com per exemple aquell dia que vas fer *rafting* a Montreal, vas estar molt a prop d'un volcà en erupció, vas nadar entre tortugues al Carib o et vas atrevir a llençar-te per una tirolina a través de la selva.

*Después de pasar por [Lima](#) nuestro **viaje por Perú** transitaba por lugares conocidos, pero decidimos buscar alguno que no hubiéramos visitado antes. La ruta estaba "trazada", pasaríamos por Arequipa camino de Puno para cruzar a Bolivia, pero buscamos **nuevas emociones**. Si en Medellín y en Lima habíamos [subido a las nubes en parapente](#) y en Baños nos divertimos con el [rafting](#) y el [canyoning](#), la siguiente parada de nuestro #LatTrip sería en Ica **para hacer sandboard** —una especie de sky sobre arena con un patín, como el snowboard, pero en el desierto—, en sus dunas de entre 150 y 180 metros de altura —de las más altas del mundo—. <http://saltaconmigo.com/blog/2014/01/sandboard-buggies-pisco-cultura-ica/>*

Centrant-nos en el desig d'afrontar nous reptes i superar les seves pors sortint de la seva zona de confort, si una cosa destaca en els rodamóns és el risc. L'adrenalina alliberada en aquestes activitats és additiva i anima als rodamóns turístics a continuar amb el viatge i poder continuar vivint tot tipus d'aventures i experiències. Com per exemple la parella blogger de SaltaConmigo la qual va allotjar-se a la falda d'un volcà en erupció:

*¿Qué hay más peligroso o aventurero que dormir en las faldas de un volcán en erupción? Ya antes de saber que el volcán Tungurahua estaba en erupción, teníamos pensado pasar por la "capital ecuatoriana de los deportes de aventura", pero las noticias de la **erupción** acabaron por convencernos. <http://saltaconmigo.com/blog/2013/11/banos-aventura-canyoning-volcan-tungurahua-ecuador/>*

O en Matt, autor del blog ExpertVagabond. qui en repetides ocasions ha nedat envoltat de taurons:

I was shark cage diving in South Africa and adrenaline was coursing through my body. Great white sharks are the ocean's most lethal predators — meeting them up close is pretty intense. <http://expertvagabond.com/shark-cage-diving-south-africa/>

La interacció amb animals és també una pràctica molt donada en els viatges dels rodamóns, doncs aporten vivències inexplicables i inigualables. Avui en dia, però, ens trobem davant d'una enorme problemàtica a la indústria turística en la què els viatgers fordistes en fan un consum irresponsable, la major part de les vegades sense ser-ne conscient. Aquest fet es dona sobretot a països asiàtics, on els seus habitants s'aprofiten de l'oportunitat de negoci, dopant i maltractant als animals per tal que aquests no suposin un perill per als turistes. Tot i això, de manera contrària als viatgers fordistes, els rodamóns són conscients de la realitat i aposten per un turisme responsable com ho fa el blogger d'ExpertVagabond:

Ever since she was a little girl, Lek was fascinated with the elephants that called Thailand home. These incredibly intelligent and emotional creatures inspired her to save them from the torture and abuse being inflicted by logging and tourism industries. Which is exactly what she's doing today with Elephant Nature Park. [Visiting this amazing elephant sanctuary](http://expertvagabond.com/adventures-with-locals-thailand/) in Chiang Mai and learning about these magnificent creatures from Lek was a very special experience for me. <http://expertvagabond.com/adventures-with-locals-thailand/>

Una altra experiència interactuant amb animals és nedar amb tortugues de mar. Matt, d'ExpertVagabond va poder complir un dels seus somnis a Mèxic prop de Playa del Carmen, lloc molt comú on realitzar aquesta pràctica la qual deixa sense alè a tot aquell que tingui l'oportunitat de viure-la.

Who doesn't want to [swim with sea turtles](http://expertvagabond.com/things-to-do-playa-del-carmen/)? I've always wanted to, that's for sure. I got my chance at Akumal beach, 30 minutes South of Playa del Carmen. The shallow blue-green water here is home to Green, Hawksbill and Loggerhead sea turtles that you can swim with. <http://expertvagabond.com/things-to-do-playa-del-carmen/>

Tot i això, contràriament als viatgers fordistes, els rodamóns han de cuidar la seva salut i evitar riscos degut a la naturalesa del seu viatge. Per aquesta raó, han de saber controlar el desig d'explorar i viure noves experiències i aprendre a saciar-lo amb activitats més suaus, doncs si algun dia prenen mal posen tot el viatge en risc. Els autors de SaltaConmigo ens ho expliquen:

*Un viaje de larga duración es la ocasión perfecta para improvisar: quedarse más días en una ciudad, cambiar el itinerario, romper los planes... incluso para hacer deportes de riesgo. Pero, un viaje de larga duración también es un mal momento para hacerlo, hay mucho en juego, una mala caída en un viaje de dos semanas puede estropear unas vacaciones, pero en un viaje de un año puede hacer que todo acabe precipitadamente. Por eso, a pesar de estar en **Mérida**, **nos centramos más en actividades más tranquilas: la excursión para ver el Relámpago del Catatumbo y pasear por la ciudad.** <http://saltaconmigo.com/blog/2013/09/andes-venezolanos-relampago-catatumbo/>*

Seguint la mateixa línia, activitats simples i que no requereixen gaire destresa però que a la vegada et fan desprendre molta adrenalina, com és el *zip-lining*, són de les activitats més destacades dins d'aquesta categoria.

Dalsland is known for its dense old-growth forests and countless crystal clear lakes. The area is an outdoor lover's paradise — a perfect landscape for enjoying activities like hiking, fishing, camping, mountain biking, canoeing, and more. After hanging out with Thor and his moose friends, we strapped on harnesses and went for a short hike into the woods. Our destination? A 600 meter long zipline over the trees. <http://expertvagabond.com/camping-dalsland-forests/>

Zip-lining is a popular adventure activity in resort destinations, and for good reason: it's easy and requires no skill. I got to experience zip-lining at [Toro Verde Adventure Park](http://www.adventurouskate.com/puerto-rico-seriously-has-it-all/) in Orocovis, in the mountainous center of the island, and it's the most beautiful and dramatic place I've ever zip-lined in my life. (Not gonna lie — it was also the scariest. I kept my eyes shut a lot.) <http://www.adventurouskate.com/puerto-rico-seriously-has-it-all/>

Certament, la geografia del viatge vivint noves experiències es caracteritza principalment per la realització d'activitats d'aventura. Destaca també la temptació de la superació de les respectives pors amb una creixent realització d'activitats de risc. Tot i això, en algunes ocasions es veuen obligats a realitzar activitats sense gaire risc per tal d'evitar lesions o imprevistos que poden resultar, fins i tot, en una anul·lació del viatge. Un dels altres elements interessants són la interacció amb els animals, en la què els rodamóns tenen un comportament diferent al dels viatgers fordistes, doncs a diferència dels turistes, els rodamóns practiquen un turisme responsable.

FUGIR DELS ESPAIS TURÍSTICS

Els rodamóns són, en certa manera, turistes que no volen ser-ho. Per tant, no només eviten els conceptes turístics en les seves bitàcoles, sinó que també eviten els espais turístics en els seus recorreguts. L'objectiu és construir una geografia alternativa que permeti presentar-se a sí mateixos com a no-turistes. Aquesta estratègia no evitarà algunes contradiccions, com mostraré més endavant.

We opted to visit Mutianyu over Badaling mainly to avoid tourists. And maybe it was timing, or maybe it is in fact, less touristy, but we had the Wall practically to ourselves. <http://qqtrippin.com/asia/china/great-wall/>

Because Coba doesn't see as much tourism as places like Chichen Itza or Tulum, so you can actually still climb some of the structures for a totally different and unique perspective. <http://expertvagabond.com/coba-mayan-ruins/>

Abandono Bangkok rumbo a Malasia. Evito la populosa, turística y algo masificada costa este de la península de Tailandia y me decanto por la oeste, mucho más tranquila.
<https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/04/03/100-paises-en-moto-no88-tailandia/#more-4141>

De vegades, passen davant d'un espai turístic o bé realitzen un ritual turístic. Per exemple, els autors de SaltaConmigo van seguir l'obligació (com una responsabilitat ineludible) de posar un peu a cada hemisferi. Tot i que ho acaben fent i que narren l'experiència, s'exculpen immediatament: 'Aquest no és el nostre ambient'. Si arriben als llocs dels turistes (tot i que en sentit estricte tots els llocs són turístics, si hi van els turistes), llavors s'esforcen en manifestar la seva distància i el seu rebuig cap als llocs i els rituals turístics.

*El salto con un pie en el hemisferio norte y uno en el hemisferio sur era casi una obligación en nuestro paso por Ecuador. Por ello, nos dirigimos hacia la mitad del mundo. **Ubicada a 13,5 km de Quito** [...] Así lo hicimos nosotros y, cuando llegamos, lo que nos encontramos fue una **marea de coches aparcados, una cola con decenas de familias** –la entrada cuesta **3 US\$ y está abierto todos los días de 09:00 a 18:00 horas**– y unas instalaciones que bien **parecían las de un parque de atracciones**... ¿qué hacíamos allí? Nada, así que nos dimos la vuelta y nos fuimos. La verdad es que no sabemos exactamente que nos esperábamos, pero desde luego ese ambiente no iba con nosotros.*

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/11/tours-de-un-dia-desde-quito-el-quilotoa-y-la-mitad-del-mundo/>

Com veurem amb profunditat en el següent epígraf, però, el contacte amb els locals ajuda a poder fugir d'aquests espais, doncs aquests recomanen i ensenyen als bloggers els llocs on només ells arriben, resultant la coartada perfecta que els permet parlar d'experiències que els viatgers fordistes no tenen.

*El encanto de Tacuarembó, más que en la ciudad, se encuentra en su entorno y lo descubrimos gracias a Silvia, dueña del Complejo Sepé, al pasar una noche ahí. A sólo 7 km del centro urbano, en la zona del Balneario Iporá –por cierto Iporá es **guaraní** y significa aguas hermosas– la naturaleza es la reina. Es el sitio ideal para pasear alrededor de sus lagos –acompañados por uno de los perros de la zona, en nuestro caso uno nos siguió en todo el recorrido...– descansar y acabar el día con una barbacoa.*

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/04/tacuarembó-el-uruguay-de-los-gauchos-y-de-la-tranquilidad/>

*La cercanía del viaje conociendo a la gente de la ciudad nos permitió descubrir –gracias Wesley– la **naturaleza** y las cachoeiras, **cascadas en portugués** –los brasileños son unos enamorados de las cascadas– que hay en los alrededores, en el **Parque Natural Municipal das Andorinhas**. Y no sólo eso, también nos mostró el escenario perfecto para un **salto de alto riesgo: la Pedra do Jacaré, la piedra del caimán**.*

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/06/ouro-preto-la-cuna-del-oro-brasileno/>

Tanmateix, els rodamóns no només busquen fugir del espais i circuits turístics sinó que a més busquen originalitat a l'hora d'escollir les activitats o el recorregut que realitzaran.

Recuca: el que ellos denominan como “recorrido por la cultura cafetera” que nosotros descartamos por preferir la más original experiencia Combia Inspiración.

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/10/ver-hacer-eje-cafetero-colombia/>

If you truly want to experience “real” Italy, this is the place. While millions of travelers overrun the more popular destinations like Rome & Venice every year, Reggio Emilia is relatively tourist-free. Locals are proud farmers, the food is excellent, and the pace of life is slow. <http://expertvagabond.com/biking-apennines-mountains/>

Concloent, una de les característiques de la geografia dels viatges dels rodamóns és allunyar-se dels circuits turístics. Destaca també el creixent interès per a visitar aquells espais on només els locals arriben. No obstant, també opten pels nodes estrella de les destinacions, als quals no sempre resulten amb una bona experiència. Un altre element clau en els viatges dels rodamóns és la fascinació per les experiències originals.

VIATGE IMPROVISAT

Segurament, una de les diferències més significatives entre el turisme convencional i els viatges dels rodamóns (a banda de l'evident diferència temporal) és la re-construcció de l'itinerari. La majoria dels viatgers inicien el seu viatge amb una imatge més o menys decidida del seu recorregut. Però és només una línia gruixuda. Des del moment que inicien la seva aventura, comencen a modificar els plans d'acord amb els estímuls que reben de la destinació.

Els motius i els estímuls són diversos, però podem establir dues qüestions generalitzades en el seu comportament com són: o bé per evitar espais o destinacions de les quals han estat recomanats prescindir de la seva visita degut a la perillositat...

Our original plans were to celebrate Holi in Delhi. But we quickly changed to Mathura knowing it could get out of hand in Delhi. Then just days before we arrived, our Couchsurfer host in Jaisalmer invited us to attend his friend's wedding which happens to be during Holi. If you know me (Q), you know it's my bucket list wish to attend a traditional Indian wedding in India. Jaisalmer it is! <http://qgtrippin.com/asia/india/holi-cow/>

Como muchos ya sabréis, en un principio iba a entrar a Estados Unidos recorriendo los estados de Tamaulipas y Nuevo León bordeando la costa del golfo, pero ante la peligrosidad de atravesar a pie y en solitario esos territorios decidí variar el rumbo y dirigirme a Cancún, razón por la que el trazado de mi travesía por el país resulta un tanto extraño a simple vista. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/133580870605>

... O bé perquè decideixen quedar-se més dies en aquella destinació o veure un recurs del qual no saben la seva existència i els queda a prop del lloc on es troben.

Después de pasar por [Los Llanos](#) decidimos que, antes de cruzar a Colombia, estaría bien pasar unos días lejos del asfixiante calor y los mosquitos, puri-puri, que nos habían acompañado en todo nuestro paso por Venezuela. No muchos lo saben –nosotros tampoco lo sabíamos– pero los Andes llegan hasta Venezuela y allí es a donde decidimos ir, a Mérida, la capital venezolana de los deportes de aventura. – SaltaConmigo.

After much debate, we decided to omit Mumbai, Goa and Varanasi to spent exactly three weeks in the Rajasthan region of India. It was definitely the right decision because India is big, and three weeks is barely enough time to get to know one region let alone the entire country. <http://qgtrippin.com/asia/india/travel-costs-india/>

Així mateix, són moltes les ocasions en les que els rodamóns reben recomanacions per part de locals, treballadors o altres viatgers que els empenya a canviar els plans originals.

Koh Hong was not on the original plans but when our Ao Nang hotel suggested we'd enjoy the small and picturesque island minus the Railey crowd, we jumped on the idea. <http://qgtrippin.com/asia/thailand/islands/>

*When the Man of Steel wants to get away from the hustle & bustle of Metropolis, he flies to his "Fortress of Solitude" hidden in the Arctic. A magnificent crystal castle built using Krypton alien technology. **What if I told you Superman's crystal fortress is real?** Deep under Iceland's massive Vatnajökull Glacier, beautiful caves of ice are formed by rivers of meltwater. Too dangerous to visit in the spring & summer due to a threat of collapse, cold winter temperatures strengthen the ice and make exploration possible. A fellow photographer convinced me to go during my [Iceland road trip](#). <http://expertvagabond.com/crystal-ice-caves-iceland/>*

Mentre els viatgers fordistes viatgen amb un pressupost ja planejat i estalviat durant aproximadament un any, els rodamóns viuen i viatgen estirant i allargant el seu pressupost. Durant el viatge busquen diferents formes per aconseguir diners –creació i venda del documental del seu viatge, manualitats i artesanía, entre d'altres- però no sempre el resultat és benvolent amb ells. Caracteritzats per afrontar alguns reptes i seguint un dels cinc pilars de la seva ideologia, els rodamóns disposen d'un pressupost reduït en els seus viatges. Així doncs, un dels elements que destaca és la falta de diners, el qual sovint obliga als rodamóns a canviar l'itinerari i escollir el recorregut més curt.

Mi idea en un principio era subir hacia Masaya y Granada, incluso acercarme a la capital, Managua donde tenía algún contacto, pero a última hora preferí coger la antigua carretera hacia León. El hecho de tener tan poco dinero me obliga a veces a escoger la ruta corta y el ritmo rápido frente a otro con más oportunidades y bonito, pues el tiempo parado son gastos. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/117215935260>

En definitiva, la geografia del viatge dels rodamóns es veu sovint modificada durant el mateix. Destaca el creixent interès per conèixer una destinació amb més profunditat. Un altre element interessant és evitar certes destinacions, sobretot donat per aquells rodamóns que tendeixen a estar més exposats als perills. Tot i això, en algunes ocasions es veuen en l'obligació de canviar l'itinerari degut al reduït pressupost que caracteritza els viatgers dels rodamóns. Aquestes qüestions ens permeten veure que existeix una evident diferència amb el comportament convencional dels viatgers fordistes.

DESCANSAR NO SIGNIFICA DEIXAR DE CONÈIXER

Els mesos que passen viatjant els rodamóns són molts i inevitablement, amb el temps la intensitat inicial comença a decaure. Busquen uns dies de desconexió per tornar a carregar forces i poder continuar endavant amb el viatge. Descansar no significa deixar de conèixer, per això els rodamóns durant aquells dies mai deixen de visitar o si més no treballar.

For us, Ubud was a breath of fresh air and a nice retreat and break from the constant backpacking lifestyle. If you're looking to zen out, this could be the place for you.
<http://gqtrippin.com/asia/indonesia/ubud-bali/>

After three party-heavy nights in Koh Phi Phi, I needed a place where I could chill out, relax, and enjoy the peace and quiet — but also get some work done. Koh Lanta seemed like a good choice. <http://www.adventurouskate.com/koh-lanta-is-paradise/>

Tras mi parada en Playa del Carmen me deleité un par de semanas en Cancún, Isla Mujeres, Cozumel y Tulúm. La arena es blanca y fina como el talco; y el mar azul turquesa. Al igual que las playas de Brasil, Tanzania y Tailandia, las playas del caribe mexicano, entrarán en mi lista: “de las más lindas del mundo”.
http://www.pedaleandoglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=453&id_pais=145

Així doncs, la intensitat inicial decau amb el temps en la geografia del viatge degut principalment per la necessitat del descans. Són molts els motius pels quals després de mesos viatjant els rodamóns senten la necessitat de fer una parada i abaixar la intensitat del viatge. Entre els diversos motius, destaquen les malalties (ja siguin virus o malalties transmeses per insectes, com per exemple el mosquit Dengue) o simplement de la necessitat de descansar de l'estil de vida que van decidir portar, motxillers.

Tot i això, destaca el creixent interès per continuar aprenent i coneixent els diferents aspectes de la destinació. Un cop més, però, trobem notable diferències respecte el turisme convencional tot i que contradictòries, doncs en el desig de combinar el descans amb continuar coneixent altres llocs, s'ha detectat que els rodamóns s'estableixen principalment en destinacions o regions de sol i platja, comportant-se doncs com turistes fordistes.

3.2.2 El contacte amb els locals

Si continuem posant peces al puzzle, percebi'm el contacte amb els locals com una peça clau en els viatges dels rodamóns. Aquella peça que permet veure la imatge des d'una altre perspectiva i ajuda a acabar d'entendre la història, tancar etapes i començar d'altres noves.

A continuació es desenvolupen els diferents aspectes que conformen aquesta peça clau del puzzle entre les quals trobem la solidaritat, amabilitat i hospitalitat, la realitat d'un país i els locals com a guies.

SOLIDARITAT, AMABILITAT I HOSPITALITAT

Solidaritat, amabilitat i hospitalitat són els aspectes que els bloggers han utilitzat més a l'hora de parlar sobre la relació que han mantingut amb els locals durant el seu viatge. Però, no tant sols els viatgers s'acosten als locals sinó que també són molts els casos en els què aquests últims s'apropen als viatgers per mantenir una conversa amb ells o simplement per fer-los companyia mentre estan menjant. La idea romàntica de "ser com locals" és sovint satisfeta durant el viatge, doncs els bloggers asseguren sentir-se com un més de la família gràcies al tracte dels locals els quals els ofereixen menjar així com allotjament o els ajuden a buscar algun lloc on poder dormir. Així mateix, els locals fan partícip als viatgers de les activitats del seu dia a dia. Sovint, però, aquesta idea romàntica és queda com a tal topant amb l'evidència que ells no ho són de locals.

Entenent la solidaritat com un valor que mou les persones a intentar compensar les persones més desfavorides, s'ha detectat que aquesta ha sigut nombrada principalment per aquells viatgers que donen la volta al món a peu, moto o bicicleta. És un sentiment de pertinença a un mateix conjunt que posa de manifest diferents obligacions com és l'ajuda mútua, doncs no només són els rodamóns qui diuen rebre ajuda, sinó que aquests també expliquen com ofereixen, per exemple, menjar als locals durant la seva travessia a països dels tercer món.

Tito, Leonardo, Balmore, Henry y Goyo, fueron algunas de las personas que me acompañaron en ruta, que me abrieron la puerta de sus casas o pagaron un hotel para que yo pueda descansar. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=471

En Mérida tampoco faltó gente de gran corazón como Neudi o William que me recibieron como si fuese un familiar.
http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=471

También quiero agradecer a los bomberos de Quepos y Ciudad Neily que nos recibieron y hasta cena nos sirvieron.
http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=465

L'amabilitat tampoc és un aspecte que queda indiferent pels rodamóns. Són moltes les ocasions en les què els bloggers asseguren que els locals s'apropen a ells per ajudar-los durant els seus viatges, facilitant-los l'estada. Els petits detalls per part dels locals són els que els bloggers valoren i al·ludeixen en els seus posts, com per exemple la família que va deixar una moto a Kate, autora del blog Adventurous Kate, per poder anar a treure diners a un caixer que es trobava a una gran distància o el taxista serbi que va ajudar a l'autor de Un Millon de Piedras a trobar un hotel on es pogués refugiar aquella nit.

Everyone was full of smiles and greetings, and you can tell that they're genuinely happy to have you there. One family even gave me a motorbike ride to the ATM and back, a considerable distance away. <http://www.adventurouskate.com/koh-lanta-is-paradise/>

Aquel viaje resultó una sorpresa continua tanto por la belleza de un maravilloso país lleno de historia como por la generosidad de sus gentes que lejos de mostrarse hostiles, antioccidentales o miembros de un malvado eje, me ofrecían su mejor rostro para saludar desde los coches, preguntarme por mi origen y destino, u ofrecerme lo poco que tenían. Prometí regresar en cuanto tuviera ocasión.

<https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/03/16/100-paises-en-moto-no86-siria/#more-4099>

Entonces apareció un taxista con barba de patriarca y andrajos de clochard. Me pidió 500 dinares y me llevó hasta la estación central. Él preguntó precio en los hoteles y al final me quedé en un hostel donde me cobraron 40 euros por una habitación para mi solo aunque sin cuarto de baño y 5 más por guardar la moto. No era barato pero ya tenía refugio.

<https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/01/29/100-paises-en-moto-no76-serbia/#more-3829>

O en Matt d'ExpertVagabond, a qui no van deixar menjar sol, oferint-li companyia:

I first met Rudy while searching for street food late one night in the city of León, Nicaragua. After ordering a giant chicken empanada with rice & beans I sat down to eat alone. Another customer invited me over to join him. "No one should eat alone" he said. <http://expertvagabond.com/journeymakers/>

L'hospitalitat destaca durant els viatges dels rodamóns, sobretot a les regions àrabs i orientals així com als pobles nòmades d'arreu del món. Els bloggers relaten en els seus blogs com els locals els asseguren una llar així com elements per a la seva comoditat durant la seva estada.

Said se hace llamar "Espada". Me lleva a su casa en Sousse a comer con su familia. Es una pareja tradicional. El padre habla francés y me explica el mandato de la hospitalidad coránica y lo majaras que están en Argelia y Mauritania. Ella sólo habla árabe y me sirve cus cus, fruta, dulces y té. <https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/04/10/100-paises-en-moto-no89-tunez/#more-4169>

Tuve la enorme fortuna de conocer a varios refugiados del Líbano y Siria en mi travesía por Armenia. Cuando pasé por Ereván me acogieron en su casa como a un hermano, como un miembro más de la familia, mientras escuchaba atónito el testimonio de cómo sus casas habían sido bombardeadas por un lado, mientras los islamistas radicales sembraban el terror haciéndole verdaderas atrocidades a la población por el otro.

<http://earthwidewalk.tumblr.com/post/133580870605>

En aquest cas, els locals deixen a l'autor del blog Earth Wide Walk posar la tenda de campanya als jardins de les seves cases.

Me acerqué a la entrada de una casa que tenía una buena explanada y en la que había un grupo de gente hablando para preguntar si me dejaban un lugar donde poner mi tienda y pasar la noche. Verónica y Antonio eran gente humilde y accedieron de buen grado, incluso me ofrecieron un buen plato de gallo pinto (arroz con frijoles) y salchichas con café y las típicas tortillas de pan para cenar. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/117215935260>

La señora de la tienda que nos vendió los alimentos para nuestra cena nos invitó a montar nuestras tiendas en el pequeño y desordenado jardín de su humilde casa, junto al gallinero. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=454&id_pais=13

En definitiva, el contacte amb els locals es caracteritza principalment per la necessitat d'allotjament (sense cost) durant el viatge, doncs l'hospitalitat és un factor clau en la relació entre locals i rodamóns. Tot i així, s'ha detectat una creixent aparició dels tres aspectes majoritàriament als països més desfavorits. Els creixent interès en ajudar als viatger destaca a les regions àrabs o orientals així com als pobles nòmades.

EXPLICANT LA REALITAT D'UN PAÍS

Topem amb la realitat. La idea romàntica de ser com locals ens fa adonar que no ho som (i que potser no volem ser-ho) i és llavors quan aprenem dels demés, escoltant les seves històries aprenem allò que no trobem escrit als llibres i allò que no surt al telenotícies. Veure i aprendre la realitat d'un país amb els seus conflictes, tensions i singularitats. En el moment que accedeixen a una destinació, els rodamóns, tendeixen a buscar el contacte amb els locals, per aprendre d'ells sobre un nou país, una nova cultura i una nova forma de viure. L'economia, la política, la manera de viure, la sanitat, l'educació i la història són alguns dels aspectes que locals i viatgers comparteixen durant un llarg seguit d'hores.

I stopped briefly to chat with a local farmer named Gianni (with Claudio translating) about farming & the economy. This was rural Italy like I'd imagined it — right out of a movie. The people are sincere, down to earth, and genuinely friendly.

<http://expertvaqabond.com/biking-apennines-mountains/>

*Esa noche y los días siguientes fueron **otra forma de conocer la ciudad y a sus gentes**. Charlas a la luz de las velas en las que aparecían países, fronteras, trenes, barcos, autobuses... sin orden ni concierto, hilando una conversación viajera que nos hizo **recorrer el mundo varias veces**, pero también se habló de la economía del país, de las medidas tomadas –y de las no tomadas– por el gobierno, de planes de futuro...*

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/04/seis-dias-en-mi-buenos-aires-querido/>

Tanmateix, en aquesta cerca de voler aprendre d'una manera de viure diferent a la seva, la cultura és un dels factors fonamentals en els seus viatges. Tendeixen a visitar destinacions on hi hagi una gran diversitat cultural per així poder aprendre no tant sols una nova cultura, sinó també la història d'aquella destinació. Matt, d'ExpertVagabond, en parla en repetides ocasions com per exemple quan va visitar el poble de Soweto a Sud Àfrica o va fer el tour col·laboratiu entre Israel i Palestina.

One of the cool things about South Africa is its diversity. The massive city of Johannesburg is a great place to experience this and meet the different types of people that call this country home. I loved visiting the [township of Soweto](#) and learning about the vibrant & important history here. Meeting local residents and admiring an area's unique art and culture. Or gathering for a traditional Brai dinner in the rural coastal town of St. Lucia with new friends. Learning about a way of life that's different from my own.

<http://expertvagabond.com/things-to-do-south-africa/>

While I spent 3 days exploring the city of Hebron, the first was with a fascinating project called the [Dual Narrative Tour](#). It's a rare collaborative effort between the Israeli owned [Abraham Tours](#) and the Palestinian run [Visit Hebron-Palestine](#). This innovative tour is split between a Palestinian guide and an Israeli guide, each showing us their respective parts of the city. Meeting with locals and hearing stories from both sides. It was an excellent introduction to the area. We learned what actually goes on from the people who live there. <http://expertvagabond.com/visiting-west-bank-hebron/>

L'educació o la sanitat pública també són temes que interessin i preocupin als autors del blog SaltaConmigo, els quals asseguren no podien entendre com la família que van visitar podia viure tant aïllada del món, un cop més la idea romàntica topant amb l'evidència:

*En el río Tupana no hay más hoteles pero sí algunas casas y terrenos de cultivo, en nuestros días por la zona fuimos a visitar a un señor que cultivaba piñas y una familia que tenía una plantación de mandioca, yuca, y que se sustentaba gracias a ella y a la caza. Nos contaron **cómo se vivía en el Amazonas**, las dificultades a la hora de acceder a la educación o a la sanidad públicas y en qué consistía su trabajo. Fue muy enriquecedor aunque para unos urbanitas como nosotros fue imposible no preguntarse cómo podían seguir viviendo tan cerca pero tan aislados del mundo. Su respuesta es que **así eran felices**. <http://saltaconmigo.com/blog/2013/08/dormir-en-un-hotel-en-la-selva-amazonica-en-brasil/>*

Certament, el diàleg entre locals i rodamóns es caracteritza principalment per l'anhel que tenen els rodamóns de voler ser i sentir-se com un local. Un element interessant és l'admiració per la cultura i el patrimoni immaterial. Tanmateix, tot i que en menor mesura, entre les temàtiques notables en aquests diàlegs trobem l'educació i la sanitat pública. Contràriament, el desig d'aprendre els aspectes fonamentals del país amb la finalitat de apropar-se i sentir-se com un local els fa topar amb una realitat encara més evident: ells no ho són de locals.

ELS LOCALS COM A GUIES

Sovint els locals en el seu al·licient d'hospitalitat exerceixen de guies als rodamóns. I es que, els rodamóns afirmen que no hi ha ningú millor per ensenyar-te els espais més emblemàtics i poc coneguts de la destinació que els propis locals. Coneixen cada racó de la seva terra i la volen compartir amb els viatgers. Consells, naturalesa, cultura i gastronomia són molts dels aspectes que els locals ensenyen als bloggers amb la finalitat que marxin estimant la seva terra tant com ells ho fan. Passió per ensenyar d'una banda, i entendre i aprendre de l'altre és la base del contacte amb els locals.

*Aldana nos mostró un barrio alejado del centro, de la prisa de la ciudad porteña, **Villa Devoto**. Una **antigua zona de fin de semana y vacaciones** para las familias de Buenos Aires en la que se alejaban de sus prisas, que hoy en día mantiene ese espíritu relajado a pesar de haberse integrado en el casco urbano. Todavía es posible encontrar alguna de las casas originales de la zona rodeadas de cafés y restaurantes.*

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/04/seis-dias-en-mi-buenos-aires-querido/>

No només ensenyen la destinació, sinó que també els expliquen curiositat i llegendes sobre aquest, com per exemple quan li van explicar a l'autor del blog Un Millón de Piedras la diferencia entre un *masai* de Kenya amb un de Tanzània.

Me contó que se puede distinguir a un masai de Kenya de otro de Tanzania porque éste no tendrá las orejas perforadas. <https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/03/27/100-paises-en-moto-no87-tanzania-la-que-no-ensenan-los-safaris/#more-4110>

Tanmateix, els locals donen consells d'on anar o quins llocs han d'evitar així com quin transport és el més ràpid i assequible per arribar a cert punt de la ciutat o al poble més proper.

Era Edgar, uno de los trabajadores del parque, me recomendó no dormir en ese lugar, no por el riesgo de ataque de los pumas o leopardos que habitan la zona, sino por ser zona de paso de narcotráfico que entra desde Nicaragua, así que cargamos el carrito en su coche y me llevó al área de camping. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/115694767250>

*Nos habló de la **tarjeta SUBE** que te permite viajar en colectivo, subte y tren más barato y sin tener que buscar monedas, casi imposibles de encontrar, para pagar el boleto.* <http://saltaconmigo.com/blog/2013/04/seis-dias-en-mi-buenos-aires-querido/>

Amants de la naturalesa com en Matt, contracten guies locals per aprendre sobre la flora i fauna del país o la regió. El blogger ens recorda que no cal parlar el mateix idioma per mantenir una bona comunicació. Experts en el seu territori, els locals l'ajuden a veure i fixar-se en racons del camí on es troben amagades les plantes o animals més exòtics que per ells sols mai haguessin estat percebuts.

Guatemala is where I met my first Journeyman, Pedro. With my Spanish just as bad as his English, communication was basic as he guided us up the [9000 foot Volcano San Pedro](http://expertvagabond.com/journeymakers/) on the shores of beautiful Lake Atitlan. However you don't need to speak the same language to make a new friend. Pedro was joking around with us all the way up — stopping to point out his favorite flowers, mushrooms, and birds as we climbed. When he isn't growing coffee along the nutrient rich slopes of the volcano, Pedro guides intrepid travelers to the top, clearing a path through the jungle with his trusty machete. The view from the summit was breathtaking. <http://expertvagabond.com/journeymakers/>

While traveling through Panama, I teamed up with a friend to visit the Darien Gap. We hired a local Kuna indigenous guide named Isaac to lead us through this mysterious wilderness where no roads exist. Trekking deep into the rainforest in search of rare frogs, birds, and snakes — Isaac used his knowledge of the area to locate animals we'd never have spotted on our own. But the journey didn't stop there. Rather than pay for a guesthouse, Isaac invited us to stay with him and his family. <http://expertvagabond.com/journeymakers/>

Un altre element que destaca és el patrimoni immaterial. Com s'ha explicat anteriorment a l'epígraf dels must see, els rodamóns es senten interessats per les festes locals, les formes de vida singulars o les activitats quotidianes relacionades amb cultures locals com per exemple aprendre a cuinar *stroganoff* de pollastre a Sao Paulo. Tenint contacte amb els locals, els rodamóns tenen la possibilitat de viure i sentir-se com un més. Defineixen aquests moments com els millors del seu viatge i queden enamorats del país gràcies als locals, doncs en asseguruen l'encant d'un país es troba en la seva gent.

*Así, cuando **Edson** nos dijo que **nos llevaría a escuchar samba en la calle** no nos lo pensamos ni un momento y allá que fuimos. Fue uno de los mejores momentos de nuestro viaje. Escuchar a **centenares de personas cantando** al unísono esos estupendos ritmos y con el entusiasmo que sólo los cariocas saben poner nos puso la piel de gallina. Estábamos en el **barrio de Gambóia, en el Largo João da Bahiana (Pedra do Sal)**. <http://saltaconmigo.com/blog/2014/06/experiencias-recuerdos-viaje-sudamerica-antartida-i/>*

*Nos enseñaron a **cocinar** stroganoff de pollo en [São Paulo](#) y brigadeiro en [Salvador de Bahía](#). Hicimos **caminatas en la selva Tijuca** en Río de Janeiro y nos mostraron **parques naturales** en Ouro Preto. Nos **llevaron a fiestas** en São Paulo, en Río, en Brasília, en Salvador, en São Luis, en Belém..., **a jugar al poker y comer linguiça** en [Curitiba](#), **al teatro** en Manaus, donde también nos contaron muchas curiosidades de la historia del país –a nosotros y al taxista que nos llevaba a casa desde el teatro–.*

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/08/imprescindibles-de-brasil-lo-que-no-puedes-dejar-de-ver/>

Concloent, la relació amb el locals destaca també pel guiatge. Destaquen l'explicació de curiositats i llegendes així com l'aportació de consells sobre la destinació. Un altre element interessant és el creixent interès per la flora i la fauna així com el patrimoni immaterial. Mentre els turista convencional contracta guies que parlin el seu idioma (sempre buscant la comoditat), els rodamóns busquen els natiu, els locals, mostrant, doncs, una diferència considerable en ambdós comportaments.

3.2.3 Bloggers arreu del món i la seva relació interpersonal

La Blogosfera conforma una eina essencial en la vida i treball dels bloggers. Connexions i interaccions conformen l'esquelet. Ser membre d'aquesta comunitat suposa llegir i ser llegit, enllaçar i ser enllaçat... Així doncs, la relació interpersonal dels bloggers és una altra peça del puzle a estudiar i resoldre. Sobre quina temàtica escriuen, com ho escriuen, on van o on estan són alguns dels diversos aspectes que els bloggers tenen en compte quan llegeixen d'altres. La relació entre ells acaba generant una certa connexió i un ritual comú i tot i que volen fugir dels estereotips acaben creant el seu propi.

A continuació es desenvolupa l'anàlisi del comportament i la relació interpersonals entre els bloggers amb una connexió prèvia o aquells que s'acaben de conèixer.

AMISTATS BLOGGERES

Durant els seus viatges, els rodamóns es reuneixen amb d'altres amistats bloggeres que han anat fent al llarg dels anys i dels seus viatges. Durant aquestes trobades els bloggers tendeixen a realitzar activitats conjuntes, compleixen ítems de les seves respectives "Bucket Lists" o s'endinsen a fer una part del seu viatge junts.

Una de les activitats destacades quan es troben és el lloguer d'un vehicle. Destaca el creixent interès per compartir despeses amb la finalitat de fer un itinerari conjuntament. Els bloggers treuen benefici d'aquesta pràctica, doncs el lloguer d'un vehicle no només els aporta la llibertat de poder visitar la destinació o la regió amb més tranquil·litat, sinó que estalvien clarament una gran quantitat del seu reduït pressupost.

Or, if you're a fan of motorcycles, you can [rent a Harley Davidson in Playa del Carmen](#) like I did with my friends Evelina from [Earth Wanderess](#) & Jeremy from [The World Or Bust](#). <http://expertvagabond.com/coba-mayan-ruins/>

That's just what [Kiersten](#) and I decided to do. Basing ourselves out of Reykjavik, we rented a cheap used car from a fun company called [SadCars](#) and spent a day driving the Golden Circle hitting all its best attractions. <http://expertvagabond.com/golden-circle-iceland/>

Tanmateix, creant el seu propi clixé, s'ha detectat la realització conjunta de diferents aspectes de les seves respectives Bucket List com un dels aspectes més comuns en les trobades entre bloggers. Trobem una enorme diversitat d'activitats entre les quals Expervagabond en destaca aprendre a cuinar el plat més difícil de la gastronomia italiana, el risotto.

Luckily I wasn't alone for this scary Italian cooking adventure. Joining me in the kitchen were my friends [Matt from the United States](#), [Julia from Russia](#), and [Simon from Italy](#). <http://expertvagabond.com/cooking-lessons-milan/>

O activitats d'aventura com ara la pràctica del Snowboarding o Snorkeling.

I was [visiting Whistler](#) for the first time with Kiersten from [The Blonde Abroad](#) to check activities off our [LifeProof Winter Bucket List](#), and snowboarding was my number one priority. <http://expertvagabond.com/snowboarding-whistler/>

Diving Silfra was something I've always wanted to try in Iceland after hearing about it years ago. Kiersten from [The Blonde Abroad](#) joined me on a snorkeling adventure with [Arctic Adventures](#). <http://expertvagabond.com/snorkeling-silfra/>

A més a més, en moltes ocasions els bloggers aprofiten les trobades per realitzar una etapa del viatge junts, principalment aquells que es troben donant la volta al món sols. Durant aquests viatges els bloggers rodamóns comparteixen consells, històries i anècdotes dels seus viatges que els ajuden a afrontar les contrarietats que puguin esdevenir al llarg del viatge. L'autor del blog Pedaleando el Globo ens parla del seu company Álvaro, conegut també com el Biciclown, qui també es troba donant la volta al món en bicicleta:

Durante mi estadía en Whitehorse también me encontré con Álvaro, el Biciclown, un viejo amigo español que lleva 8 años viajando en bicicleta por el mundo. También por la ciudad pasaban Lorenzo Rojo, un vasco que pedalea el planeta desde hace 15 años y Julián un suizo que estaba recorriendo América en bicicleta. Varios días no fueron suficientes para contarnos una mínima parte de nuestros viajes.

http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=443&id_pais=16

En mi recorrido por Canadá he compartido la ruta durante un mes y medio con Álvaro, el Biciclown. Al saber que desde el inicio de mi viaje vengo grabando, Álvaro se ofreció a realizar el guión para mi documental. Tú tienes una historia muy bonita, me dijo y hay que contarla.

http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=443&id_pais=16

En definitiva, la relació amb els altres bloggers es caracteritza principalment en una relació d'amistat prèvia al viatge. Destaca la realització d'activitats així com el interès del lloguer d'un vehicle amb la finalitat de reduir despeses. Un altre aspecte interessant és el creixent interès en poder tatxar els diferents ítems de les seves respectives Bucket List, creant així el seu propi estereotip. Tot i això, en algunes ocasions també opten per realitzar una etapa del viatge conjuntament, fet que sol ser donat principalment en aquells rodamóns que viatgen sols.

COINCIDIR A LA MATEIXA DESTINACIÓ

Els bloggers estan constantment connectats entre ells i així queda demostrat en els seus posts. Com hem explicat anteriorment en el capítol de *La Blogosera*, un blogger no només n'escriu i en publica sinó que també dedica temps a llegir-ne d'altres. Així doncs, els bloggers durant els seus viatges es troben sovint amb d'altres ja sigui perquè coincideixen en una mateixa zona i decideixen fer una part del viatge junts o directament perquè gràcies a diferents circumstàncies i/o casualitats s'han conegut un cop allà. Siguí com sigui, realitzen activitats, visiten la ciutat, o descobreixen la gastronomia local.

Per diferents circumstàncies, en algunes ocasions els bloggers d'arreu del món coincideixen en un mateix viatge, ruta, activitat o tour entre d'altres. D'una manera molt especial, els rodamóns es senten interessats en compartir experiències, moments o activitats amb d'altres rodamóns. La parella autora del blog SaltaConmigo en fa referència:

*Era el día en que conoceríamos a **Aldana y Dino de Magia en el camino** y pasamos la mañana caminando hasta la **Plaza de San Martín** y el monumento a los **Caídos en la Guerra de las Malvinas**. – SaltaConmigo.*

***Puerto Madryn** fue una etapa muy especial de nuestro [viaje por Sudamérica](#). Aún siguiendo en la Patagonia, allí acababa ese frío patagónico que nos había acompañado y casi agotado durante unos dos meses, desde que habíamos llegado a [Bariloche](#). Allí encontramos a alguien muy especial: a Gabo, del blog [Gabo por el mundo](#), un gran viajero con un gran proyecto que está a punto de empezar. Allí cumplimos un año de viaje, que celebramos junto a él. <http://saltaconmigo.com/blog/2014/05/puerto-madryn-peninsula-valdes-ballenas-orcas/>*

Tanmateix, són algunes les ocasions en les que els rodamóns són convidats a Blogtrips de diferents destinacions o com en el cas d'en Matt d'ExpertVagabond, qui va anar a fer el *Israel National Trail* juntament amb d'altres bloggers, estudiants de periodisme i universitaris israelians:

Over the next week I would learn to respect the importance of this golden rule. Because shade is hard to come by in the Negev, a massive desert in southern Israel. I was here to hike the [Israel National Trail](#), or INT, with a group of international journalists, bloggers, and Israeli university students. <http://expertvagabond.com/israel-national-trail/>

Ser blogger i escriure sobre viatges s'ha convertit en una professió. Com explica Kate, autora del blog Adventurous Kate, hi ha destinacions on inevitablement es troben un gran nombre de professionals. Això, però, és degut a que la seva connexió s'ha acabat convertint en una mena de ritual comú. Per tant, no és que sigui inevitable sinó que ho han creat ells mateixos, generant un cop més el seu propi estereotip.

Hanging out with the Chiang Mai travel bloggers. What a difference five years makes. Chiang Mai has always been a popular spot for travel bloggers to put down roots for awhile (due to the extensive Western amenities yet super-cheap prices) but as travel blogging has grown as a profession, so has the number of bloggers calling this city home. Nimman Road almost felt like Blogger Disneyland. We had dinners, parties, and bar nights out almost every day. <http://www.adventurouskate.com/ak-monthly-recap-november-2015-2/>

Un dels principis dels bloggers és llegir-ne d'altres. Mantenen el contacte entre ells i estan informats en quin indret del món es troben en aquell moment precís o on es trobaran d'aquí un mes. S'ha detectat que els rodamóns que viatgen sols tendeixen a planificar parts del seu viatge amb altres bloggers que es trobin a la destinació en aquell moment. Kate, per exemple, va planejar un viatge a Koh Lanta juntament amb Brenna, autora del blog The Battered Suitcase, qui es trobaria a Tailandia al mateix període de temps.

For this trip, I'd have a companion. Brenna of [This Battered Suitcase](http://www.adventurouskate.com/the-ultimate-girls-getaway-to-koh-lanta-thailand/) (which you should definitely read, it's one of the best travel blogs out there) and I were going to be in Thailand at the same time, so we decided to plan a trip to Koh Lanta together. <http://www.adventurouskate.com/the-ultimate-girls-getaway-to-koh-lanta-thailand/>

Concloent, si bé és menys freqüent, la relació amb altres bloggers és també donada per simultaneïtat i contingència d'ambdós a la mateixa destinació o regió. Donat aquest fet, un dels aspectes que més destaca és l'especial interès en compartir experiències conjuntament. Tot i això, els bloggers sovint planifiquen reunir-se a una destinació i realitzar una part del viatge conjuntament quan es troben en la mateixa destinació o en regions relativament properes.

Contràriament, mentre d'una banda intenten fugir dels espais turístics i fer del seu viatge una experiència única, de l'altra banda trobem la relació entre els bloggers com a generadora de diferents estereotips, resultant, per exemple, en l'aparició d'una gran quantitat d'ells a la mateixa destinació. Aquesta contradicció inherent, ens mostra que no només es troben gràcies a les connexions i interaccions de la blogosfera sinó també perquè tots acaben fent i visitant les mateixes destinacions.

2.3.4 La relació amb altres viatgers

Tal i com s'ha explicat al capítol 2.2.2 *Backpackers*, els rodamóns tenen una clara preferència per la socialització amb altres motxillers o viatgers així com una necessitat de diversió, resultant la quarta peça central del puzzle.

Troband doncs, una contrarietat més de la seva ideologia, els rodamóns no només es relacionen amb motxillers sinó que també ho fan amb viatgers convencionals, si bé és menys freqüent. Així doncs, en la seva cerca de fugir dels espais turístics, els rodamóns realitzen activitats amb viatgers convencionals, fet que els acaba col·locant com a part de l'estereotip del que tant renequen: ser un turista més. Tot i això, la gran majoria de relacions que tenen els rodamóns amb altres viatgers es dona amb viatgers de la mateixa tipologia i característiques.

A continuació es desenvolupa l'anàlisi del comportament dels rodamóns envers els altres viatgers a través de dos elements: l'oci diürn i nocturn, i les activitats conjuntes.

HANGING OUT

Quan viatges coneixes molts altres viatgers. Amb alguns potser només compartiràs una visita guiada o un itinerari i d'altres en canvi es convertiran en fidels companys d'aventures, somriures, festes i un llarg etcètera durant els teus dies en aquella destinació.

En la cerca de desconnexió i desig d'hedonisme més que diversió, els rodamóns surten de festa o assisteixen a festivals propis de la destinació on coneixen a un gran nombre de viatgers amb els que la gran majoria d'ocasions inicien una amistat la qual els permetrà fer activitats conjuntament durant tot el viatge en aquella destinació.

Of course it's never fun to drink alone (well, maybe sometimes). But better to make new friends during Songkran than enemies I tell you. We had family from home, friends who flew in from Vietnam and made new friends with folks from our guesthouse.
<http://qctrippin.com/asia/thailand/songkran/>

We ended up meeting three English guys who were our age at the party. Dude, meeting multiple cool thirty-something guys on the backpacker trail in Southeast Asia is like meeting a herd of unicorns! (Southeast Asia backpackers tend to skew young; Europe backpackers are even younger. Latin America backpackers skew closer to thirty-somethings.) We ended up hanging out for the rest of our time on the island.
<http://www.adventurouskate.com/the-ultimate-girls-getaway-to-koh-lanta-thailand/>

Flight Facilities and TCTS were performing, [Jeremy](#) and I were dancing in the water, we ended up befriending a ton of Serbians, whom you can see in the photo above, and we all grooved on the beach until the sky went from black to green to blue to pink and blue again. <http://www.adventurouskate.com/my-best-travel-moments-of-2015/>

En certes ocasions, s'han detectat activitats inusuals com per exemple quan Matt, d'ExpertVagabond, va ser convidat a una cova abandonada on vivien una comunitat de gitanos. El rodamón va passar la nit amb ells i al dia següent els va ajudar amb les activitats del dia a dia com per exemple construir un hort o cuinar menjar extret de contenidors, el qual, afirma, era deliciós.

While travelling through Spain I met a [remarkable community of gypsy travelers](#) who live inside abandoned caves. Originally from Romania, Sorina and her friends kindly invited me to hang out with them and spend the night in their cave. We shared stories, food, and played music all evening. They explained how they support themselves by selling homemade crafts to tourists in Granada. Other members of the community would pop in and join us from time to time. The next day I helped them all build a vegetable garden. <http://expertvagabond.com/journeymakers/>

És cert que existeixen grans diferències en l'actitud dels rodamóns que viatgen en parella o sols dels que ho fan en bicicleta, caminant o en moto. Mentre els primers disposen d'un major pressupost i certes comoditats, els aventurers que decideixen donar la volta al món a peu, en bicicleta o en moto busquen en els altres viatgers l'empatia en comptes de la diversió. En un viatge que implica un major esforç, s'ha detectat que aquests es relacionen amb viatgers de la seva mateixa modalitat. És a dir, aquells que viatgen en moto busquen el contacte amb altres motoristes, aquells que viatgen en bici busquen el contacte amb d'altres ciclistes i aquells que decideixen fer la volta al món a peu, busquen el contacte amb d'altres caminants. L'autor del blog Earth Wide Walk en fa referència en un dels seus post, on en transmet l'alegria de trobar algú amb qui compartir les experiències i consells que més endavant podran utilitzar en el seu respectius itineraris.

Hacía unos días topé con un ciclista estadounidense en la carretera, Brooks, me habló de un chico que venía corriendo desde Canadá y me facilitó su email. Nos pusimos en contacto y fue en la población de Chinandega donde se produjo el encuentro. Jamie se llamaba, nos sentamos a cenar unas hamburguesas con zumo en un puesto de la calle tras darnos un efusivo abrazo y nos contamos experiencias y consejos con una sonrisa en la boca para el itinerario que ambos teníamos por delante. Siempre resulta especial encontrarte con un viajero que va a pie, pues son muchos los que encuentro en bicicleta o en moto, es como alguien de tu especie expuesto a los mismos peligros y experiencias, a pesar de que nunca hay dos caminos iguales y yo llevo ya dos años y cuatro continentes, mientras él 10 meses en América. Seguros de que podríamos estar charlando largo y tendido, incluso de compartir alguna aventura en un futuro no muy lejano, nos despedimos con nuestros mejores deseos. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/117215935260>

En definitiva, la relació amb altres viatgers es caracteritza per la necessitat de cercar, sovint, companyia durant el viatge. És, prioritàriament el cas dels rodamóns que donen la volta al món caminant, en bicicleta o en moto. Tot i així, en algunes ocasions, s'ha detectat també que la relació entre els rodamóns que viatgen en parella i altres viatgers és quasi nul·la. El contacte que tenen amb altres viatgers és, en la gran majoria d'ocasions, degut a la contractació d'algun tour, comportant-se en certa manera com turistes convencionals. Un altre aspecte interessant és la cerca de desconnexió lligada a la diversió. En aquesta cerca, els rodamóns assisteixen a festes on coincideixen amb altres viatgers. Tanmateix, s'ha observat que els rodamóns en la seva relació amb altres bloggers realitzen més activitats o viatges conjunts, mentre en la relació amb altres viatgers dediquen més temps a l'oci nocturn.

ACTIVITATS CONJUNTES

Com passava amb els bloggers, rodamóns i viatgers comparteixen diferents activitats durant el seus viatges i fins i tot, alguns viatgers aprofiten per realitzar alguna etapa del viatge dels rodamóns juntament amb ells.

En la gran majoria d'ocasions els rodamóns tenen contacte amb d'altres viatgers degut als tours que realitzen com la parella autora de GQTrippin en el safari amb camells per Jaisalmer, a l'Índia, o Kate en el creuer per veure la posta de sol a Si Phan Don:

Meet Fleur. We met Fleur and her mother on our 2-day camel Safari in Jaisalmer. She's a little hippie. Fearless and independent, she loves animals. Sweet enough to offer us biscuits with our Chai, but rebellious enough to throw water on her mother. LOL She'll cuddle wild dogs, chase after goats and mock safari camels. Just thinking of her makes us smile every time. <http://qctripping.com/asia/india/7-super-shots/>

Yet here I was, on a sunset cruise on Don Det, Si Phan Don, amongst a jovial bunch of Brits and Germans, sipping on Lao Lao and contemplating jumping into the glassy, green-gray river. <http://www.adventurouskate.com/swimming-in-the-mekong-surprisingly-not-that-gross/>

Tanmateix, tornant a l'empatia, quan hom viatja sol busca el contacte amb altres viatgers que es trobin realitzant el mateix. ExpertVagabond en fa referència en el seu post quan es trobava fent una ruta a peu pel cercle àrtic a Groenlàndia. Segui esperant que la pluja escampi o realitzant alguna etapa de l'itinerari, el contacte amb altres viatgers durant el viatge o l'itinerari és important per no caure en la rutina i intercanviar consells sobre la ruta realitzada.

I met about 10 hikers on the Arctic Circle Trail over 10 days. Most were German or Danish, and one other American. Many people hike this route for the solitude, so walking together and chatting for a few miles before breaking off on your own again was the standard routine. <http://expertvagabond.com/arctic-circle-trail-packing/>

Before we parted ways, these incredibly inspiring senior citizen adventurers gave me tips for crossing a deep river further ahead on the trail, and ideas for my next adventure. Thanks to Fleming & Ellen, I will never feel too old to seek out challenging new travel experiences. If they can do it at 70, so can we all.

<http://expertvagabond.com/journeymakers/>

Pel que respecte concretament als rodamóns viatjant en bicicleta o en moto, s'ha detectat que en la majoria d'ocasions la relació que tenen amb altres viatgers és per la realització d'una etapa del viatge junts:

Finalmente en Tulúm me encontré con viejos amigos argentinos que el viaje me dio, Leandro ya me había recibido en Roma y a Fran me lo había cruzado en Australia en su vuelta al mundo en bicicleta. A partir de ahora y posiblemente por un par de meses mi viaje seguirá con este rasta cordobés que lleva 6 años en ruta y con Juan, amigo de Fran quien se inicia en el mundo del cicloturismo. Centroamérica nos espera.

http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=453&id_pais=145

En Estonia había conocido a Karim, un turco que viajaba en moto y con él entré por la frontera del norte hasta Varsovia, donde pude visitar el monumento al gueto judío. Nos despedimos para que yo fuera a Auschwitz.

<https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/01/23/100-paises-en-moto-por-orden-alfabetico-no71-polonia/#more-3676>

Concloent, la relació entre rodamóns i viatgers és basa, en algunes ocasions, en la realització d'activitats conjuntes. En aquells rodamóns que viatgen en parella, destaca el interès per la realització de tours, on coneixen i fan amistat amb altres viatgers. Una altra circumstància interessant és l'atracció dels rodamóns per buscar el contacte amb un altre viatger que es trobi realitzant el mateix itinerari i la realització de petites etapes conjuntament.

3.2.5 El plaer del descans

El descans és una peça essencial durant els viatges, especialment pels rodamóns. No només la quantitat sinó també la qualitat del descans. Mentre els viatgers convencionals tenen com a única i primordial opció allotjar-se a hotels, preferiblement de més de quatre estrelles, els rodamóns tendeixen a escollir entre un ampli ventall de possibilitats. Això ens permet considerar que en termes generals existeix una notable diferència amb el comportament convencional dels viatges fordistes.

Per aquesta raó, en aquest epígraf s'estudia el comportament dels rodamóns a l'hora d'escollir on passaran la nit. A continuació es desenvolupen els diferents elements que conformen la cinquena peça del puzzle: des de dormir amb locals fins a buscant el confort passant per dormir a l'aire lliure i altres allotjaments alternatius.

DORMIR AMB LOCALS

Les tipologies d'allotjament com són el Couchsurfing o Airbnb han estat una gran iniciativa i descobriment pels viatgers d'arreu del món. No només s'estalvien diners –factor molt important pels rodamóns degut als seus viatges de llarga durada i el seu reduït pressupost– sinó que gràcies a aquestes plataformes els bloggers tenen més facilitat d'establir el contacte amb locals que busquen durant els seus viatges. Els hostes ajuden en la mesura del possible als seus convidats, així com ensenyen la ciutat, fan activitats conjuntament o mantenen llargues i interessant converses de qualsevol temàtica.

En la cerca d'allotjament, els rodamóns posen en valor les modalitats com el Couchsurfing per així poder tenir el contacte amb els locals i, a més a més, poder disminuir despeses dels seus reduïts pressuposts. En aquest sentit, fer Couchsurfing és una manera única de viure un país i una millor manera de conèixer als seus habitants, a la seva gent.

*Curitiba fue la primera ciudad en la que probamos el **couchsurfing** en Brasil, una forma de conocer mejor su gente. Nos encantó. Tuvimos la suerte de ser hospedados por dos de los embajadores de couchsurfing de la ciudad: Helder y Alexandre. Fuimos a una **fiesta** de couchsurfing, en la que probamos las famosas **linguiças** –unas salchichas típicas de ahí–, nos sugirieron ir a la **feria del domingo** en el centro de la ciudad y compartimos grandes **anécdotas viajeras**. – Salta Connigo.*

En algunes ocasions, però, els rodamóns només volen fer Couchsurfing per raons i interessos concrets. És l'exemple dels autors de GQTrippin, els quals assistirien al festival Holi a l'Índia i havien estat advertits de la seva perillositat en quan respecte a les noies. Van decidir, doncs, realitzar Couchsurfing per tal de poder assistir a la celebració acompanyats de locals.

Thinking of celebrating Holi in India? You should. Guys would love it. Girls, just come with a plan and preferable an arsenal of friends. We desperately wanted to Couchsurf particularly for this reason – to have locals with us for such occasion.

<http://gqtrippin.com/asia/india/holi-cow/>

Tanmateix, s'ha detectat un creixent interès per part dels rodamóns en tenir la comoditat de sentir-se com a casa després de tants mesos de viatge. Allotjar-se a cases o apartaments oferts a Airbnb és l'opció més destacada.

We were starting to get a bit antsy hosting it even though we've been staying in our own private double. We've never fully unpacked and unwined and there's something about staying in a hostel, no matter how fancy or luxurious it is, that isn't quite like home. So imagine how excited we were to have discovered Airbnb. With a successful stay in Wellington, we figure we'd get lucky again the second time around in Blenheim. We couldn't be happier. We stayed with [Anna and Dane](#) and their dog Milly! Does our room scream comfy or what? And, turns out, when you're traveling for two in New Zealand, you're almost better off using Airbnb. The cost can be about the same compared

to a hostel. Plus, free WiFi, laundry, tv and so much more.
<http://qatrippin.com/oceania/new-zealand/>

One last motorbike ride through Chiang Mai. My Airbnb host ([check out where I stayed; I loved it!](#)) kindly offered me a ride to the airport, and with my carry-on luggage, I was able to fit on the bike. We took a long trip and the morning light was so beautiful. I loved the wind whipping through my hair, the unmistakable scent of Thailand in the air, the rainbows appearing in the canal fountains. It reminded me of my first arrival in Chiang Mai five years ago. <http://www.adventurousskate.com/ak-monthly-recap-december-2015/>

No només realitzen Couchsurfing o s'allotgen a apartaments d'Airbnb, sinó que, gràcies a les amistats i contactes que fan arreu del món, tenen l'oportunitat d'allotjar-se a les seves respectives cases mentre es troben a la ciutat. Com van fer repetides vegades els autors dels blogs Un Millón de Piedras i Earth Wide Walk:

Despierto en un sofá cama, pero me siento en casa. La calle huele a croissant. Salgo a correr a lo largo del lago. Desayuno en casa de Pascal. Tienen un cómodo apartamento todo exterior. Un largo balcón que da a un patio que inyecta de un conjunto de casas le da toda la luz natural que necesitan. En el patio crece un enorme y viejo árbol muy verde y frondoso. Es una vida sencilla y tranquila la de mis dos amigos que pasan el día soñando con terminar su vuelta al mundo dejada a medias.

<https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/02/13/100-paises-en-moto-no85-suiza/#more-4074>

Todavía eran la 7 de la mañana y ya estaba caminando raudo para cubrir los 60 kilómetros que distaban a San Miguel. Allí tenía un amigo, Edwin, que me ofrecía alojamiento durante el tiempo que permaneciera en la ciudad.

<http://earthwidewalk.tumblr.com/post/120538181835>

La gente y la buena acogida que tuve en la capital, Distrito Federal, donde pasé 57 días sin caminar (casi dos meses) realizando entrevistas y dando charlas en universidades, con la fortuna de poder alojarme durante todo este tiempo en casa de mi amigo Francisco.

<http://earthwidewalk.tumblr.com/post/133580870605>

O també tendeixen a allotjar-se a casa de persones que segueixen els seus viatges i les seves aventures a través dels seus blogs:

Afortunadamente pude instalarme en casa de Chris, un estadounidense originario de Minnesota que me había hospedado 9 años atrás cuando lo conocí en Addis Ababa, Etiopía. Fue una sorpresa recibir su mail justo semanas antes de volar a Alaska. Chris me seguía por la web. Aquella tarde, él no estaba en la ciudad por ello me dejó la llave de su casa escondida, otro buen ejemplo de la amabilidad y hospitalidad norteamericana. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=440&id_pais=26

Así llegué hasta Santa Ana, población en la que me esperaba Carlos, deportista y profesor de educación física que me alojó en su casa ese día.

<http://earthwidewalk.tumblr.com/post/120553247200>

En definitiva, el descans dels rodamóns es caracteritza principalment per la necessitat d'estalviar part del pressupost. Davant d'aquest fet i l'atracció de les experiències amb locals, destaquen les tipologies d'allotjament com Couchsurfing o Airbnb. Tot i així, en algunes ocasions també s'allotgen al domicili d'amics amb residència a la destinació. Una altra ocasió interessant és allotjar-se a les llars dels seus seguidors.

DORMIR A LA NATURALES

Són moltes les ocasions en les què els bloggers decideixen passar la nit a l'aire lliure i és, de fet, un dels reptes als que un rodamón s'enfronta en els seus viatges degut a la naturalesa del seu viatge. No només han d'estar preparats per a tot, sinó que també són moltes les ocasions en les que decideixen conduir fins cansar-se i parar a dormir en el que cataloguen com un autèntic hotel de cinc estrelles: la natura.

De hecho, hoy no tengo ningún destino concreto. Simplemente me divierto conduciendo y me prometo parar en el primer lugar que me guste para montar el campamento. <https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/02/01/100-paises-en-moto-no79-eslovenia/#more-3906>

Esta noche dormiré en un hotel de cinco estrellas. Aparco entre los pinos y robles. Saco una de las bolsas amarillas de Touratech que cargo sobre las maletas. Es donde llevo el equipo de acampada. Muy sencillo, muy ligero y muy compacto. Saco la tienda. Es iglú de las que se montan sin piquetas. En pocos minutos la tengo instalada. La esterilla es auto hinchable. No es como dormir en un colchón pero ocupa muy poco espacio y uno se acostumbra. Y el saco de dormir de plumas. Una vez todo dentro de la tienda ya tengo el hogar. <https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/02/01/100-paises-en-moto-no79-eslovenia/#more-3906>

Tanmateix, s'ha detectat aquesta pràctica sobretot en aquells rodamóns que estan donant la volta al món a peu, en moto o en bicicleta, doncs hi ha dies que no poden arribar al destí que volen o que per qüestions meteorològiques es troben amb l'obligació d'acampar al primer lloc on puguin plantar la tenda de campanya. Són moltes les ocasions en les que han de fer-ho a llocs on no els pot veure ningú ja que tendeixen a acampar a llocs on no està permès aquesta pràctica.

También suelo recordar con emoción aquellas noches en Australia en las que los dingos aullaban alrededor de mi tienda de campaña, durmiendo a la intemperie en la montaña mientras estallaba la tormenta y caían los rayos.

<http://earthwidewalk.tumblr.com/post/131638455770>

Aquella noche, acabamos acampando a la margen de un canal, sin que nadie nos viese y sin pedir permiso. [...] Durante nuestra estadía en Costa Rica, también acampamos en playas vírgenes, que no son tan lindas debido a las piedras, troncos, ramas y demás restos de vegetación. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=465

O en el cas de l'autor de Pedaleando el Globo a EEUU, el qual afirma haver acampat als jardins de les grans mansions nord-americanes.

Para viajar por el este de EE.UU. hay que tener bastante dinero, me lo habían advertido. Pero a mi no me importó, yo acampaba de noche y a escondidas, a veces hasta en los jardines de esas mansiones que uno suele ver en los programas de TV norteamericana. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=451&id_pais=144

En altres ocasions, però, simplement decideixen apropar-se a una casa i preguntar als seus inquilins si poden acampar al jardí. Com el Couchsurfing, els ajuda a estalviar diners i, en moltes ocasions, mantenir contacte amb els locals, dels quals reben una gran amabilitat i hospitalitat.

Me acerqué a la entrada de una casa que tenía una buena explanada y en la que había un grupo de gente hablando para preguntar si me dejaban un lugar donde poner mi tienda y pasar la noche. Verónica y Antonio eran gente humilde y accedieron de buen grado, incluso me ofrecieron un buen plato de gallo pinto (arroz con frijoles) y salchichas con café y las típicas tortillas de pan para cenar. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/117215935260>

Cuando ya estaba atardeciendo escuché la voz de una mujer que me saludaba a lo lejos desde una finca, así que aproveché para acercarme y preguntarle si podía acampar en frente de la casa. Ella y su marido accedieron, estaban a cargo del cuidado de una granja con más de 500 vacas, yo traté de dormir algo sudando dentro de mi carpa protegido de los mosquitos mientras ellos lo hacían fuera tumbados en hamacas. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/117215935260>

El segundo día de camino por Costa Rica alcancé la población de Piedras Blancas, me acerqué a una casa con un lindo jardín a preguntar si me dejaban acampar en él y accedieron con gran amabilidad, como si no fuera la primera vez que lo hacían. Acampé bajo un tejadillo en la parte trasera de la casa e instantes después rompí de nuevo a llover con fuerza. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/115694767250>

D'altra banda, dormir envoltat de naturalesa també és una opció per aquells que els agrada practicar l'excursionisme i fan rutes de dos o tres dies, doncs sovint han d'acampar o buscar refugis on poder dormir.

Due to personal preference, I spent most nights wild camping. However I did sleep in 2 of the trail huts during my hike, and took an afternoon nap in a third. <http://expertvagabond.com/arctic-circle-trail-packing/>

We spent the night camped under a tarp with a full moon, eating hearty Poykeh stew cooked on an open fire. <http://expertvagabond.com/israel-national-trail/>

Fent encara més evident el fonament de l'epígraf anterior, els rodamóns es senten especialment atrets per dormir a la naturalesa, especialment aquells que donen la volta al món caminant, en bicicleta o en moto. Així mateix, la seducció és fa evident en aquells que tenen un creixent interès en l'excursionisme. Destaca també el creixent interès en acampar als jardins de cases, demanant permís amb anterioritat. Tot i així, són moltes les ocasions en les que ho fan sense permís.

ALLOTJAMENT ALTERNATIU

Els rodamóns és caracteritzen per el interès i motivació en viure noves experiències, i així ho demostren també a l'hora d'allotjar-se en les diferents destinacions. Tendeixen a buscar establiments atípics però a l'hora comuns de la destinació o cultura. Aquells allotjaments catalogats com a alternatius, són incorporats immediatament dins de les seves preferències. El resultat? Novament una enorme diversitat. Des de envoltats de plantacions de cacau a Equador, passant per cabanyes o allotjaments integrats al medi ambient com són els "ecolodge" o agroturisme fins a coves gitanes o fabeles.

Conseqüentment, quan busquen pernoctar en aquesta tipologia d'allotjaments, els rodamóns tendeixen a no donar preferència a la ubicació de l'allotjament. Tanmateix, hi ha llocs que només poden tenir una sola situació, com per exemple dormir a les hisendes de plantacions de cafè a Colòmbia o de cacau a Equador com van fer els autors de SaltaConmigo:

*Después de [dormir en haciendas cafeteras](#) en el eje cafetero colombiano, rodeados por cafetales, queríamos **dormir rodeados de plantaciones de cacao**. Pero si en Colombia encontramos más de 80 opciones de haciendas entre las que elegir, aquí, y después de investigar bastante, encontramos **sólo una**. La buena noticia es que, a pesar de ser la única opción también era **muy buena**. <http://saltaconmigo.com/blog/2013/11/ruta-del-cacao-chocolate-ecuador-mejor-chocolate-mundo/>*

Un altre element que destaca en la cerca d'allotjament és el respecte amb el medi ambient. Allotjaments no només respectuosos amb el medi ambient, sinó també integrats com per exemple els ecolodge o les granges d'agroturisme a Itàlia:

*Las opciones para **dormir en la Isla del Sol** son muchas y muy variadas, pero pocas tan **integradas y respetuosas** con el medio ambiente como el [Ecolodge La Estancia](#): **muros de adobe** y techos de paja, **paneles solares** para calentar el agua, sistema de **calefacción natural** basado en el almacenamiento de calor durante el día en cuartos oscuros que lo comunica a la habitación cuando se pone el Sol –**trombe**– y **reaprovechamiento de aguas grises**. Si a esto le unimos una privilegiada posición en la ladera al lado sur de la isla que*

permite ver la **salida del Sol desde la ventana** y una **muy buena cocina** –desayuno y cena incluida– no se puede encontrar una opción mejor.

<http://saltaconmigo.com/blog/2014/01/isla-del-sol-vistas-lago-titicaca-la-estancia/>

An agroturismo is a farm that doubles as a guesthouse. It's a very popular way to travel in Italy, both for locals and foreigners. You get to relax in the outdoors and sometimes you can help out in the garden if you want to! We stayed at [Agriturismo la Rocca della Rosa](#) in Zafferana Etnea, the base for journeys to Mount Etna.

<http://www.adventurouskate.com/the-joys-and-challenges-of-traveling-in-sicily/>

En la pràctica de Couchsurfing, són moltes les ocasions en les que els autors de SaltaConmigo s'han allotjat en llocs d'allò més alternatius. Com per exemple a Brasil:

Nuestras experiencias de **couchsurfing en Brasil** fueron de lo más variopinto. Desde **azoteas de edificios de lujo hasta favelas**, pasando por una **cabaña en la selva**. Pero una de las mejores fue la que tuvimos con **Lucas, teniente del ejército de tierra y su mujer Fernanada, sargento del ejército del aire en São Luís**. Dormimos en su **casa en el cuartel**, “es como una urbanización normal pero el portero lleva rifle”, nos dijo Lucas. La pareja es genial, son amabilísimos y fueron unos anfitriones estupendos, además ¡Fernanda cocina de lujo! <http://saltaconmigo.com/blog/2014/06/experiencias-recuerdos-viaje-sudamerica-antartida-i/>

En aquesta cerca d'allotjament, els rodamóns també posen en valor establiments que destaquen per la seva singularitat o amb interès cultural i històric. Es senten interessats per les formes de vida singulars. Per això, aquests tendeixen a experimentar com viuen els habitants d'aquell país o regió, topant un cop més amb la realitat. Tot i això, sovint només ens mostren la visió idealitzada del que veuen, sense posar gaire èmfasis en els conflictes i problemes.

When you're long term traveling, sure, it's important to keep your budget in mind. But then again, you travel for experiences – to meet new people, to get cultured – and sometimes, those experiences are worth a little splurge. That's what built-in cushion and emergency funds are for, right? A ryokan stay is one of those screw-the-budget type experiences we were both looking forward to do. We decided for a nice and quiet and relaxing retreat and found comfort in the small, old town of Hida Takayama.

<http://gqtrippin.com/asia/japan/ryokan-tanabe/>

After hanging out all afternoon, they eventually invite me to spend the night with them. The core group consisted of Sorina and her boyfriend Alex from Romania, Iwan and his Spanish girlfriend Maria, and Luis from the Canary Islands. [...] **So there were 10 of us sleeping in the cave that night...** <http://expertvagabond.com/squatting-with-gypsies/>

Un exemple més són les cabanes d'indígenes *gauchos* a Uruguai:

Aquí todo tiene nombre indígena, incluso el Complejo Sepé, un complejo de ocho acogedoras cabañas con una espléndida vista al lago donde pasamos la noche.

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/04/tacuarembó-el-uruguay-de-los-gauchos-y-de-la-tranquilidad/>

O la tenda tipi dels Sami:

We drove down the road to a lake where we'd be spending the night camping. But it wasn't your typical camping experience... we'd be sleeping in a tipi tent! Why a tipi? Well the Native Americans weren't the only people to use them. An indigenous group in Scandinavia called the Sámi have their own version called a Lavvu.

<http://expertvagabond.com/camping-dalsland-forests/>

Certament, en moltes ocasions podem descriure el descans dels rodamóns com una experiència addicional al viatge on se'ns mostrant sempre la visió idealitzada de l'experiència. Seduïts i atrets per experiències relacionades amb la cultura, destaquen tipologies d'allotjament com són tipis o cabanyes indígenes. Uns altres espais interessants són les fabeles o coves gitanes. Destaca també el creixent interès pel respecte del medi ambient, buscant allotjament com els *ecolodge* o les granges d'agroturisme. Un cop més, considerem una notable diferència amb el comportament convencional dels viatgers fordistes, els quals els seus viatges i tipologies d'allotjament es caracteritzen per la comoditat, essent principalment hotels els allotjaments escollits i preferiblement centrats o amb bones connexions de transport públic.

BUSCANT EL CONFORT

La cerca del confort i la desconexió és fa evident després de molts mesos viatjant. Tot i la seva passió per l'aventura, en algunes ocasions els rodamóns necessiten anteposar la comoditat als seus desitjos. D'una manera o altre, els rodamóns senten la necessitat de sentir-se com a casa, descansar en un bon matalàs o simplement poder desfer maletes durant uns dies. Essencial per a poder recuperar energia tant física com psicològica i així poder continuar amb el viatge, però alhora establint un comportament semblant (o idèntic) al dels turistes convencionals.

En aquest cas, els autors de SaltaConmigo no dubten en anteposar la comoditat de dormir en un camarot durant el creuer pel riu Amazonas a l'experiència de fer-ho en hamaques.

Sólo nosotros entramos en esa categoría en nuestro “crucero amazónico”. La idea de navegar el río Amazonas estaba entre los puntos fuertes de nuestro #LatTrip, e, inicialmente, era en hamaca como nos proponíamos hacerlo. Pero los casi cien días de viaje –los cumpliríamos entre la primera y la segunda travesía, en [Alter do Chão](#)–; leer que los barcos van siempre abarrotados con hamacas por encima y por debajo de la tuya; y la

dificultad para encontrar una hamaca con mosquitero –incluso la buscamos en Madrid antes de salir– nos llevaron a decidirnos por un camarote/cabina.

<http://saltaconmigo.com/blog/2013/08/viajar-por-el-rio-amazonas-de-belem-a-manaus/>

Amb comportaments igual o semblants als d'un turista convencional, en aquesta cerca tendeixen a allotjar-se a hotels amb totes les comoditats. Destacant els matalassos i coixins, també donen importància a altres elements que donen valor afegit a l'estada, com per exemple la piscina o l'spa.

*Tras casi siete meses de viaje, no habíamos vuelto a usar un ascensor desde [Salvador de Bahía](#). Después de haciendas, hosterías y muchas casas coloniales, tocaba volver a la “modernidad”. Descubrimos un **hotel nuevo** –inaugurado apenas tres meses antes– y de **estilo contemporáneo en Loja**. El hotel es el [Casben Hotel](#) y nos conquistó. **Diseño y elegancia** en todos los rincones de sus **siete plantas**, spa, gimnasio, peluquería, restaurante... y una **ubicación magnífica** justo al lado de la terminal de autobuses de la ciudad. <http://saltaconmigo.com/blog/2013/12/loja-capital-musical-ecuador-frontera-peru/>*

En Montana visité las ciudades de Missoula y Helena, donde al fin dormí en un colchón tras más de 30 días sin hacerlo. Que bien que me hizo... y cuanto placer que me dio acostarme aquel día...

http://www.pedaleandoglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=445&id_pais=142

I discovered [Soontreya Lanta Resort](#) on my last trip, when friends staying there invited me to come visit one evening. I was impressed by the hotel's grounds and pool, not to mention my friends' raves about the comfy beds, and vowed that once I started making more money, I would come back to Koh Lanta and stay here. Promise kept. This is a GREAT place to stay on Koh Lanta. We had a very comfortable bungalow with twin beds and a bathroom with hot water. Comfortable beds and pillows are a rarity in Thailand, so when you finally get them, you enjoy them! <http://www.adventurouskate.com/the-ultimate-girls-getaway-to-koh-lanta-thailand/>

O la parella autora de GQTrippin, quan, cansats de pernoctar a hostels, decideixen allotjar-se en un apartament d'Airbnb.

We were starting to get a bit antsy hosting it even though we've been staying in our own private double. We've never fully unpacked and unwined and there's something about staying in a hostel, no matter how fancy or luxurious it is, that isn't quite like home. [...] We couldn't be happier. We stayed with [Anna and Dane](#) and their dog Milly! Does our room scream comfy or what? And, turns out, when you're traveling for two in New Zealand, you're almost better off using Airbnb. The cost can be about the same compared to a hostel. Plus, free WiFi, laundry, tv and so much more.

<http://gqtrippin.com/oceania/new-zealand/wine-tasting-in-blenheim/>

A diferència de quan busquen allotjaments alternatius, en la cerca de desconexió i confort, els rodamóns tendeixen a tenir en compte la ubicació de l'allotjament, buscant llocs centrals o de fàcil accés al transport públic.

*Buscando un lugar que nos diera la posibilidad de sentirnos de nuevo “en casa” con nuestra cocina y nuestra independencia, encontramos la **Mansion Martinet** que nos ofrecía ambas cosas y una situación privilegiada en el **centro de la ciudad**.*

<http://saltaconmigo.com/blog/2014/02/el-salar-de-uyuni-especial-senda-andina/>

No només busquen el confort en el sentit d'allotjar-se a hotels o apartaments, sinó també tendeixen a llogar autocaravanes buscant la comoditat. Tot i no ser molt confortable, el lloguer d'autocaravana aporta al viatger poder despreocupar-se de la cerca d'allotjament i dona la llibertat de dormir on vulguin així com poder maximitzar el temps a la destinació.

The major benefit of renting a camper is that it covers your accommodation too, enabling you to pull over and sleep pretty much anywhere. No need to set up a tent or find a hotel! It was perfect to maximize my time exploring & photographing landscapes. My van was equipped with a fold-down bed, sink with running water, electric cooler, gas grill, heating system, and a large solar panel to help power it all. <http://expertvagabond.com/ring-road-trip-iceland/>

En definitiva, el descans dels rodamóns en hotels o apartaments es caracteritza principalment per la necessitat del confort i descans després de llargs mesos de viatge o malalties. Destaquen també l'atracció pels hotels amb spa i piscina. Un altre element interessant és la cerca d'un matalàs i coixins de bona qualitat. Tot i així, en algunes ocasions la paraula confort pels rodamóns té un significat diferent. Si bé és menys freqüent, també opten pel lloguer de vehicles que cobreixen la necessitat d'allotjament.

3.2.6 La mobilitat durant el viatge

Degut a la seva naturalesa mòbil, el viatge dels rodamóns està caracteritzat per diverses i diferents formes de mobilitat durant el viatge. Són moltes les opcions entre les que els rodamóns poden escollir per tal d'arribar a una destinació o moure's dins d'aquesta.

A continuació es desenvolupen els diferents elements que conformen la mobilitat durant el viatge: avió, vaixell, el lloguer de diferents vehicles així com la pràctica d'autoestop.

AVIÓ I VAIXEL·L

L'avió o el vaixell es tornen en mitjans de transport essencials en algunes de les etapes dels viatges dels rodamóns. Tot i ser dels mitjans de transport menys utilitzat, són moltes les ocasions en les que els rodamóns no tenen una altra opció que agafar un avió o un ferry no

només per arribar a illes o creuar fronteres, sinó també per evitar un país degut a la seva inseguretat i perillositat.

*Cuando, después de muchos meses de [#LatTrip](#), nos planteamos comprar nuestro **primer billete de avión**, nos encontramos con una extraña sensación: todas esas horas de autobús para hacer el viaje siempre por carretera acabarían de un plumazo... pero el destino en el que estábamos pensando se merecía cualquier “sacrificio” –además, no hay muchas opciones para visitarlo si no es volando–. Llegar a la **isla habitada con el título de más remota** –aunque no lo sea, en realidad es **Tristán de Acuña**– bien merece comprar un **billete de avión**. <http://saltaconmigo.com/blog/2014/03/moais-isla-de-pascua-hotel-hangaroa/>*

Mi recorrido en el este de EE.UU., me llevó a conocer los “Outer Banks”, una cadena de islas que cubren la mitad de la costa de Carolina del Norte, rodeadas del océano atlántico de un lado y de la Pamlico Sound, la laguna más grande del país, del otro. Durante 150 Km. he pedaleado por las islas Hatteras y Ocracoke, ésta última es solo accesible de ferry y tiene más de 20 kilómetros ininterrumpidos de playas totalmente vírgenes, un lugar perfecto para acampar sino es por los miles de mosquitos del lugar. De todas maneras estas islas me parecieron de lo más bonito que hay por el este del país. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=451&id_pais=144

Un altre element que destaca en aquells rodamóns que viatgen caminant, en bicicleta o en moto és la major exposició als perills. Són alguns els països que han d'evitar degut a la seva poca seguretat, com per exemple Colòmbia, país que l'autor d'Earth Wide Walk va poder evitar agafant un avió:

Como muchos ya sabréis, he cogido un avión desde Quito (Ecuador) a Panamá para evitar Colombia. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/112848627870>

En aquest mateix sentit, en algunes ocasions els rodamóns troben les fronteres terrestres tancades i es veuen obligats a volar per poder arribar a la destinació, com per exemple l'autor del blog Un Millón de Piedras al Nepal.

A pesar de viajar en moto llegué en avión desde el aeropuerto de Katmandú. La moto y yo volamos con Thai Airlines a Bangkok debido a que Myanmar, la antigua Birmania, tenía en estos momentos todas sus fronteras terrestres cerradas. El salto aéreo es inevitable para todos los overlanders. <https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/04/03/100-paises-en-moto-no88-tailandia/#more-4141>

Tanmateix, en algunes ocasions simplement tendeixen a escollir l'avió per la seva rapidesa i comoditat:

My original plan was to leave Kotor, Montenegro, and take the [incredibly scenic train to Belgrade from nearby Bar](http://www.adventurouskate.com/briefly-belgrade/), but after learning that I could fly to Belgrade for about \$60 in just an hour from Tivat, the quicker journey won out.

Ahora, dos variantes aparecen en mi mente. La primera más corta, segura y barata, rumbo a Cancún, vuelo a Miami y, desde ahí por la costa este subir a Nueva York. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/129683839480>

Por no existir en la actualidad una vía terrestre que una Panamá y Colombia, la única opción para atravesar el tapón del Darién es por aire o por mar. Y por mar aún existen tres alternativas, pero en mi caso ninguna me convenció. [...] Buscando el camino más fácil, y pensando más en mi bicicleta que en el propio sufrimiento o dinero que podía ahorrar, elegí viajar en avión. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=469

En definitiva, la mobilitat durant el viatge amb avió o vaixell es caracteritza per la necessitat d'arribar a una destinació on només s'hi pot arribar mitjançant ambdós mitjans de transport. Tot i així, en algunes ocasions també són emprats per evitar certs països. Destaca també el creixent interès per la rapidesa.

LLOQUER DE BICICLETA I MOTO

El lloguer de bicicleta i moto conforma una part important del viatge per als rodamóns convertint-se, fins i tot, en el transport predilecte per a destinacions i/o regions de petites hectàrees. Ambdós mitjans de transport aporten llibertat per poder descobrir la destinació sense haver de dependre d'horaris o diferents combinacions per arribar als nodes.

At the ruins you can hire a guide to explain the history, or just wander on your own. Renting and riding an old bicycle around the ruins enables you to see the most in the shortest period of time. <http://expertvagabond.com/coba-mayan-ruins/>

The best way to explore Koh Lanta is to rent a motorbike. The roads are in good condition and they're not too busy, making it a good place to ride. <http://www.adventurouskate.com/the-ultimate-girls-getaway-to-koh-lanta-thailand/>

For me, going to Pai was all about seeing the northern Thai countryside. The town is so small that it has no real sights. You can go trekking, take a rafting trip, or rent a motorbike to explore the landscape on your own! Since it was the cheapest option by far, I chose the latter. Let me add this: I had never ridden a motorbike before. Nor a motorcycle. <http://www.adventurouskate.com/exploring-pai-by-motorbike/>

Així mateix, viatjant amb bicicleta hom té la possibilitat d'explorar i aprendre la història de la regió, tal i com afirma Matt, autor del blog ExpertVagabond:

I loved traveling by bicycle around Reggio Emilia, you can explore an area & learn about its history in ways traveling by car can't match. Slow & deliberate travel. My favorite kind of experience. <http://expertvagabond.com/biking-apennines-mountains/>

No només lloguen bicicleta o moto, sinó que en algunes ocasions contracten, fins i tot, tours el quals ajuden als rodamóns a entendre la regió d'una forma més autèntica.

What better way to explore wine country than on bike! We're not planning on getting a BUI (biking under the influence), but we figured it could be fun. It came highly recommended so we booked a half day tour with [Wine Tours by Bike](http://www.winetoursbybike.com/).
<http://gqtrippin.com/oceania/new-zealand/wine-tasting-in-blenheim/>

Biking in Bali has always been on my list long before I ever read the book (started, but never finished) or watched the movie (fell asleep somewhere in India). I don't know why, but the idea of cycling through rice paddies seemed very Balinese to me much like picnics in Paris. [...] So, we decided to join [Banyan Tree Bike Tours](http://www.banyantreebiketours.com/) for the day biking through the backroads of Ubud. <http://gqtrippin.com/asia/indonesia/biking-in-bali/>

Concloent, la mobilitat durant el viatge en bicicleta o moto es dóna principalment en les destinacions o regions d'hectàrees reduïdes. Destaca també la integració de tours amb bicicleta en el seus viatges. Un altre element interessant és el creixent interès per conèixer la història i característiques de la regió.

LLOGUER DE COTXES O LA PRÀCTICA D'AUTOESTOP

Tant el lloguer de cotxe com la pràctica d'autoestop també són comuns en els viatges dels rodamóns, tot i que no tant com les anteriors. Quan les característiques del país o regió no poden ser abastades amb bicicleta o moto, degut a majors hectàrees del territori, els rodamóns no dubten en llogar un cotxe per tal de poder treure'n el major profit a la destinació. Sobretot en aquelles on el transport públic no disposa de bones connexions i freqüència.

If you're searching for an unforgettable adventure travel experience, a road trip around Iceland's Ring Road will not disappoint. It's difficult to describe in words. The country is visually captivating in a way I've not seen elsewhere. [...] Renting a car for your Iceland road trip is essential. Sure, there are bus tours that drive the route, but a self-drive tour is the way to go. You can stop anywhere you want, for as long as you want, giving you complete freedom. <http://expertvagabond.com/ring-road-trip-iceland/>

It is possible to travel around Sicily using only public transportation, but the quality, frequency, and connections aren't as good as in the north. If you only have public transportation, you're not going to see nearly as much of Sicily as you could with a car. Traveling with a car was a very smart decision — one of the best of our trip. It gave us so much freedom to do day trips as we pleased without relying on public transit. Plus, when we stayed at our agriturismo, it was the only way we could leave the area.

<http://www.adventurousskate.com/the-joys-and-challenges-of-traveling-in-sicily/>

En la seva permanent cerca de noves aventures, els rodamóns tendeixen a fer autoestop. Aquesta pràctica, com el Couchsurfing, no només ajuda als rodamóns a estalviar part del pressupost, sinó que és la millor forma de conèixer un país i la seva gent.

La primera experiencia con el autostop en Uruguay llegó por casualidad. De vuelta del Valle Edén, camino a Tacuarembó, paramos un camión de noche pensando que se trataba del autobús. El conductor estaba encantado de tener algo de compañía y nosotros de que nos contara de su vida. Contentos de la experiencia, un par de días después, camino a Salto, en la frontera con Argentina, intentamos que nos llevara algún coche. No fue fácil porque esa carretera casi no estaba transitada pero allí llegó Fernando, un ganadero argentino que iba hacia su casa. En el camino encontramos gauchos con sus vacas, JAAC aprendió a cebar el mate para Fernando y hubo tiempo para que nos contara muchas historias interesantes sobre su país y sobre Uruguay. Dos grandes experiencias. – Salta Conmigo.

Al llegar al cruce de Agua Viva, ya con 132 km recorridos, acepté el ofrecimiento de la policía: detener una camioneta y pedir que me lleven los 15 km que faltaban hasta Dividide. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=471

Afortunadamente encuentro un coche, una pick up. Subido en la caja consigo cruzar la tierra de nadie y meter la pierna entre los barrotes para pisar tierra birmana. <https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/04/03/100-paises-en-moto-no88-tailandia/#more-4141>

En definitiva, la mobilitat durant el viatge amb cotxe es caracteritza principalment en aquelles destinacions de grans hectàrees. Un altre element interessant és l'atracció per les noves aventures. Entre aquestes, destaca la pràctica d'autoestop. Tot i així, s'ha detectat que aquesta pràctica és més donada per aquells viatgers masculins o en parella que en viatgers femenins, tot i atrevir-se a viatjar soles arreu del món, no mostren la suficient confiança per a la realització d'aquesta pràctica.

3.2.7 Gastronomia

La gastronomia és pels rodamóns un dels interessos principals durant el seu viatge. Provar diferents tipologies de cuina local es converteix en un dels principis del seu viatge, arribant fins i tot a visitar destinacions o regions especialment per la seva gastronomia. Així doncs, trobem la gastronomia com a l'última peça que conforma el puzzle de l'anàlisi.

A continuació es desenvolupen els elements d'aquest epígraf els quals consten de la cuina local així com la dieta bàsica durant els viatges.

CUINA LOCAL

Provar la cuina local dels diferents països que visiten no és una opció pels rodamóns. En la gran majoria d'ocasions, els rodamóns coneixen la cuina local abans d'arribar al país i allà on van no volen marxar sense haver provat el plat, la beguda i fins i tot els postres típics del país o de les diferents regions d'aquest.

Los tacos (de pastor, alambre, bistec...), huaraches, fajitas, los nachos...siempre acompañados con chile y limón eran la comida fácil de encontrar en los puestos de comida corrida a los lados de la carretera. <http://earthwidewalk.tumblr.com/post/124454712370>

Si quería esquivar el escorbuto necesitaba alguna variación en mi dieta. Una ciudad de más de un millón y medio de habitante debía ofrecer muchas posibilidades culinarias. Salí de exploración a la búsqueda de sabrosa pitanza.

<https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/03/27/100-paises-en-moto-no87-tanzania-la-que-no-ensenan-los-safaris/#more-4110>

Així mateix, els rodamóns tendeixen no només a degustar la gastronomia local, sinó que a més fer-ho a restaurants on fan els millors plats d'aquella especialitat i, a més a més, a bon preu, doncs sempre busquen preus reduïts per a l'estalvi del seu pressupost.

Hey, it's Mexico. [Mexican food in the Yucatan](#) is cheap & delicious. There are a few special restaurants in Playa del Carmen I want to share with you. The first is [Yo Amo Tacos](#) located on the main drag. These guys make some of the best tacos in town, with a great location for people-watching too. <http://expertvagabond.com/things-to-do-playa-del-carmen/>

*En homenaje a ella, **el restaurante de la Hacienda Uzhupud se llama Restaurante Doña Eulalia**, y desde luego le hace honor: **el mejor sitio para comer en Cuenca y alrededores**. Recetas tradicionales y regionales, con toques contemporáneos e internacionales –¡su filet mignon envuelto con bacon y con setas es delicioso! – e ingredientes que llegan, en muchos casos, de la huerta orgánica de la hacienda. Todos **los platos son deliciosos**, probar para creer. En la Hacienda Uzhupud lo mejor es quedarse unos días para descubrir su esencia, pero si sólo podéis pasaros un día, **tenéis que probar su restaurante**, ¡es una obligación! Y*

no dejéis de disfrutar de sus **postres**, el de **triple chocolate**, hecho con chocolate arriba por supuesto, es sublime. <http://saltaconmigo.com/blog/2013/12/mejor-chocolate-del-mundo-cocina-cuencana-restaurant-dona-eulalia/>

Otra cosa que no se puede dejar de hacer es **comer en una picantería**: los restaurantes típicos arequipeños, llamados así porque muchas comidas llevan ají. A nosotros nos encantó la **Nueva Palomino**. Ahí probé un espectacular [chupe de camarones](http://saltaconmigo.com/blog/2014/01/que-hacer-arequipa-peru/) y un delicioso pastel de papas, pero también se pueden probar cuy chactado, rocoto relleno... Todos los platos típicos de la zona. <http://saltaconmigo.com/blog/2014/01/que-hacer-arequipa-peru/>

No només restaurants típics, sinó també petites parades a peu de carrer o petits mercats, com per exemple la ferinha a Argentina:

Ir a comer “picadas” en la ferinha. La ferinha es un **pequeño mercado** donde es posible comprar productos gastronómicos argentinos a buen precio –sobre todo son muy típicas las aceitunas y también hay aceite de oliva, pero éste es muy malo–. **El nombre en portugués es debido a que van muchos brasileños a comprar**, por lo barato que les resulta. En la ferinha lo típico es sentarse a picar algo en un bar: el sitio ideal para tomar algo después de un día asombrándose con la maravilla de las cataratas. **Las “picadas” son las típicas raciones de embutidos, queso, palmitos, huevos de codorniz cocidos y aceitunas servidas en bandejas de madera**, ¡merece la pena probarlas! <http://saltaconmigo.com/blog/2013/05/puerto-iguazu-y-foz-do-iguacu-mas-que-ataratas/>

En moltes ocasions, seguint l'esperit aventurer que tant els caracteritza, els rodamóns s'atreveixen a provar plats més exòtics o arriscar-se per plats que algú els ha recomanat, ja sigui un cambrer, un amic o els treballadors de l'hotel on s'allotgen.

We were told one of the first thing we should try when we land in India is a masala dosa. A dosa is the Indian's version of a pancake or crepe. **A masala dosa is made by stuffing cooked potatoes, fried onions and spices** and is traditionally served with a vegetarian side dish and/ or various types of chutney. There are many other versions of dosa such as egg dosa, cheese dosa and chili dosa. [...] This was our first meal in India and our first masala dosa – not just in India – ever! We loved it so much, we came back to Sonu for our last meal in India three weeks later. <http://qatrippin.com/asia/india/sonu-dosa/>

Pamela encouraged us to try mango sticky rice, possibly one of the most delicious things I've ever eaten. Bugs, though, were another situation entirely. We found a vendor at the end of the street selling locusts, crickets, and a variety of other insects. Pamela refused to eat them, but offered to take photos and video. Cringing, Matt and I each put a whole cricket into our mouths. No nibbling allowed! They were crunchy. Not super flavorful, but the sauce the woman sprayed on them was good. The verdict? Kind of good, actually. <http://www.adventurouskate.com/eating-insects-in-bangkok/>

Being a fan of cured meats but a bit wary of often-too-salty Balkan cured meats, I asked the waiter for a recommendation and he told me to try the flat sausage. Good stuff! Not too salty but with plenty of flavor. <http://www.adventurousskate.com/briefly-belgrade/>

Una altre element que destaca és provar la gastronomia local amb locals. Quan de relacionar-te amb locals es tracta, tot són avantatges. Qui millor per ensenyar la gastronomia d'un país que els propis locals? Als locals els agrada ensenyar la gastronomia de la seva terra als viatgers així com portar-los als llocs tradicionals, tant com els agrada parlar sobre la realitat del seu país.

We stopped by the home of Salem & his family, who prepared delicious flat bread in his traditional desert tent. Plus Arabic coffee "strong like Bedouin men, bitter like life in desert, and black like marriage". <http://expertvagabond.com/israel-national-trail/>

*Una noche el mismo Gerardo, del que nos hicimos amigos, nos improvisó incluso un **pequeño tour gastronómico** por la ciudad probando desde **chorizos y buñuelos** hasta **dulces típicos** de la región. Estos últimos no tuvieron mucho éxito, ¡los colombianos aman demasiado el azúcar!*
<http://saltaconmigo.com/blog/2013/09/medellin-parapente-cultura-eterna-primavera/>

Durante nuestro corto recorrido en el país fuimos recibidos por un pastor de una iglesia evangélica y un par de familias. Una de ellas, de origen africano, nos recibió con una buena barbacoa y una calidez sorprendente en las afueras de la capital del país: Belmopán. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=454&id_pais=13

Així mateix, els locals ensenyen als rodamóns com es menja certs plats:

During breakfast, our host showed me how to properly eat my nori and rice and drink my tea among other Japanese dining etiquette which I appreciated wholeheartedly. <http://qatrippin.com/asia/japan/ryokan-tanabe/>

I també com cuinar-los:

*Como en Curitiba, en **São Paulo** nuestra experiencia de couchsurfing fue **estupenda**. Lucas, nuestro host, nos llevó a sus **clases de gafieira**; salimos con él por la noche y nos enseñó la **Rua Augusta**, con sus bares repletos de gente, y la **plaza Roosevelt**, con sus pequeños teatros-cafés y animada vida callejera; **jugamos a las cartas** con sus amigos, aprendiendo algo de portugués; y **aprendimos a cocinar Stroganoff de pollo**. Mi amigo **Mike** y su familia, además, nos invitaron a **cenar churrasco**, ¡qué bueno!*
<http://saltaconmigo.com/blog/2013/05/sao-paulo-la-ciudad-que-no-puede-parar/>

The best Thai food from our trip. And we cooked it ourselves! We decided to check off one of my long awaited bucket list wish and, at the same time, tackle one of Gerard's life's greatest challenges – cooking. It's not that he can't cook. He just hasn't found his calling until now. So we signed up for a full day cooking class in Chiang Mai with [Siam Rice Thai Cookery](http://qqtrippin.com/asia/thailand/siam-rice-cooking/). <http://qqtrippin.com/asia/thailand/siam-rice-cooking/>

En definitiva, la gastronomia durant el viatge és donada principalment per la creixent fascinació vers la nova cultura i la cuina local. El seu consum destaca en els millors restaurants o parades a peu de carrer de la destinació. Tot i així, són moltes les ocasions en què els rodamóns degusten la cuina local juntament amb els millors amfitrions, els locals. Així mateix, el creixent interès per aprendre a cuinar o a menjar aquell plat es fa evident durant els viatges dels rodamóns. Un altre aspecte interessant és l'atracció per degustar plats exòtics, conformant grans diferències envers el turista convencional.

DIETA "BÀSICA"

Són moltes les ocasions que els rodamóns han de recórrer a una dieta bàsica, tot i la seva passió per descobrir noves cultures. Durant els seus viatges es troben amb destinacions -com per exemple les Philippines- en les que la restauració està destinada principalment als turistes o bé no són destinacions conegudes especialment per la seva gastronomia.

I would not come with high expectations. Most days, our meals were mediocre at best. That said, there are plenty of restaurants along the main strip of Panagsama to chose from, all dishing out one and the same basic menu.

<http://qqtrippin.com/asia/philippines/cebu-moalboal/>

The food in El Nido is heavily catered to tourists: Pizzas, pastas, burgers and more. It's a shame especially when you're desperately wanting to taste a little bit of culture. In fact, during our entire El Nido stay, the best and local cuisine we had were on the boat on days we went out on island hopping excursions. Oh well...

<http://qqtrippin.com/asia/philippines/el-nido/>

They make excellent wood-fired pizza and other authentic Italian dishes (the Philippines is not really known for its food). <http://expertvagabond.com/surfing-siargao-island/>

D'altres vegades, però són ells mateixos qui necessiten un descans de cuina local, doncs són moltes les destinacions –especialment les orientals- les que posen els seus estomacs a prova.

*For a break from Indian food, something my achy stomach desperately needed, check out **Govinda's Cafeteria** located just outside the Palace gates. They offer delicious Western options including fresh smoothies, pesto pasta and toasted tuna sandwiches. <http://qqtrippin.com/asia/india/udaipur/>*

D'altra banda, aquells viatgers que donen la volta al món ja sigui caminant, en bicicleta o en moto no donen tanta importància al menjar degut a les seves circumstàncies. És per aquesta raó que la seva dieta principal durant el viatge es basa en pasta o arròs amb salsa de tomàquet i/o verdures o pollastre, aliments els quals aporten molta energia per fer front a l'esforç físic que fan cada dia.

Cenamos pasta con salsa de tomate y verduras.

http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=461&id_pais=38

Llevaba demasiados días alimentándome de arroz con pollo.

<https://unmillondepiedras.wordpress.com/2016/03/27/100-paises-en-moto-no87-tanzania-la-que-no-ensenan-los-safaris/#more-4110>

Aquella noche cociné arroz con atún, un clásico de la ruta, y por fin tras 117 km me acosté, estaba destrozado. http://www.pedaleandoelglobo.com/notes/nota.asp?id_diario=471

Concloent, la gastronomia durant el viatge és sovint substituïda per una dieta d'aliments bàsics. Destaquen les destinacions amb una cultura gastronòmica pobre. Un altre element interessant és la necessitat d'un alleugeriment de la dieta durant certes etapes del viatge. Un cop més, comprovant la notable diferència en el comportament entre rodamóns, veiem que en aquells que donen la volta al món en bicicleta, moto o caminant, destaca el consum d'aliments cuinats per ells mateixos. Tot i que els rodamóns intenten justificar aquesta pràctica com a situacions inevitables, és en realitat una mostra més de les contradiccions inherents que presenten els seus viatges.

4. CONCLUSIONS

Els blogs de viatges. Llibres que relaten viatges contemporanis, experiències, somnis, emocions i singularitats dels viatges i viatgers contemporanis. Però també reflexions de les decepcions, contradiccions i els contratemps que es troben durant el camí. El *storytelling* digital.

Llegint les diferents narracions dels blogs dels e-rodamóns ens podem traslladar a la destinació més remota, tenint la sensació de ser nosaltres mateixos els que vivim l'experiència mentre estem asseguts als respectius sofàs de les nostres cases, en el nostre espai de conformitat i comoditat. Esdevinguts com un medi socio-comunicatiu alternatiu i un fenomen global, els blogs de viatges són l'eix central i d'enorme difusió en la indústria turística, doncs donen la possibilitat de ser escoltat (en aquest cas llegit) en la gran immensitat de la xarxa, on cadascú és lliure de donar la seva opinió, la seva visió de la vida, del món i de les destinacions i diferents productes turístics.

Però, quines són les persones que es caracteritzen amb aquest perfil de viatger?. La generació Millennial juntament amb els Backpackers és la resposta. De la combinació d'ambdós perfils neixen els rodamóns. Viatgers intrèpids, viatjant amb un pressupost reduït mentre busquen el creixement personal i experiències alternatives al turisme convencional per així, poder aportar la seva visió del món, desfent teories i creant-ne de noves.

En relació a les limitacions de l'estudi cal mencionar que aquest té una petita limitació, doncs alhora de realitzar l'anàlisi dels rodamóns només 7 dels cercats i seleccionats van poder ser escollits degut a la inabastable informació que aquests aporten. Així doncs, aquest estudi es podria tornar a realitzar o ampliar analitzant els diferents perfils de e-rodamóns que es troben dins de la blogosfera, com per exemple, viatgers en autocaravana o en família, entre d'altres.

Primerament, es volia fer un anàlisi més general de l'usuari, analitzant el fenomen dels bloggers en general. Degut a la mancança d'informació considerablement vàlida i útil per a l'estudi, es va decidir reorientar l'estudi i ajustar-lo concretament a l'anàlisi dels rodamóns.

La mostra escollida per a l'anàlisi d'aquest estudi va ser establerta per diferents criteris, el principal però va ser la cerca de perfils diferents entre ells, entenent les formes de viatjar, gènere, nacionalitat i idioma com aspectes clau en aquesta cerca. Així doncs, una parella espanyola, una parella estrangera, un viatger solitari masculí, un viatger solitari femení, un viatger en moto, un viatger en bicicleta i un viatger caminant van ser els perfils escollits per a la realització d'aquest estudi, conformant una mostra que ens ha aportat una àmplia i variada interpretació dels diferents *posts*.

En aquest context, el principal objectiu que ens vam marcar estava relacionat amb la identificació del comportament declarat dels e-rodamóns en el seu viatge turístic i l'establiment de les principals diferències amb el turisme convencional. Havent finalitzat l'estudi, podem concloure que s'han complert els objectius principals i es poden donar resposta a totes les qüestions formulades. Recollint tot el que s'ha dit fins ara, podem conèixer les diferències detallades entre els e-rodamóns i el turisme convencional, les quals ens

permetran validar o refutar les hipòtesis presentades al inici de l'estudi. A continuació, exposem les conclusions més rellevants en relació ambdós tipologies de viatgers, obtingudes a través de la lectura i anàlisi dels diferents blogs exposats al llarg del projecte.

En relació al primer objectiu secundari, en el què volíem determinar la relació dialèctica entre els elements turístics convencionals i els e-rodamóns, s'han detectat diferències però també contrarietats durant l'anàlisi i estudi del seu comportament.

Primerament, s'ha detectat la necessitat de cercar espais alternatius. Tot i que és difícil sintetitzar uns hàbits tant diversos i diferents, l'estudi ens ha permès detectar algunes regularitats com són la cerca de singularitat i originalitat en el seu recorregut i activitats, donant preferència a aquells espais considerats insòlits i bohemis. Un factor important i principal diferenciador entre el turista convencional i els rodamóns és la re-construcció de l'itinerari. La improvisació del viatge és l'element significatiu i que caracteritza el viatge, essent tan sols una línia gruixuda sobre el mapa, canviant constantment a causa de diversos factors i estímuls. Tanmateix, interessos com són les experiències relacionades al 'dark tourism' o de 'darrera oportunitat', també han estat factors essencials en les narracions dels e-rodamóns.

Seguidament, gràcies a la recerca bibliogràfica i l'anàlisi posterior de les bitàcoles, hem pogut confirmar que els rodamóns es caracteritzen per tenir un esperit aventurer. L'objectiu principal del seu viatge no és només conèixer i descobrir món sinó també aprendre, créixer personalment, sortir de la seva zona de confort i afrontar nous reptes, entre d'altres aspectes. Veuen la destinació amb uns ulls diferents als del turista convencional i així ho relaten i deixen constància en les seves respectives bitàcoles.

En definitiva, l'estudi ens ha permès detectar una notable diferència en l'actitud davant del viatge obertament diferent a la dels turistes convencionals i, conseqüentment la validació de les dues primeres hipòtesis presentades, doncs els e-rodamóns interpreten el viatge com una forma d'enriquiment personal així com presenten una actitud contrària al turisme convencional, fugint i evitant constantment el contacte amb els itineraris, serveis i productes turístics tradicionals, incloent fins i tot la tipologia d'allotjament.

Tot i això, aquesta hipòtesis així com el comportament dels rodamóns presenta una sèrie de contrarietats inherents, ja que malgrat el creixent interès en estructurar i construir un itinerari alternatiu, els e-rodamóns visiten irremeiablement les atraccions turístiques convencionals. Davant d'aquests fets, els viatgers senten la necessitat de justificar-se amb arguments no turístics, doncs els rodamóns són turistes que no volen ser-ho. Exculpan-se immediatament i manifestant la seva distància i rebuig cap als espais i els rituals turístics, així com la construcció d'una geografia de viatge alternativa, els rodamóns s'exposen a sí mateixos en les seves bitàcoles com a no-turistes.

D'altra banda, pel que respecte al segon objectiu secundari en el què esperàvem analitzar la relació dels e-rodamóns amb els altres subjectes, especialment els altres e-rodamóns (com a factor de validació) i els locals (com a factor d'autenticitat de l'experiència), s'han detectat no només diferències amb el turista convencional, sinó també en la relació entre bloggers-bloggers i bloggers-altres viatgers. Mentre amb els primers mantenen una relació que acaba creant una sèrie de rituals (com mostrarem a continuació), la relació entre els rodamóns i

altres viatgers es basa principalment en la cerca d'hedonisme buscant l'oci nocturn. En aquest mateix sentit, tot i que en menor mesura, els rodamóns no es relacionen tant sols amb motixillers, doncs la relació amb els viatgers convencionals també es troba present en els viatges. Aquest fet ens mostra un cop més una sèrie de contrarietats. Etiquetant i col·locant als rodamóns dins de l'estereotip que eviten constantment, aquests no són només participants d'algunes de les activitats tradicionals, sinó també mantenen relacions amb aquells turistes convencionals que tant eviten durant els seus viatges.

Tot i això, la relació predominant és aquella donada amb els viatgers de la mateixa tipologia i característiques. Primerament, s'ha detectat una relació entre els bloggers caracteritzada principalment per una relació prèvia al viatge. Són diverses i variades les vegades que els bloggers es troben durant els seus viatges. Organitzat o no, durant aquestes trobades els bloggers tendeixen a realitzar activitats conjuntes, compleixen i tatxen diferents activitats de les seves respectives "Bucket List" o s'endinsen a fer una part del seu viatge junts. Generant (inconscientment) una connexió i un ritual comú, no és coincidència que tots acabin visitant les mateixes destinacions o realitzant les mateixes activitats. Ser bloggers no només significa narrar les teves històries, sinó també llegir-ne d'altres i ser llegit, enllaçar i ser enllaçat. Resultant com un factor primordial en la seva ideologia, els bloggers estan constantment connectats entre ells i estan informats en tot moment en quin indret del món es troben o on tenen pensat estar en un o dos mesos vista.

Així doncs, mentre d'una banda intenten fugir dels espais turístics i fer del seu viatge una experiència única, a l'altre cara de la moneda trobem la relació entre els bloggers com a autora i creadora de diferents estereotips i rituals comuns. És gràcies a aquesta contrarietat, per la que podem concloure que les connexions i interaccions de la blogosfera no són les úniques responsables d'aquestes trobades, sinó també l'evident fet en el què tots ells acaben realitzant les mateixes activitats i visitant les mateixes destinacions.

Aquest fet ens dona pas a validar la tercera hipòtesis d'aquest estudi, doncs tal i com s'ha redactat al capítol corresponent, malgrat l'heterogeneïtat d'aquesta tipologia de viatgers, aquests comparteixen una sèrie de pautes comunes que acaben creant una mena de rituals compartits mentre intenten combatre el ritual turístic.

Seguidament trobem la idea romàntica de "ser com locals". La relació entre locals i rodamóns es caracteritza principalment pel creixent desig que tenen els rodamóns en no només ser, sinó també sentir-se com locals. En una cerca permanent de contacte amb els locals, s'ha detectat que la seva relació es basa principalment en la necessitat d'allotjament. Així doncs, l'hospitalitat és un factor clau en la relació entre locals i rodamóns. Així mateix, respecte el desig de sentir-se com locals, els rodamóns tendeixen a buscar el contacte amb aquests per aprendre d'ells sobre un nou país, cultura i forma de viure. Destacant el interès pel patrimoni immaterial i el contacte amb el que és considerat la realitat local, així com la gastronomia, tendeixen a visitar destinacions on hi hagi una gran diversitat cultural.

Els locals donen consells i expliquen curiositats als rodamóns així com ensenyen els espais on només ells arriben, on no hi ha presència de turistes convencionals. Per tant, els locals són per als rodamóns la coartada perfecta, doncs els permet narrar experiències que els ajuden a

diferenciar-se del turisme convencional. Tot i això, el desig de topiar amb la realitat d'una destinació, aprenent sobre els aspectes més profunds d'aquesta, els fa estavellar-se amb una realitat encara més evident: ells no són locals.

En definitiva, un cop aconseguit el segon objectiu d'aquest estudi, podem validar un cop més una de les hipòtesis presentades en aquest estudi. Aquest cop parlem de la quarta hipòtesis, en la qual afirmàvem que el viatge es caracteritzava per la necessitat de contacte personal amb dos col·lectius, que són els altres e-rodamóns (que avalen la ruta) i els locals (que aporten autenticitat a l'experiència).

Finalment, analitzem el tercer objectiu, on es considerava l'efecte de l'acte d'escriure el blog en l'experiència del visitant, així com la particular percepció que genera. Relacionat, també, amb la cinquena hipòtesis, cal dir que hi ha una clara distinció entre turista i viatger quan parlem en termes d'escriptura. Els discursos es troben en conflicte, doncs els e-rodamóns es presenten a ells mateixos en les seves narracions com herois que superen viatges d'aventures, així com experiències i activitats (a vegades) perilloses. El fet d'escriure en un blog es presenta com un procés de *storytelling*, una pràctica que es veu condicionada pel comportament dels visitants, ja que són diverses les vegades que diferents experiències dels viatgers poden ser omeses o contràriament maquillades. Un clar exemple el tenim en aquest mateix capítol, quan parlem de l'evident rebuig cap a qualsevol activitat considerada turísticament convencional. Però, és realment un sentiment de rebuig el que ens intenten transmeten, o és simplement una màscara que es posen per evitar ser considerat un turista convencional i al·ludir un cop més als grans viatgers que són?. La realitat?. No la sabem ni la sabrem mai, però el que és evident és que ens hem de creure el que ens diuen (per ara).

En aquest mateix sentit, quan és tracta de maquillar les diferents experiències, trobem un dels cinc tònics d'aquest estudi, el qual ens parla de la visió idealitzada del que veuen, sense posar gaire èmfasis en els conflictes i problemes.

Aquest estudi està dissenyat per a poder ésser repetit o ampliat en un futur (si es donés el cas), doncs són molts els diferents perfils de e-rodamóns que es poden analitzar. No només es podria realitzar un estudi ampliat amb d'altres perfils com són donar la volta al món en autocaravana o en família, sinó que és podria realitzar un estudi amb més membres de cada perfil. A més a més, aquest estudi pot servir per a la inspiració i iniciació d'altres estudis com per exemple l'anàlisi del comportament dels rodamóns relacionant el pre-durant-post viatge, amb les seves corresponents expectatives, realitat i experiències.

5. BIBLIOGRAFIA

- ALLON, F., ANDERSON, K., BUSHELL, R. (2008). *Mutant Mobilities: Backpacker Tourism in "Global" Sydney*. *Mobilities*, 3(1): 73 – 94.
- BABBIE, E. (2011). *The Basics of Social Research*. Belmont, Wadsworth.
- BALTAR, A., VALENCIA, M.C. (2016). *El relato de viajes como narrativa transmedia*. *Monográfico*, 14(1): 181 – 210.
- BLOOD, R. (2002). *The weblog handbook: Practical advice on creating and maintaining your blog*. Basic Books.
- BLOOD, R. (2002). *We've Got Blog. How weblogs are changing our culture*. Perseus Publishing, Cambridge.
- BOORSTIN, D. J. (1963). From traveller to tourist: The lost art of travel. In D. J. Boorstin (Ed.), *The image, or, what happened to the American dream* (pp. 86–125). Harmondsworth, UK: Penguin. Boorstin, 1963
- BOSANGIT, C., et al. (2012). *Using travel blogs to examine the postconsumption behavior of tourists*. *Journal of Vacation Marketing* 18(3): 207-219.
- BOWMAN, S., WILLIS, C. (2003) *We Media. How audiences are shaping the future of news and information*. NDN.
- BRYMAN, A. (2012). *Social Research Methods*. Oxford University Press, Oxford.
- CASALÓ, L.V. (2009). *Antecedentes y consecuencias de la participación del consumidor en redes sociales virtuales: El caso del sector turismo*. Tesis doctoral, Departamento de Economía y Dirección de Empresas. Universidad de Zaragoza.
- CATLETT, S., ALLEN, V. (2015). *Millennials & The Future of Tourism*. Visit Florida.
- CEREZO, J.M. (2006). *La blogosfera hispana: pioneros de la cultura digital*. Fundación France Telecom. España.
- COHEN, E. (1979). *A Phenomenology of Tourist Experiences*. *Sociology*, 13(2): 179–201.
- COLE, S. (2007). *Beyond authenticity and commodification*. *Annals of Tourism Research*, 34(4): 943–960.
- CORNFIELD, M., CARSON, J., CARSON, A., SIMON, E. (2005) *Buzz, Blogs and Beyond: The Internet and the National Discourse in the Fall of 2004*.

DAVYDOVA, E. (2012). *The role of Travel Blogs in the process of Travel Planning*. University of Applied Sciences.

DONAIRE, JA (2012), *El turismo cultural. Entre la experiencia y el ritual*; Bellcaire, Vitel·la edicions.

EFIMOVA, L., HENDRICK, S., ANJEWIERDEN, A. (2005). *Finding 'the life between buildings': An approach for defining a weblog community*. Chicago (USA).

ENGEL, R. J., SCHUTT R. K. (2010). *Fundamentals of Social Work Research*. Sage Publications, Los Angeles.

ESPINOSA, C. (2008). *Neo-nómadas: Cazadores y recolectores del Siglo XXI. Hacia un análisis del proceso trashumante contemporáneo desde el espacio salteño*. Universidad Nacional de Misiones, Posadas.

FENKO, A. (2007). *Tourism as an indicator of social status*. Sociological Studies (2): 125- 131.

FETTERMAN, D.M. (1989). *Ethnography step by step*. Beverly Hills, California.

FILGUEIRA, J.M. (2008). *Los blogs dentro del turismo 2.0*. ROTUR (1): 135 – 152.

GÁLVEZ TORO, A. (2002). *Revisión bibliográfica: usos y utilidades*. Matronas Profesión, (10): 25-31.

GRBICH, C. (2013). *Qualitative Data Analysis: An Introduction*. Sage Publications, Los Angeles.

HOOKEYWAY, N. (2008). *"Entering The Blogosphere": Some Strategies For Using Blogs In Social Research*. Qualitative Research 8(1): 91-113.

KLIMOVA, E. (2015). *The Image of Norway as a Tourist Destination Presented in Russian Travel Blogs*. (Treball de màster). The Arctic University of Norway, Alta.

LIN, Y., HUANG, J. (2006). *Internet blogs as a tourism marketing medium: A case study*. Journal of Business Research 59: 1201-1205.

LOKER-MURPHY, L., PEARCE, P. (1995). *Young budget travellers: Backpackers in Australia*. Annals of Tourism Research 22: 819–843.

MACIAS, C. (2007). *Reseña de "La revolución de los blogs. Cuando las bitácoras se convirtieron en el medio de comunicación de la gente" de José Luis Orihuela*. UOC Papers. Revista sobre la sociedad del conocimiento, 5, 1-4. Universitat Oberta de Catalunya, Catalunya, España.

MAJSTOROVIĆ, V., STANKOV, U., STOJANOV, S. (2013). *The Preence of Backpacking Tourism in Europe*. TURIZAM 14(4): 145 – 154.

MAJSTOROVIĆ, V. (2011). *Backpacking as a form of inexpensive travel*. Department of geography, tourism and hotel management. Faculty of Science, Novi Sad.

MOLINA, A. ET AL. (2010). *Tourism Marketing Information and Destination Image Management*. *African Journal of Business Management* 4(5): 722 – 728.

MYERS, G. (2010). *The discourse of blogs and wikis*. Wiltshire: Continuum International Publishing Group.

NARDI, B. A., (2005). *Beyond Bandwidth: Dimensions of Connection in Interpersonal Communication*. *Computer Supported Cooperative Work (CSCW)*, 14(2).

ORIHUELA, J.L. (2007). *Los 'weblogs' cumplen diez años de agitación*. El País.

ORTIZ, A. (2011). *Los creadores de contenidos en la era de los blogs*. Revista TELOS: 1 – 3

PAN, B., MACLAURIN, T., CROTTS, J. (2007). *Travel Blogs and their Implications for Destination Marketing*. *Journal of Travel Research* 46(1): 35–45.

PHILLIMORE, J., GOODSON L. (2004). *Qualitative Research in Tourism: Ontologies, Epistemologies and Methodologies*. Routledge, London.

PUDLINER, B. A. (2007). *Alternative Literature and Tourist Experience: Travel and Tourist Weblogs*. *Journal of Tourism and Cultural Change* 5(1).

PÜHRINGER, S. TAYLOR, A. (2008). *A Practitioner's Report on Blogs As a Potential Source of Destination Marketing Intelligence*. *Journal of Vacation Marketing* 14(2).

PUJALS, P. S. (1997). *La investigación cualitativa en marketing y publicidad: El grupo de discusión y el análisis de datos*. Paidós. Barcelona.

PUNCH, K. F. (2005). *Introduction to Social Research. Qualitative and Quantitative Approaches*. SAGE Publications Ltd, London.

RICHARDS G., WILSON J. (2004). *The Global Nomad: Backpacker Travel in Theory and Practice, Tourism and Cultural Change*. Channel View Publications, Bristol, Buffalo, Toronto.

ROJEK, C. (1993). *Ways of escape: Modern transformations in leisure and travel*. Basingstoke: Macmillan.

SCHMALLEGGER, D., CARSON, D. (2008). *Blogs in Tourism: changing approaches to Information Exchange*. *Journal of Vacation Marketing*, 14(2): 99-110.

SCHWARTZMAN, H. B. (1993). *Ethnography in organizations*. Beverly Hills, California.

STEPCHENKOVA, S., ET AL. (2009). *Facilitating Content Analysis in Tourism Research*. Journal of Travel Research 47(4): 454 – 469.

THURM, M.C. (2014). *The impact of travel blogging on the tourist experience: An ethnographic investigation*. Tilburg University, Tilburg.

TOURISM VICTORIA. (2009). *Backpacker Tourism Action Plan 2009 – 2013*. Tourism Victoria.

UNWTO. (2010). *The power of youth travel*. UNWTO en cooperació amb WYSE Travel Confederation (2).

WALKER, D., MYRICK, F. (2006). *Grounded Theory: An Exploration of Process and Procedure*. Qualitative Health Research 16(4): 547-559.

WELK, P. (2004). *The Beaten Track: Anti-Tourism as an Element of Backpacker Identity Construction. The Global Nomad: Backpacker Travel in Theory and Practice, Tourism and Cultural Change*. Channel View Publications, Bristol, Buffalo, Toronto.

WENGER, A. (2008). *Analysis of travel bloggers' characteristics and their communication about Austria as a tourism destination*. Journal of Vacation Marketing, 14(2): 169 - 76.

WIMMER, R., DOMINICK, J. (2001). *Introducción a la Investigación de Medios masivos de Comunicación*. International Thomson Editores. México.

ZEHRER, A., CROTTIS, J. C., MAGNINI, V. P. (2011). *The perceived usefulness of blog postings: An extension of the expectancy-disconfirmation paradigm*. Tourism management, 32(1): 106–113.

6. WEBGRAFIA

ADVENTUROUSKATE. (2016). *Adventurous Kate's Solo Female Travel Blog*. Recuperat de <<http://www.adventurouskate.com/>>

CARNICEO, N. (2014). *La subasta de mi vida. Tengo un vicio*. Recuperat de <<http://www.lasubastademivida.com/2014/02/tengo-un-vicio.html>>

EARTHWIDEWALK. (2016). *Earth Wide Walk. Vuelta al mundo a pie*. Recuperat de <<http://earthwidewalk.tumblr.com/>>

EL PAÍS. EL BLOG DE PACO NADAL. (2013). *Diez webs muy recomendables de viajeros sin billete de vuelta*. Recuperat de <<http://blogs.elpais.com/paco-nadal/2013/12/diez-webs-viajeros-sin-billete-vuelta.html>>

EL PAÍS. EL BLOG DE PACO NADAL. (2016). *Viajeros sin billete de vuelta, pero con blog*. Recuperat de <<http://blogs.elpais.com/paco-nadal/2016/02/viajeros-sin-billete-vuelta-blog-grandes-viajes-familia-pareja-dar-vuelta-mundo.html>>

GQTRIPPIN. (2016). GQtrippin. *We explore. We eat. We blog*. Recuperat de <<http://gqtrippin.com/>>

LEW, A. (2007). *Web 2.0 Virtual Travel-escapes*. Ponencia para "Association of American Geographers, 103th annual meeting", San Francisco. Recuperat de <<http://www.slideshare.net/alew/travel-20-the-emerging-web-20-virtual-travelscape>>

MACKENZIE, J. (2011). *How to increase sales and maximize revenue with traveler reviews*. Recuperat de <<http://www.tnooz.com/2011/08/19/how-to/how-to-increase-sales-and-maximize-revenue-with-travel-reviews/>>

NOMADIC SAMUEL. (2014). *The Top 100 Travel Blogs*. Recuperat de <<http://nomadicsamuel.com/top100travelblogs>>

O'REILLY, T. (2005). *What Is Web 2.0. Design Patterns and Business Models for the Next Generation of Software*. Recuperat de <<http://www.oreillynnet.com/pub/a/oreilly/tim/news/2005/09/30/what-is-web-20.html>>

PEDALEANDO EL GLOBO. (2016). *Pedaleando el Globo por Pablo García*. Recuperat de <<http://pedaleandoelglobo.com/>>

SALTACONMIGO. (2016). *SaltaConmigo*. Recuperat de <<http://saltaconmigo.com/blog/>>

THE EXPERT VAGABOND. (2016). *TheExpertVagabond*. Recuperat de <<http://expertvagabond.com/>>

UN MILLON DE PIEDRAS. (2016). *Un millon de piedras. El blog de Miquel Silvestre*. Recuperat de <<https://unmillondepedras.wordpress.com/>>